

**A 2025. évben jubileumi diplomában részesült
bányageológus-, bányagépészeti és bányavillamossági
üzem-, bányagépész-, bánya-, bányaművelő-,
geofizikus-, geológus- és olajmérnökök rövid szakmai
életrajza**

Felelős szerkesztő:

HUDÁK ÉVA
hivatalvezető

**Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar
Dékáni Hivatal**

Lektorálás:

DR. BENKE LÁSZLÓ
ny. tudományos munkatárs

Műszaki szerkesztés:

VÁRADI-KOLESZÁR ANDREA
dékáni referens

KÖSZÖNTŐ

A Miskolci Egyetem Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar (2000. január 1. előtt Bányamérnöki Kar) Tanácsa, professzorai, oktatói és hallgatói nevében nagy tisztelettel és őszinte barátsággal köszöntöm az ötven, hatvan, hatvanöt, hetven és hetvenöt éve oklevelet szerzett mérnököket.

Az Alma Mater a jubileumi oklevél átadásával tiszteletét és elismerését kívánja kifejezni Önöknek azért a munkáért, amellyel hozzájárultak a műszaki haladáshoz, gazdagították az országot. Sokuknak munkája közben szembe kellett nézni azzal a helyzettel, hogy a munkavégzés feltételei sok esetben az átlagosnál veszélyesebbek és kockázatosabbak voltak. Többen politikai okok miatt is hátrányos helyzetbe kerültek. Büszkéek vagyunk arra, hogy a nehéz feltételek ellenére sok kiemelkedő eredmény fűződik az évfolyamon végzett mérnökök nevéhez, és nem veszítették el az emberekbe és a szakmába vetett hitüket. Az életrajzokat olvasva azt láttuk, hogy volt lelkierejük a vesztes helyzetekben is talpon maradni és továbblépni azon az életúton, amelyen a mai napig járnak.

Külön öröm számunkra, hogy a jubileumi évfolyamban hét vietnámi hallgató is átveheti díszoklevelét, ami jól mutatja karunk képzésének nemzetközi elismertségét és vonzerejét. Büszkéek vagyunk arra, hogy intézményünk szakmai színvonala messze földről is ide vonzza a tehetséges fiatalokat, akik Miskolcon megszerzett tudásukkal világszerte öregbítik az Alma Mater hírnevét.

A kar Sopronból Miskolcra költözésének több, mint fél évszázados történetében megállapítható, hogy a bányászati, földtudományi és kohászati oktatás és kutatás Miskolcra kerülve új lendületet kapott.

Új, jól felszerelt laboratóriumok, oktatási és kutatási helyiségek, továbbá a térségben korábban meglévő nehézipari háttér a kar részére a művelt tudományterületek kiemelkedő fejlődési lehetőségét teremtette meg. A Miskolci Egyetemen megvalósult fejlődés nagyban segítette a történelmi karok működését és további

fejlődését a háttérparágak gazdasági nehézségeinek időszakában is.

Az egykori Nehézipari Műszaki Egyetem, ma Miskolci Egyetem, történelmi karainak hallgatói, oktatói, a karokon végzett mérnökök, az első évtized tiltását követően továbbvitték, és ma is töretlenül ápolják és őrzik a Selmecen, Sopronban kialakult és elfogadott diák hagyományokat, amelyeket a Miskolci Egyetem újonnan alapított karainak hallgatói is büszkén vallanak magukénak és ápolják azokat. Az egykor Sopronban működő szakok és tudományterületek között a szakmai együttműködés mellett ma is megvan a barátság, a kapcsolattartás, a közös hagyománytisztelet, amelyet a tanárok és diákok rendszeres találkozási fémjeleznek.

Önök, tanulmányaik időszakában és a szakmájuk gyakorlásának évtizedei alatt is nagyon nehéz történelmi és gazdasági helyzetben álltak helyt. Részesei voltak a hazai bányászat virágzásának, de látták a hanyatlását és leépítését is. A Karon végzettek közül többen a bizonytalan társadalmi, gazdasági és politikai helyzet hatására fiatalon nekivágtak a nagyvilágnak, idegen körülmények között kezdték és teljesítették szakmai pályafutásukat. Meggyőződésünk, hogy az ősi Alma Mater szakmai és erkölcsi értékrendje is fontos szerepet játszott abban, hogy bárhová kerültek is a világban, helyt tudtak állni és sikeres, megbecsült mérnökökké váltak. Tudásukkal és szakmaszeretetükkel, minden helyzetben és minden körülmények között vállalták hivatásukat, szolgálták szakterületüket, megőrizték hazaszeretetüket, dicsőséget szereztek az Alma Maternek és önmaguknak egyaránt.

Tisztelt jubiláló mérnökök! Elkötelezett és sikeres munkájuk, életpályájuk példaként szolgál az intézmény mai és jövőbeni hallgatóinak egyaránt. Ezzel a kiadvánnyal a Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar professzorai és tanárai tiszteletüket szeretnék kifejezni Önök iránt.

A Miskolci Egyetem Szenátusa, a Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar Tanácsának előterjesztésére 2025-ben 1 fő részére gránit-, 11 fő részére vas-, 31 fő részére gyémánt-, 46 fő részére aranyoklevelet ad ki.

A díszoklevelet átvevőknek gratulálok, további életükhöz jó erőt, egészséget, nyugodt, békés, hosszú életet kívánok!

Jó szerencsét!

Miskolc, 2025. június 20.

Prof. Dr. Mucsi Gábor
a Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar
dékánja

GRÁNITOKLEVÉLRE JOGOSULT

2025.

(1950-ben szerzett oklevelet)

1. Barabás László rubinokleveles bányamérnök

VASOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2025.

(1960-ban szereztek oklevelet)

1. Dr. Andrassy László gyémántokleveles geofizikusmérnök
2. Dr. Dakó György gyémántokleveles bányagépészmérnök
3. Kollár Ervin gyémántokleveles bányamérnök
4. Major Géza Károly gyémántokleveles geológusmérnök
5. Németh József gyémántokleveles bányagépészmérnök
6. Schönviszky László gyémántokleveles geológusmérnök
7. Söbér Miklós gyémántokleveles bányagépészmérnök
8. Szeles János gyémántokleveles olajmérnök
9. Dr. Tóth János gyémántokleveles olajmérnök
10. Túri László gyémántokleveles bányamérnök
11. Vass István gyémántokleveles bányamérnök

GYÉMÁNTOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2025.

(1965-ben szereztek oklevelet)

1. Baranyi István aranyokleveles bányaművelőmérnök
2. Dr. Bergenyei-Soós Attila aranyokleveles bányagépészmérnök
3. Bodrogi Béla aranyokleveles bányagépészmérnök
4. Csethe András aranyokleveles bányaművelőmérnök
5. Deres Endre aranyokleveles bányaművelőmérnök
6. Gajdócsi János aranyokleveles bányaművelőmérnök
7. Galántai Mihály aranyokleveles bányaművelőmérnök
8. Horváth István aranyokleveles bányagépészmérnök
9. Dr. Janositz János aranyokleveles bányaművelőmérnök
10. Juhász Attila József aranyokleveles bányaművelőmérnök
11. Dr. Kisbán Judit aranyokleveles bányaművelőmérnök
12. Kiss Lászlóné (Bokor Judit)
aranyokleveles bányageológusmérnök
13. Dr. Korompay Péter aranyokleveles bányagépészmérnök
14. Kulbencz Ferenc aranyokleveles olajmérnök
15. Dr. Meggyes Tamás aranyokleveles olajmérnök
16. Munkácsi István aranyokleveles olajmérnök
17. Ónodi Tibor aranyokleveles olajmérnök
18. Pázsit Csaba aranyokleveles bányaművelőmérnök
19. Dr. Pleszkáts Tibor István aranyokleveles bányaművelőmérnök
20. Popity József aranyokleveles bányageológusmérnök

21. Repei László aranyokleveles bányaművelőmérnök
22. Rózsási Győző aranyokleveles bányageológusmérnök
23. Sárkány Attila aranyokleveles bányaművelőmérnök
24. Selmeciné Nagy Melinda aranyokleveles bányageológusmérnök
25. Sólymos Ildikó (Bucsi Szabó Lászlóné)
aranyokleveles bányageológusmérnök
26. Szölgyémy Pál aranyokleveles bányagépészmérnök
27. Szűcs János aranyokleveles bányaművelőmérnök
28. Takácsi-Nagy András aranyokleveles bányaművelőmérnök
29. Toronyi Kálmán aranyokleveles bányaművelőmérnök
30. Várbiró Gábor aranyokleveles bányaművelőmérnök
31. Zsákay Gabriella aranyokleveles bányageológusmérnök

ARANYOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2025.

(1975-ben szereztek oklevelet)

1. Dr. Balogh Iván okleveles bányamérnök
2. Bársony László okleveles bányamérnök
3. Bokor Balázs József okleveles bányamérnök
4. Bulyovszky Zsuzsanna (Lengyel Lászlóné)
okleveles bányamérnök
5. Dam Van Vuong okleveles bányamérnök
6. Dienes Endre László okleveles bányamérnök
7. Farkas Andrásné Karászi Katalin okleveles bányamérnök
8. Farkas Béla okleveles bányamérnök

9. Dr. Federer Imre okleveles bányamérnök
10. Dr. Gergely László Mihály okleveles bányamérnök
11. György Pál okleveles bányamérnök
12. Harsányi Árpád okleveles bányamérnök
13. Horváth Károly okleveles bányamérnök
14. Illés Miklós okleveles bányamérnök
15. Kiss Péter Gábor okleveles bányamérnök
16. Latrán Béla okleveles bányamérnök
17. Legeza Miklós okleveles bányamérnök
18. Molnár Gábor okleveles bányamérnök
19. Dr. Munka Margit okleveles bányamérnök
20. Dr. Nagy Lajos okleveles bányamérnök
21. Nagy Sándor okleveles bányamérnök
22. Nguyen Huu Oanh okleveles bányamérnök
23. Dr. Nguyen Manh Hoang okleveles bányamérnök
24. Nguyen Quang Xuan okleveles bányamérnök
25. Nguyen Van Binh okleveles bányamérnök
26. Nguyen Van Thac okleveles bányamérnök
27. Pallaghy Barnabás okleveles bányamérnök
28. Patay Tibor okleveles bányamérnök
29. Dr. Pethő Gábor okleveles bányamérnök
30. Sass Tibor Albert okleveles bányamérnök
31. Severnyák János okleveles bányamérnök
32. Sili István okleveles bányamérnök

33. Simon Balázsne (Gál Anikó Gyöngyi)
okleveles bányamérnök
34. Steiner László okleveles bányamérnök
35. Szóts Tibor okleveles bányamérnök
36. Dr. Szunyogh Gábor okleveles bányamérnök
37. Tatár György István okleveles bányamérnök
38. Ujszászi József Róbert okleveles bányamérnök
39. Váci Gyula okleveles bányamérnök
40. Vágó István okleveles bányamérnök
41. Varga Tibor okleveles bányagépészeti és bányavillamossági
üzemmérnök
42. Vasvári Éva okleveles bányamérnök
43. Dr. Virág Margit okleveles bányamérnök
44. Vu Ngoc Minh okleveles bányamérnök
45. Vu Nhu Van okleveles bányamérnök
46. Dr. Zergi István okleveles bányamérnök

**GRÁNITOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Barabás László

rubinokleveles bányamérnök

(1926.11.11. Rápolton)

Oklevél száma: 28/1950

Kelte: 1950.10.05.

1926. november 11-én Rápolton született. Elemi iskoláit Tiszabereken, Nagykanizsán, Székesfehérváron és Pécsen végezte. Nagykanizsán a Piarista Gimnáziumban érettségizett, majd felvételizett a Nehézipari Műszaki Egyetemre, ahol 1950. október 5-én szerzett oklevelet.

Az egyetem elvégzése után 1950-ben, a Dunántúlon az olajbányászaton belül, a fúrési szakterületre került és itt dolgozott 1978-ig.

Az első fűrómérnöki beosztást Lovásziban kapta. Itt 6 hónapig a toronynál dolgozott 3 műszakban. A szakma alapját és a szakzsargont itt tanulta meg. Egy év után kutatófúrásokhoz helyezték vezető mérnöknek (Inke, Igal, Karád, Szászvár, Komló). 1953-ban ismét olajmezőre került, mint üzemvezető mérnök. A termelő fúrások mellett, elkezdődtek az ún. nagymélységű fúrások, 3 000 m-nél mélyebb mélységgel. Sok új problémával találkoztak, mint például magas hőmérséklet, iszap, cement, vagy bélésű problémák.

1957-től Nagykanizsán, a vállalat központjában, mint termelési osztályvezető látta el feladatát. 1964-ben főmérnökké nevezték ki.

1978-ban a dunántúli fúrési és termelési vállalatokat összevonták és megalakult a Kőolaj- és Földgázbányászati Vállalat. A Dunántúlon kívül ehhez a vállalathoz tartozott a Duna-Tisza-köz egy részének kutatása és termelése, Kiskunhalas és Szank. Az új vállalatnál nyugdíjba vonulásáig mint műszaki vezérigazgató helyettes látta el feladatát. A mélyfúrési tevékenység csapatmunka,

mind fizikai, mind szellemi vonatkozásban. A műszaki szakemberekre hárult az a feladat, hogy a világ fejlett eszközeit, technológiáit hazai szinten alkalmazzák. Ezek alapján korszerűsítették a fúró és lyukbefejező berendezéseiket, technológiájukat. A szakmában eltöltött 40 év alatt közvetlen vagy közvetett irányítóként részt vett a Budafa, Lovászi, Nagylengyel, Szank, Zsana olajmezők kutatásában és feltárásában. Ez alatt az idő alatt közel 5 millió métert fúrtak berendezéseik.

Több olaj- és gázkitörés felszámolásának aktív irányítója volt (Zsana É-2). Munkatársaival együtt, sok meddő kút termálkúttá történő kiképzését végezték el, mint pl. Bük, Zalakaros, Igal stb. Az első külföldi bérfúrás megszervezésében, szerződéskötésében és kivitelezésében aktív szerepet játszott (Irak, Líbia, Ausztria, Németország). Számos nemzetközi konferencián vett részt, többek között 3 olajipari világkongresszuson. Tizenkilenc publikációja jelent meg különböző szakmai lapokban, köztük 5 cikk külföldi lapban.

1986-ban ment nyugdíjba, de utána is 10 éven át mint szakértő dolgozott a MOL-nál.

Egyéb tevékenysége: a Nagykanizsai Autóklub helyi szervezetének létrehozása, majd annak két évtizedig elnöke, országos elnökségi tagja.

OMBKE szakosztályban több éves vezetőségi tagság: Olajipari Technikum tanára.

Kitüntetései: Elnöki Tanácsi; Minisztertanácsi; Miniszteri; Munka Érdemrend arany és ezüst fokozatai; Mikoviny Sámuel-émlékérem; Sóltz Vilmos-émlékérem; Megyei Tanács Társadalmi Munkáért kitüntetés arany fokozata; Magyar Autóklub arany és ezüst fokozata.

**VASOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Dr. Andrásy László

gyémántokleveles geofizikusmérnök

(1937.07.13. Diósgyőr)

Oklevél száma: 181/1960

Kelte: 1960.04.29.

1960-2010 időszak

1937-ben született Diósgyőrben. 1960-ban végzett a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának geofizikus szakán mint okleveles geofizikusmérnök. 1975-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen műszaki egyetemi doktori címet szerzett. 1960. május 3-tól az ELGI dolgozója, tudományos munkatársi, majd 1989-től tudományos főmunkatársi minőségben. 1984 és 1989 között az ELGI Magyar Kútgeofizikai Metrológiai Bázisának osztályvezetője.

1984 és 1992 között a Magyar Kútgeofizikai Metrológiai Bázis fejlesztésén dolgozott. Alaputatást folytatott a mélyfúrás-geofizikai radioaktív szelvényező eljárások elméleti megalapozására. Jelentős eredményeket ért el a neutron-terek elméleti modellezésében, a többsoportos-diffúziós és Monte-Carló számítási eljárásokat felhasználva, a mélyfúrás-geofizikában előforduló szonda paraméterek és fúróluk geometriák figyelembevétel. A neutronfizikai paraméterek (fékezési úthossz, termikus abszorpciós hatáskeresztmetszet) mélyfúrásokban történő "in situ" meghatározására eljárást dolgozott ki.

Módszertani kutatásokat végzett a mérő-berendezések hitelesítő és minősítő rendszerének kidolgozására. Kidolgozta a KFU-4-12P felszíni egység standardizált programrendszerét.

1992 és 1997 között témavezetőként együtt működött az IGME (Görögország) geofizikai mérőeszközök hitelesítő rendszereinek kifejlesztésében, a Magyar-Görög Kétoldalú Kormányközi Tudományos és Technológiai Együttműködés keretében.

1992-től új kutatási területen kezdett el dolgozni: a lézer-indukált plazma atom emissziós spektroszkópia alkalmazási lehetőségeit vizsgálta a földtani és geofizikai kutatásokban. 1995-ben tevékenyen részt vett a LIPS hordozható lézer-indukált plazma spektrométer első kísérleti példányának a kifejlesztésében. A LIPS műszerrel összehasonlító nehézfém vizsgálatokat végzett a Kis-Balaton-Keszthelyi öböl területén a Magyar-Francia Kétoldalú Kormányközi Tudományos és Technológiai Együttműködés keretében.

1993-2000 között az OTKA támogatásával tanulmányozta a geológiai mintákon mért lézer-indukált plazma atom emissziós spektrumok időbeli és térbeli eloszlását, majd statisztikai számításokat végzett a mért koncentráció értékek pontosságának a növelésére.

2003-tól részt vett a LIPS műszer elektronikai és mechanikai korszerűsítésében és a Magyar Állami Földtani Intézetben kifejlesztett ImaGeo magszkennerrel történő összeépítésében. Kidolgozta az ImaGeo-LIPS mérőberendezés kalibrálási technológiáját. A kifejlesztett mérőberendezéssel részt vett a Bodai Aleuolit Formáció kőzetein (2003), az üveghutai kísérleti fúrómagokon (2004) elvégzett tesztmérésekben és a rudabányai U-3 fúrásban az ImaGeo magszkenneres és LIPS mérések feldolgozásában (2008).

2010: külső közreműködő a „Petrofizikai módszerfejlesztés” ELGI kutatási témában.

2010-2020 időszak

A 2011 és 2018 közötti időszakban részt vett a lézeralapú geológiai technikáknak a csontkutatásban történő bevezetésében.

A Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karának Reumatológiai Tanszékével közösen megpályázott és a 2012. évben sikeresen elnyert „*LIPS and Bones: Application of LASER-based geological techniques to bone content research*” tematikájú OTKA pályázat – három éven keresztül nyújtott – szakmai és pénzügyi lehetőséget a kutatások elvégzésére.

A 2013-2016 időszak kutatási eredményei

A 2013-2014 közötti kutatási időszakban a csontmintákon a mérések a LIPS4, a 2015-2016 időszakban az OTKA pénzügyi támogatásával elkészült új MEDI_LIPS lézer indukált plazma spektrométerekkel történtek.

A vizsgálatra kerülő állati csontmintákat alkotó elemek (elemoxidok) és a nyomelemek koncentráció értékeinek megbízható kiszámítása céljából mindkét műszerre kidolgozta a kalibrációs technikát és kiszámította a kalibráció elvégzéséhez szükséges célfüggvények paramétervektorait.

Az állati csontmintákon [bika lábszárcsontból készült vékonycsiszolatok, marha fog (MF) és lábszárcsontok (ML)] szelvény menti és szabályos hálózati rendszerben végezte el a méréseket. A szabályos hálózati rendszerben a mérési területeket a minták corticalis és trabecularis részén jelölték ki. A mintavételi sűrűség legkisebb értéke $200\ \mu$ a legnagyobb $700\ \mu$ volt.

A $200\ \text{nm}$ -től $500\ \text{nm}$ -ig terjedő hullámhossz tartományban a csontok szeretlen állományában előforduló CaO, MgO az $500\ \text{nm}$ -től $800\ \text{nm}$ -ig terjedő hullámhossz tartományban a Na₂O, K₂O elemoxidok koncentráció értékeinek meghatározása történt. A legnagyobb koncentráció értékekkel jelentkező CaO szelvény és felületi eloszlás diagramjai pontosan leképezik az eltérő corticalis és trabecularis csontszerkezetet.

Vizsgálta az állati csontmintákon elvégzett qCT mérésekből számított attenuációs együttható és a LIPS mérésekből számított CaO koncentráció értékek közötti összefüggéseket. Megállapította, hogy az egyes pontokra illesztett egyenes jól követi az attenuációs együttható és a CaO koncentráció értékek közötti fordított trendet, amelyet a kiszámított regressziós együttható ($R^2 = 0.9726$) is alátámaszt.

Publikáció:

Andrássy László dr., Maros Gyula dr., Kovács István János dr., Horváth Ágnes dr., Gulyás Katalin dr., Bertalan Éva dr., Besnyi Anikó, Fűri Judit, Fancsik Tamás dr., Szekanecz Zoltán dr., Bhattoa Hajrit Pál dr. (2014) Lézeralapú geológiai technikák felhasználhatósága a csontkutatásban: kalcium-oxid-eloszlás vizsgálata állati csont vékonycsiszolatain.

Orvosi Hetilap, 155 (45). pp. 1783-1793.

A 2018 kutatási időszak eredményei

Az állati csontmintákon elvégzett LIPS mérések eredményei alapján két különböző statisztikai matematikai módszert (próbát) alkalmazott a normál mineralizált csontszerkezet homogenitásának vizsgálatára.

A Bartlett-próba alapján homogenitás vizsgálatokat végezett az állati csontmintákban előforduló CaO és MgO elemoxidokra kiszámított szórás [$\sigma_X (P_i)$] értékek felhasználásával.

A másik módszernél a homogenitás vizsgálatokra a csontszerkezet corticalis területén a statisztikai számítások segítségével meghatározott gyakorisági eloszlás görbéket alkalmazta. A homogenitás vizsgálat során a kiszámított etalon gyakorisági görbét egy másik eltérő csontszerkezet gyakorisági eloszlás görbéjével matematikai módszerek segítségével hasonlította össze.

Publikáció:

László Andrásy, Izabella Gomez, Ágnes Horvát, Katalin Gulyás, Zsófia Pethő, Balázs Juhász, Zoltán Szekanecz, Bhattoa Hajrit Pál (2018) Laser Induced Plasma Spectroscopy (LIPS): use of a geological tool in assesing bone mineral content. Lasers in Medical Science 33, 1225-1236

Munkássága alatt témavezetőként és közreműködőként több OTKA és OMFB K+F pályázatban vett részt.

Tudományos munkásságának összefoglaló adatai:

Referált hazai és külföldön megjelent cikkek száma összesen: 42

Szakmai jelentés: 29

Nemzetközi konferenciaelőadások száma: 8

Monográfiák száma: 2

Monográfia fejezetek száma: 2

Egyesületi tagság:

- 1960- Magyar Geofizikusok Egyesületének tagja
2005- SPIE The International Society for Optical
Engineering

Dr. Dakó György

gyémántokleveles bányagépészmérnök

(1934.12.16. Gyöngyöshalmaj)

Oklevél száma: 76/1960.

Kelte: 1960.04.29.

Két éves gépijövesztő vájár képesítés és az érettségi megszerzését követően, ami újabb két évet vett igénybe, valamint némi gyakorlat birtokában 1960-ban a Nehézipari Műszaki Egyetemen bányagépészmérnöki, majd ugyanott 1966-ban külfejtéses szakmérnöki oklevelet szerzett.

Első munkahelye a Mátravidéki Szénbányászati Tröszt (Petőfibánya) volt és nyugdíjazásáig a vállalatnál, illetve jogutódjánál dolgozott. Műszaki vezetője volt a hevederek javításával foglalkozó műhelynek, közben meg kellett tanulni az acélbetétes hevederek vulkanizálását is.

A Külszíni Szénbányászati Vállalattal történt összevonást követően feladata volt az ország szénkülfejtéseinek (Nógrád megyétől, Pécs vasas külfejtésig) karbantartási, nagyjavítási munkáinak szervezése.

1964-től az ecsédi és visontai gépészeti berendezések, külfejtési kotrógépek, szalagfejek és hányóképzők szerelőtereinek építésével és a gépek szerelőtéri szerelésével foglalkozott.

1974-től 1976-ig a gépberuházási osztály vezetője volt. A Bányászati Tervező Intézettel együttműködve a bükkábrányi külfejtés és további visontai gépek műszaki adatait és szállítási szerződéseit előkészítő tárgyalásokon képviselte a vállalatot.

1975-ben megbízást kapott a visontai üzem szervezetének felülvizsgálatára. Az üzem növekedésével párhuzamosan újabb és újabb viszonylagos önállósággal rendelkező üzemegységek jöttek

létre (víztelenítő, letakarító, szenelő, szerelő, rekultivációs). Az üzem egységesítésére vonatkozó javaslat elfogadását követően 1976-ban gépészeti, majd 1978-ban üzemi főmérnöki feladatot kapott, ami egyben a felelős műszaki vezetői megbízást is jelentette.

1985-ben közvetlen átrakásos technológia tárgykörben doktori disszertációt nyújtott be.

1986-tól a vállalat központjában vezérigazgató helyettes volt, majd ezt követően 1988-tól a Visontai külfejtés igazgatói feladatait látta el nyugdíjazásáig.

1990-től a Miskolci Egyetem Bányászati és Geotechnikai Tanszékén adjunktusként végzett oktatási munkát, elsősorban külfejtések tárgykörben.

1997-ben külfejtések művelése címen egyetemi jegyzetet készített.

Bányászati lapokban több szakmai cikkét közölték. Részt vett számos hazai és külföldi szakmai konferencián, a Varsói Földmunkagépesítési konferencián előadást tartott. A magyar bányászat XX. századi értékei pályázatra benyújtott dolgozata – „A külfejtés évszázada” címen – III. díjat kapott.

Tagja volt a MAB anyagmozgatási és logisztikai bizottságának, továbbá az MTA gépészeti albizottságának. Részesese az „univerzális szállítószalag” szabadalomnak.

1986-ban adták ki a Természettudományos és műszaki ki kicsoda? című könyvet. Ebben a 91. oldalon írják le tevékenységét.

Kollár Ervin

gyémántokleveles bányamérnök

(1935.08.26. Becske)

Oklevél száma: 131/1960.

Kelte: 1960.04.29.

1935-ben született Becskén. Balassagyarmaton, a Balassi Bálint Gimnáziumban érettségizett. Bányamérnöki diplomáját 1960-ban védte meg.

Első munkahelye a Nógrádkövesdi Kőbánya Vállalatnál volt, ahol erre az időszaka esett a bánya komplex fejlesztése. Üzemmérnökként ennek már a tervezésében is részt vett, később a kivitelezési munkáit irányította. Nevéhez fűződik a 4670 m hosszú drótkötélpálya geodéziai kitűzése és bemérése.

1962-től a Kőbányászati Robbantástechnikai Kutató Csoportban körzetvezető mérnök volt, ahol feladata a tömegjövésztés műszaki-biztonsági technológiájának kidolgozása és iparági bevezetésének ellenőrzése volt. 1964-től a Kő- és Kavicsipari Trösztbe helyezték bányaműszaki csoportvezetői beosztásba.

1979-ben az Építésügyi- és Városfejlesztési Minisztériumban osztályvezető helyettesnek nevezték ki. Feladata az építőanyagipar ásványi nyersanyagvagyonra földtani kutatási és bányászati tevékenységének felügyelete volt. Az építőanyagipar képviselőjeként részt vett a környezetszennyezés mérséklését célzó Ágazatközi Akcióprogram Bizottság munkájában. Irányította és közreműködött a szakterületet érintő Miniszteri Értekezleti és Gazdasági Bizottsági előterjesztések elkészítésében. Több külszíni művelésű bányában felelős műszaki vezetői feladatot látott el.

Az ÉVM megszűnése után tevékenységét a jogutód Ipari és Kereskedelmi Minisztériumban folytatta főtanácsosi beosztásban.

1993-ban miniszteri és az Állami Vagyonügynökségi megbízásból a Kavicsbánya Vállalat végelszámolója volt. 1995. október 1-től nyugdíjas. 1998-tól tagja a Pince- és Partfalveszély-Elhárítási Szakértői Bizottságnak.

A Szilikátipari Tudományos Egyesület tagjaként szakosztályvezetője volt a Kő-, Kavics Szakosztálynak. Tagja a Mérnöki Kamarának és az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek. Vezetőségi tagja volt az OMBKE Bányászati Robbantási Szakbizottságának. Földtani szakértői és hites bányamérői jogosultsággal rendelkezik. Tevékenységéhez kapcsolódóan számos szakmai publikációja jelent meg.

Tevékenységének elismerései:

- Vállalat Kiváló Dolgozója
- Építőipar Kiváló Dolgozója
- Kiváló Munkáért Kitüntetés
- Kiváló Munkáért Kitüntetés (Központi Földtani Hivataltól)
- Belügyminiszteri Dicséret
- Szerzői Nívódíj (OMBKE)
- Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt.

Major Géza Károly

gyémántokleveles geológusmérnök

(1937.01.01. Bársonyos)

Oklevél száma: 196/1960.

Kelte: 1960.04.29.

1937. január 1-jén született a Komárom megyei Bársonyoson, földműves családban. Az általános iskoláit szülőfalujában, a gimnáziumot Kisbéren végezte. 1955-ben érettségizett.

Egyetemi tanulmányait 1955-ben Miskolcon a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán kezdte meg, diplomáját 1960. április 29-én vette át.

1957-ben részt vett Sopronban, a Központi Bányászati Múzeum berendezésében. A diploma megszerzését követően, 1960. május 10-én a komlói Mélyfűrő Vállalatnál kezdett dolgozni geológusként.

1962-ben népgazdasági érdekből a komlói Zobák bányához került áthelyezésre, üzemi főgeológus, 1972-től műszaki főcsoport vezető munkakörbe.

1964 és 1965 között üzemi bányamentő parancsnok. Társadalmi tevékenységgel (1966-74) a Komlói Bányász Sport Kör 3 tagú intéző bizottságának tagja és egyben a szakosztály vezetője, 1972-ben a Sport Érdemes Dolgozója kitüntetést kapott.

1975-ben a Mecseki Szénbányák Igazgatóságára helyezték a bányaföldtani osztályvezető-helyettesének. Itt részese volt a Máza-déli feketeköszén terület Kutatási Javaslattevő Csoportjának, majd folyamatosan részt vett annak felügyeletében. 1985-86-ban az „Összefoglaló Földtani Jelentés” elkészítésének is részese.

Részt vett a pécsi Bányászati Gyűjtemény anyagának gyűjtésében.

1982-ben a Földalatti Múzeum (Pécs, Káptalan utca) tervezésében és berendezésében tevőlegesen részt vett. 1982-től a Múzeum Fenntartó Tanács tagja, 1983 és 1986 között elnöke.

1976-tól 1985-ig a Mecseki Szénbányák LIASZ-KLUB-jának titkára.

1987-ben áthelyezéssel a Mecseki Tanbányánál (Komló, Anna akna) főmérnök-felelős műszaki vezető és üzemigazgató. E munkakört hat évig töltötte be.

1994-ben a bánya megszűnésével nyugdíjazását kérte.

Több alkalommal járt külföldön tanulmányutakon. Bányamentés, gázlecsapolás, vízszintsüllyesztés, bányászati világkiállítás, Bányabiztonsági ENSZ Szimpózium.

1980- és 1985 között a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen meghívott előadóként speciális kurzusokat tartott kőszénföldtan és gázkitörés elhárítás témakörökben. Bányaiipari Technikumban öt évig volt óraadó tanár.

Tulajdonosa a Bányász Szolgálati Érdemérem, valamint a Bányamentő Szolgálati Érdemérem minden fokozatának. Kiváló Bányász miniszteri kitüntetést két alkalommal kapott. A Szent Borbála-émlékérem (1993) tulajdonosa. Szakirodalmi munkái a Bányászati és Kohászati Lapokban, a Földtani Közlönyben, a Földtani Kutatásban és a Pécsi Műszaki Szemlében jelentek meg.

Két választási időszakban volt az OMBKE Mecseki Vezetőség tagja. Jelenleg részt vesz Komló város közéletében (Honismereti és Városszépítő Egyesület, Közéleti Klub).

Németh József

gyémántokleveles bányagépészmérnök

(1937.01.07. Magyarpolány)

Oklevél száma: 78/1960.

Kelte: 1960.04.29.

Első munkahelye a Várpalotai Szénbányászati Tröszt volt, ahol a kötelező gyakorlati idő után, hamar vezető beosztásba került és a Bánta bányáüzem gépészeti vezetőjeként végezte munkáját.

A 60-as évek első időszakára tehető az a változás, amely megkövetelte a különböző szintű vezetők megfelelő szakmai felkészültségét, másrészt pedig az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség által kiadott „3200” és „3300”-as OBF utasítások végrehajtása és gyakorlata megnyitotta a minőségi változások korát. A műszaki fejlesztések naponta adtak újabbnál újabb feladatokat. A gépi jövesztési módszerek, a különböző biztosító rendszerek nyomon követték ottani munkáját. Kezdve az ún. Ursitz-féle pajzsbiztosítástól, a várpalotai hidraulikus pánccelpajzsok folyamatos fejlesztése és a maróhengeres jövesztőgépek együttes alkalmazása a tömegtermelő munkahelyeken, igazán érdekes munkát jelentettek számára.

1969-ben megvált a bányászattól és átmeneti időre, 1975-ig a Tungsram Rt. Nagykanizsai gyáregységében vállalt munkát. Abban az időben kiemelt beruházásként folyt egy kezdetben 240 tonnás üvegyár építése. Ebben az üzemrészben alapvetően fontos feladat volt a fajlagos üvegfelhasználás csökkentése. Ez a technológia nemcsak anyagtakarékosságot jelentett, hanem a mozgó, olvadt üveget szállító elemek hőterhelésének csökkentését is.

1975-ben ismét munkahelyet váltott. Új munkahelye a Közép-dunántúli Gázszolgáltató és Szerelő Vállalat lett. Az első időszakban kiemelt, célcsoportos beruházási keretből megvalósuló

nagy értékű gázvezetékek beruházási, műszaki ellenőre volt. 1976 tavaszán kinevezték a cég Beruházási és Vállalkozási Főosztályának helyettes vezetőjévé. Ebben a beosztásban töltött időben történt Lenti, Pápa, Keszthely, Tapolca és Hévíz települések bevonása az országos gázelosztó hálózatba. Bizonyos hangsúlyeltolódások eredményeként, ezt követően részt vett a cég által kifejlesztett és szabadalmaztatott gáznyomásszabályozók fejlesztésében és azok tartós üzemi próbáinak megvalósításában.

Utolsó aktív 7 évében a Munka-, Tűz- és Környezetvédelmi Osztály vezetőjeként az egyéb munkái mellett kidolgozta a kollégáival a 1993. évi Munkavédelemről szóló XCIII. törvényben foglaltakkal összhangban, a cég belső használatú munkavédelmi szabályzatát.

1997 júniusa óta nyugdíjas. Aktív életet él, külszíni tőzeg-, homok- és kavicsbánya felelős műszaki vezetőként tevékenykedik. Napjainkban a fia márkakereskedésében végez munka-, tűz- és környezetvédelmi feladatokat.

Schönviszky László

gyémántokleveles geológusmérnök

(1937.05.17. Budapest)

Oklevél száma: 197/1960.

Kelte: 1960.04.29.

1937. május 17-én, Budapesten született. Édesapja fővárosi könyvtáros volt, akit 1946-ban B-listáztak, ekkor fizikai munkás lett. Egyébként nemzetközileg ismert barlangkutató, mint nyugdíjas – 1979-ben bekövetkezett haláláig – a Magyar Karszt és Barlangkutató Társulatnál aktívan tevékenykedett. 1955-ben érettségizett Budapesten a Fáy András Gimnáziumban, még ez évben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre. Az egyetemet részben Miskolcon, részben Sopronban végezte. 1960-ban a Bányamérnöki Karon geológusmérnöki diplomát szerzett (diplomamunkájának címe: Melegvizek feltárási lehetősége az Észak-Mecsek vidékén, különös tekintettel Sikonda gyógyfürdő távlati fejlesztésére. Pécsi Műszaki Szemle. 1961.) 1962-ben megnősült, felesége sz. Gáldi Anna okleveles vegyész, nyugdíjas, előtte az OMIKK-ban a Műszaki-gazdasági Kiadványok Szerkesztőségének főtanácsosa, a Környezetvédelmi Füzetek felelős szerkesztője volt. Két felnőtt gyermeke és hét unokája van.

Első munkahelye a Földmérő és Talajvizsgáló Vállalat volt, ahol vízkutatással foglalkozott mindössze 3 hónapig, amikor az akkori főhatóság „átirányította” a Magyar Állami Eötvös Loránd Geofizikai Intézethez (ELGI).

1960 májusától 1994. augusztus 30-ig az ELGI-nél volt alkalmazásban mint tudományos főmunkatárs és jogosult volt a műszaki tanácsosi cím használatára. Ezekben az években az Intézetnél az alábbi témakörökben dolgozott: radiológia, geoelektromos, földmágneses, gravitációs kutatások, illetve ezek

---

értelmezése a víz-, érc- és szénhidrogénkutatásban, végül 1988-tól az Intézet környezetvédelemi témacsoport vezetője lett.

Jelenleg az ENVITEST környezetvédelmi Kft. egyik ügyvezető igazgatója, amely névváltoztatás folytán jogfolytonos, az 1991-ben többek által alapított ELGOSCAR International Magyar-amerikai Környezetvédelmi és Mérnökgeofizikai Kft.-vel, amelynek a főmérnöke volt. Feladata a cég vezetése mellett a szennyezett talajok és talajvizek környezeti kárfelmérése, kárelhárítás tervezése és kivitelezése, illetve művezetése, auditálás és tanácsadás, valamint a minőségi és környezeti irányítási rendszer kiépítése és működtetése.

Az Intézetben először a Radiológiai Csoportnál dolgozott, ahol a kőzetek természetes radioaktivitását vizsgálta és mesterséges aktiválással minőségi vizsgálatokat végzett elsősorban bauxitmintákon. 1962-ben a fiatal diplomások továbbképzése jegyében a Geokémiai Osztályra került, ahol, mint terepi csoportvezető a Velencei-hegységben és a Mátrában felszíni és mélyfúrások minta gyűjtését, illetve azok értelmezését végezte. 1963-ban a Geoelektromos Osztályra került, ahol kezdetben a feldolgozó és értelmező munkával ismerkedett meg, majd 1965-ig a műszer szerkesztést vezette, ez alatt több tellurikus és magnetotellurikus műszer tervezését és építését vezette. Közben elsajátította a kis és nagy mélységű vertikális elektromos szelvényezés, valamint a földi áramok terepi mérési módszerét és az eredmények kiértékelését.

1965-ben a Földmágneses Osztályra helyezték, ahol kezdetben a feldolgozó és térképszerkesztő munkában vett részt, majd a légi mágneses mérésekben és azok értelmezésében. 1967-től már az egyesített Gravitációs-mágneses Osztályon gravitációs méréseket is végzett, de sokat foglalkozott a különböző földmágneses hatószámítási módszerek kritikai vizsgálatával. 1970-71-ben fél évet töltött Indiában tanulmányúton, ahol az elektromos, gravitációs és földmágneses kutatásokat tanulmányozta.

1971-ben az Intézet átszervezése után a Geofizikai Kutatási Főosztályra került, ahol átvette az egyetlen Gravitációs-mágneses Csoport vezetését. Ekkor indult a börzsönyi érckutató program, ahol a gravitációs és mágneses mérések hozzájárultak a hegység földtani szerkezetének tisztázásához. 1972-74-ig két évet mint

---

gravitációs és mágneses szakértő dolgozott Szíriában, ahol kezdetben módszertani tanulmányokat készített, majd víz-, foszfát-, vas- és elsősorban a krómérc kutatásokat irányította. Ezt követően idehaza 1977-ig vezette a Gravitációs-mágneses terepi csoportot, mialatt elsősorban a Darnó-vonal menti kutatások voltak a legjelentősebbek, majd a belső feldolgozó és értelmező munkát vezette.

1978-79-ben Csehszlovákiában a magyar érckutató expedíció vezetője volt, ahol geoelektromos, radiológiai és földmágneses kutatásokkal érték el eredményeket. 1980-ban egy hónapon át Portugáliában és az Azori-szigeteken érckutatást és a föld alatti gőztározók feltárását tanulmányozta. 1980-ban és 1981-ben több hónapon át Mongóliában a földmágneses és gravitációs kutatásokat irányította érc- és vízkutatási céllal. Ugyancsak ekkor kezdődtek a Középső- és Nyugat-Mátra gravitációs kutatásai.

Ezzel egy időben kezdte meg a gravitációs térképi hatás számítógéppel történő meghatározását. Szakítva a klasszikus körszektoros módszerrel, kidolgozta a négyzethálóban megadott adatrendszerrel való számítás módszerét. Ez a módszer lehetővé teszi az adatok számítógépes adathordozón való tárolását és többszöri felhasználását. Ma már az egész Északi-középhegység szabályos hálózatban kiolvasott magassági adatai így vannak tárolva.

Az 1986-ban bulgárok által Magyarországon végzett légi geofizikai mérések megszervezője és vezetője volt. A mérési eredmények értelmezése és kiértékelése számítógépes hatószámításokkal bővült. 1988-ban két hónapot töltött Kubában, ahol a korábban végzett gravitációs méréseket értékelte át, illetve új alapokra helyezett értelmezésüket végezte el. Közben megbízást kapott a geofizikai módszerek környezetvédelemben történő felhasználásának kidolgozására, mivel a témával már korábban is foglalkozott. 1989-ben egyhónapos tréningen vett részt Torontóban, Kanadában a légi geofizikai módszerek és módszerek tanulmányozására, elsősorban szénhidrogén-kutatás céljából.

Míg kezdetben a geofizikai módszereket környezetvédelmi célból elsősorban hulladéklerakók kijelölésére használták, ma már a talaj- és talajvíz-szennyeződések kimutatásában is sikeresen alkalmazzák. Legjelentősebb ilyen megbízás a több mint száz

elhagyott szovjet laktanyában végzett geofizikai kárfelmérés volt. Ez a feladat ma már kármentesítéssel is bővült. Emellett 1989-ben és 1991-ben rövid ideig magnezit- és érckutatást végzett Törökországban. 1992 és 1994 között az Intézet Környezetvédelmi és Mérnökgeofizikai Osztályán több tucatnyi szénhidrogén szennyezés (Hajmáskéri laktanya, Solt rádióadó, kőolajvezeték törések stb.) kárfelmérést és kármentesítést végzett, valamint több talajmechanikai problémát oldott meg.

1994-től, mint nyugdíjas az ELGOSCAR Kft.-ben, majd 2001-től az ENVITEST Kft.-ben folytatta környezetvédelmi és vízvédelmi tevékenységét, ennek keretében 24 MÁV állomás szénhidrogén szennyezés feltárását és környezeti kárfelmérését végezte el. Emellett Záhonyban a MÁV Vegyianyag-átfejtő és Komoró Pakuraátfejtő kármentesítési tervét készítette el, és ezen munkálatokat irányította. További munkái az ELMŰ környezeti auditálás vezetése, teljes körű környezeti kárfelmérés a Ganz-Ansaldo tápiószelei telephelyén és számos kisebb környezeti kárfelmérés és mentesítés vezetése és tervezése a talaj és talajvíz szennyezések felszámolása érdekében. Már a Geofizikai Intézetben és azt követően is a geodéziai munkákat tervezte és végezte. A földmérési munkákhoz akkor már GPS-t használt. Rendszeresen végez tájfutó térképhelyesbítést és javítást.

1975 óta, mióta megjelentek az első programozható kalkulátorok, intenzíven foglalkozik számítástechnikával. Számos olyan feldolgozó és értelmező geofizikai programot készített, amelyek közül több még ma is használatban van. Jelenleg a munkája jelentős részét, amit lehet, számítógéppel végez, 1983-tól SPECTRUM, 1991 óta AT személyi számítógépe van otthon is, amivel a munkájához szükséges tudományos számításokat és a szövegszerkesztést végzi.

1992 óta több szakértői engedéllyel (geofizika, földtan, építésföldtan, vízföldtan, geotechnika és környezetvédelem), valamint környezetvédelmi felülvizsgálati jogosítvánnyal rendelkezik, ezekhez kapcsolódóan rendszeresen folytat ilyen tevékenységet, illetve készít tanulmányokat. 2002-től további szakértői engedélyeket kapott meg vízügy témában: vízanalítika és vízminőség védelem, vízfeltárás, kútúrás, vízföldtan, valamint 2005-től bányakár, tájrendezés. Az elmúlt 61 évben több mint 210 publikációja készült, részben társszerzők közreműködésével,

emellett, több mint 19 előadást tartott itthon és külföldön. Munkájához hozzátartozott még az ún. marketing tevékenység is, tenderek készítése, a geofizikai módszerek – elsősorban környezetvédelmi célú – használhatóságának népszerűsítése stb. 1995-től 2003-ig szakszerkesztője volt az OMIKK kiadásában megjelenő Környezetvédelem c. folyóiratnak.

Az 1990/91. tanévben a BME Mérnöktoábbképző Intézet szervezésében „A környezetvédelem analitikája, vízminősítés” c. tanfolyamot, 1992-ben az OKTÁV szervezésében kitűnő eredménnyel a „Környezetvédelmi információk és a bányászatra vonatkozó döntések kapcsolata” c. tanfolyamot végezte el, utóbbin amerikai előadók angol nyelven oktatták. 1996-ban Németországban két hetes szemináriumon vett részt a hátrahagyott hulladéklerakók mentesítéséről. 1999-ben elvégezte a Nukleáris Újságíró Akadémiát.

1987-ben a minőségirányítással, 2001-ben pedig a környezetirányítással kezdett foglalkozni, amely keretében az ELGOSCAR, az ENVITEST és az ENVIROKOMPLEX cégeket készítette fel sikeres tanúsításra, amely eredményeként mindhárom cég rendelkezik MSz EN ISO 9001:2000 minőségirányítási és MSz EN ISO 14001:1996 környezetirányítási tanúsított rendszerrel, mint ezen cégek minőség- és környezetirányítási vezetője. 2005-ben felkészítette az ELGOSCAR Kft.-t az EMAS (Európai Unió Környezetirányítási Rendszere) hitelesítésére, amelyet Magyarországon harmadikként szerzett meg.

Angol nyelvből középfokú állami nyelvvizsgálója van, közepes német tudásáról nincs bizonyítványa. Munkája elismeréseként több igazgatói dicséretet, illetve a Központi Földtani Hivatal Elnökének a dicséretét, 1980-ban "Kiváló Munkáért" kitüntetés, 1988-ban pedig "Kiváló Dolgozó" kitüntetését kapott. 1992-ben a "Hazáért és a szabadságért" 1956-os Emlékérmét vehette át a forradalom alatti tevékenységét követő megtorlásért.

Hosszú évekig tevékenykedett a Geofizikai Intézet Oktatási Bizottságában, mint annak elnöke. 1981-ben elkészítette a geofizikus szakmunkásképzés tematikáját, majd 1982-ben, 1983-ban és 1988-ban szakmunkástanfolyamot, 1984-ben pedig felsőfokú geofizikus tanfolyamot szervezett, illetve ezeken, mint előadó is részt vett. 1991-től az Alumíniumipari Tröszt

---

átalakulásáig annak Felügyelő Bizottságában, mint környezetvédelmi szakértő működött közre. Az ELGOSCAR cégcsoportnál az oktatásokat készíti elő és tartja meg.

Soha nem volt egyetlen politikai pártnak sem tagja. Szabadidejében sportol: fut (1960-ban tájfutásban magyar bajnok volt egyéniben), hegyet mászik, úszik, evez és siel. Tájfutásban megszerezte a versenybírói és edzői képesítést is. Hobbija még az utazás, fényképezés, vasút modellezés és az elektronika.

Mindig sikerült olyan feladatot és munkát keresnie vagy kapnia, amelyet szívesen, örömmel és lelkesen tudott végezni, soha nem unatkozott. Igyekezett mindig sokszínűvé és változatossá tenni az életét.

2021 júniusában, 84 évesen befejezte munkáját az ELGOSCAR-2000 Kft.-nél, így teljes időben nyugdíjas lett. Még ez év szeptemberében a Magyar Turista Egyesület elnökségéről lemondott és 11 év társadalmi munkája után megkapta a tiszteletbeli elnöki címet. Ezt követően jutott már ideje arra, hogy részben a lakásban elmaradt javításokat pótolja. Elkezdte, de még nem fejezte be a felhalmozott dokumentumok válogatását, megtartva a magánjellegű és még talán hasznosítható szakmai és turista dokumentumokat. 2023-ban felesége egészségi állapota megromlott és 2024 májusban rák betegségben 63 boldog házasságban eltöltött év után elhunyt, amit azóta sem tudott feldolgozni. Közben még figyelemmel kíséri szakmája újabb eredményeit a Magyar Geofizika, a Földtani Közlöny, a Földgömb, a National Geographic és Mérnök Újság folyóiratokban. Közben elkezdte élete változatos történetét összegyűjteni és leírni.

Sóbér Miklós

gyémántokleveles bányagépészmérnök

(1936.11.28. Szombathely)

Oklevél száma: 73/1960.

Kelte: 1960.04.29.

Szombathelyen született 1936. november 28-án. Édesanyja Ávár Ilona. Édesapja Sóbér József, aki már 1959-ben elhunyt. Paraszt családból származik, az általános iskola befejezését követően Kőszegen, a Jurisich Miklós Gimnáziumban tanult tovább és 1955-ben érettségizett. Még ebben az évben jelentkezett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1960-ban bányagépészmérnöki diplomát szerzett.

Ebben az időszakban kezdődött el a mecseki szénmedence sújtólég, szénpor és gázkitörés veszélyes bányáiban a gépesítés és a villamosítás. Megkeresésre és hívásra a Pécsi Szénbányászati Trösztnél helyezkedett el. Első munkahelye a Tröszt Igazgatóság Gépészeti Osztályán volt, ahol, mint gépészeti előadó dolgozott. Az ismerkedésen túlmenően különböző külszíni és föld alatti gépészeti feladatokat is ellátott.

Egy év elteltével a Vasas Bányaüzembe helyezték, itt dolgozott 1961-től 1975-ig, kezdetben mint gépészeti vezetőhelyettes, majd gépészeti főmérnökhelyettes. Feladata volt a Vasas Bányaüzem külszíni és földalatti gépészetének szervezése, irányítása, melybe beletartozott a Vasasbánya-Hosszúhetény külszíni kötélpálya is.

Képezte magát, 1962-ben bányamentő vizsgát tett és bányamentőként is tevékenykedett.

Sok bányabeli tapasztalatot szerezve 1975-ben a vállalat központjába, a Biztonságtechnikai Osztályra helyezték, ahol 1985-ig dolgozott mint gépészeti biztonsági mérnök. Feladata a vállalat

üzemeiben a külszíni és föld alatti gépészeti munkavédelmi tevékenység ellenőrzése, a munkavédelmi oktatás központilag történő megszervezése, lebonyolítása, valamint a munkavédelmi szemlék szervezése volt.

Munkája mellett szakmailag folyamatosan képezte magát, és beiratkozott az Országos Munkavédelmi Képző és Továbbképző Intézet munkavédelmi szakára, ahol 1984-ben munkavédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. Folytatva a tanulást, 1985-ben középfokú tűzvédelmi oklevelet is szerzett.

1985-ben az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség Pécsi Kerületi Felügyelőségéhez került mint gépészeti bányaműszaki felügyelő. Feladata volt három megye – Baranya, Tolna és Somogy – gépészeti ellenőrzése, kutató- és vízfúrások engedélyezése, ellenőrzése, valamint súlyos, életveszélyes és halálos balesetek vizsgálata.

Az üzemi munka nagyon hiányzott neki, ezért 1989-ben, miután lehetősége adódott, a Mecseki Ércbányászati Vállalat 5-ös Bányaüzemében folytatta munkáját mint földalatti szállítási körletvezető. Feladata volt a táró, földalatti és aknaállítás szervezése és irányítása. Már 1989-ben bejelentették az uránbányászat megszüntetését és 1995-re olyan méreteket öltött a leépítettség, hogy célszerűnek látta, hogy a nyugdíjazását kérje. 1995 év végén korekedvezménnyel nyugdíjba vonult.

Munkája során többször kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést. Megkapta a Bányamentő Szolgálati Érdemérem minden fokozatát, 1985-ben az aranyat. Bányamentő 1962-től 1995-ig volt. Hasonlóan megkapta a Bányász Szolgálati Érdemérem minden fokozatát, 1995-ben az aranyat.

Nyugdíjba vonulását követően, 1996 és 2001 között egyéni vállalkozóként dolgozott, de nem a szakmájában, hanem a Comp Almanach Kiadónál Budapesten, ahol könyvszerkesztéssel, kiadással és szervezéssel foglalkozott.

Jelenleg már nem dolgozik. Egészségi állapota megromlott, pihenéssel, olvasással, internetezéssel tölti napjait.

Szeles János

gyémántokleveles olajmérnök

(1936.03.03. Budapest)

Oklevél száma: 203/1960.

Kelte: 1960.04.29.

1936. március 3-án született Budapesten. A több helyen végzett elemi és általános iskola után a gimnáziumot Kaposváron végezte. 1954-ben érettségizett a Táncsics Mihály Gimnáziumban.

Egy éves kihagyás után (helyhiány miatt nem vették fel a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsész Karára) jelentkezett és felvették a miskolci NME Bányamérnöki Karára. Az olajbányász szakot választva kapta meg mérnöki oklevelét 1960-ban.

Első munkahelye a Nagylengyeli Kőolajtermelő Vállalat Termelési Osztályán volt. Másfél éves termelési tapasztalatgyűjtés után, a Műszaki-Fejlesztési Osztályra került, ahol sokféle fejlesztési témában működött közre, ill. vezette a kísérleteket, méréseket. Ezek között több éven keresztül vezetett méréseket egy új hőszigetelési eljárás kipróbálására kútvezetékeken. Legjelentősebb témája a robbantásos rétegkezelés volt, amiről több alkalommal előadást is tartott.

Időközben középfokú szakmai nyelvvizsgát tett angol, német majd orosz nyelvből.

A kőolajtermelő vállalatok átszervezése folytán a 70-es, 80-as évektől fokozatosan az egész dunántúli termelés hozzájuk tartozott. Részben ennek is köszönhetően, a 80-as években a Technológiai Osztályra került, ahol először a budafai és lovászi mezőkben régebben alkalmazott másodlagos olajkihozatal növelő eljárások értékelésével foglalkozott, majd a szén-dioxidos harmadlagos művelés bevezetésén dolgoztak kollégáival. Először a könnyű olajat adó mezőkben, majd a nagylengyeli területen. 1986-

ban egy USA-beli és kanadai tanulmányúton vett részt az ottani mezőkben alkalmazott másodlagos-harmadlagos kihazatal növelő eljárások megismerésére.

Utolsó aktív éveiben a kútmunkálatok tervezése és ellenőrzése volt a feladata.

1996-ban nyugdíjazták. Azóta alkalmi megbízásokból műszaki és egyéb tárgyú angol és német nyelvű fordításokkal foglalkozik.

Dr. Tóth János

gyémántokleveles olajmérnök

(1937.07.07. Háromfa)

Oklevél száma: 204/1960.

Kelte: 1960.04.29.

A Miskolci Egyetem Olajtermelési Tanszékén egyetemi gyakornokként kezdett dolgozni 1960. május 1-jén. A rezervoárméchanika és földalatti áramlástan tárgyköröknek volt elkötelezettje.

1967-ben kinevezték adjunktusnak és 1969-ben levelező aspirantúrárt kezdett meg. 1974-ben műszaki kandidátusi fokozatot szerzett és 1998-ben a Miskolci Egyetemen megkapta a Ph.D. címet. 1976-ban kinevezték egyetemi docensnek. A Rezervoárméchanika II., valamint a Földalatti áramlástan tárgyak oktatását 2007-ig, nyugdíjba vonulásáig végezte.

1989-ben a Rezervoárméchanika II. (I. rész: Anyagmérleg egyenletek és alkalmazásuk), majd 2009-ben társszerzővel a Rezervoárméchanika II. (II. rész: EOR módszerek) c. egyetemi jegyzeteket írta meg.

1984-től az MTA Bányászati Kémiai Laboratóriumban, majd a Miskolci Egyetem Alkalmazott Kémiai Kutatóintézetben (később ME Földtudományi Kutatóintézet) dolgozott osztályvezetőként a Rezervoárméchanikai Osztályon.

A vízzel való olajkiszorítás – vízkiszorítás – tématerülettel foglalkozott, később e terület vizsgálatait kiterjesztette az olajjal nem elegyedő más fluidumokra is (földgáz, tenzidek hig vizes oldatai [FAA]). Ennek eredményeként e területről munkatársaival együtt több szakcikket jelentettek meg hazai és nemzetközi folyóiratokban és előadásokkal vettek részt hazai és nemzetközi

konferenciákon. E tématerületen elért eredményeként munkatársaival együtt 2007-ben MOL Tudományos Díjat kaptak.

Túri László

gyémántokleveles bányamérnök

(1935. 08. 21. Gyékényes)

Oklevél száma: 133/1960.

Kelte: 1960.04.29.

Tanulmányait 1960-ban fejezte be. Ezt követően állt munkába és 1960-tól 1992-ig folyamatos munkaviszony mellett dolgozott a bányászat hazai üzemében. A 32 éves munkaviszonya két részre osztható. Az első a Pécsi Uránércbánya Vállalathoz, a második a Gyékényesi Kavicsbánya Vállalathoz köthető.

A Pécsi Uránércbánya Vállalatnál sokféle tevékenységet érintettek a szakmai beosztásai. Kezdetben közvetlen termelésirányító munkakörben aknászként dolgozott. Ezt követően kísérleti, kutató tevékenységet folytatott önálló kutató munkakörben, később 10 évet töltött tervező munkakörben. Az uránérc bányászatban részt vett a földalatti robbantástechnológia sokrétű fejlesztésében, a mélybányászati klimatizáció gyakorlati megvalósításában, fejtésmódok tervezésében és kísérleteiben.

A munkaviszonya második szakaszában a Gyékényesi Kavicsbánya Vállalat üzemvezetője, önállósulása után ügyvezető igazgatója volt a nyugdíjba vonulásáig, 1992-ig. Tevékenysége az önállósulás megvalósításában, a víz alatti termelés fejlesztésében, az éveken keresztül balesetmentes termelés elérésében, a vállalati dolgozók jövedelmének jelentős emelésében mutatkozott meg.

Tudományos tevékenységet nem végzett. Számos kitüntetést kapott.

Vass István

gyémántokleveles bányamérnök

(1935.01.13. Köveskál)

Oklevél száma: 107/1960.

Kelte: 1960.04.29.

1935. január 13-án született Köveskálon. Középiskolába a pápai Református Gimnáziumba, valamint annak jogutódjába, a Petőfi Sándor Gimnáziumba járt. Itt érettségizett 1953-ban. Ezt követően a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára vették fel. Abszolutóriumot 1958-ban szerzett, diplomatervét 1960-ban védte meg Miskolcon és szerzett bányamérnöki oklevelet. 1966-68 között szintén a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen szerzett külfejtési szakmérnöki diplomát.

Dolgozni 1958. május 19-én kezdett a Szénbányászati Földkotró Vállalat bántapusztai üzemegységében. Két hónap múlva a mecseki külfejtések meddő letakarítására szervezett pécsi üzemhez helyezték át. A gyakorló mérnöki idő teljesítése után különböző műszaki beosztásokban dolgozott. Volt három műszakos termelésirányító, munkavédelmi felelős, részt vett a külfejtések felmérésében. 1959 közepén üzemvezető-helyettesnek, 1961. szeptember 1-ével üzemvezetőnek és felelős műszaki vezetőnek nevezték ki. Ebben a beosztásban dolgozott 1974. év végéig. Feladata a különböző bányakerületekben lévő külfejtések meddő letakarítási munkáinak és a mellék munkák gépi rakodása, szállítása, vízrendezés, tőzeg-, agyag-, homok-, kavicsbányákban végzett kitermelés szervezése, irányítása volt. A fő feladatkörben a növekvő igények kielégítését elsősorban a robbantásos jövesztés szűk kapacitása akadályozta. A fúrás-robbantási technológia korszerűsítésére irányuló kísérletekben kezdeményezően, bevezetésében tevékenyen vett részt. A mellékmunkák közül kiemelkedik a Sió csatorna felső 42 km-es szakasz áteresztő kapacitást növelő szabályozásának irányítása.

1975. január 1-jével a Mecseki Szénbányák a meddő letakarítást végző üzemét átvette és a különböző szervezeti egységekhez kapcsolt üzemszervezési összehangolásával létrehozta az önálló Kűlfajtési Űzemet. Az összehangolás előkészítésében, szervezetének kialakításában aktívan tevékenykedett. A vállalat vezetése megbízta a felelős műszaki vezetői teendők ellátásával és kinevezte az űzem vezetőjének.

Az erőmű-bánya integráció után – melynek sikeres és határidőre történő megvalósításához az előkészítő bizottságban végzett munkájával járult hozzá – 1993-tól a kűlfajtési űzemszervezés főmérnöke és felelős műszaki vezetője volt, 1995-ben történt nyugdíjazásáig.

37 éves pályafutása végig a mecseki külszíni bányászathoz kötődött, melynek kialakításában, fejlesztésében, irányításában folyamatosan részt vett. Ez idő alatt, a kis bányagödrökből gondosan tervezett, kiforrott technológiájú, a technikai eszközöket hatékonyan alkalmazó kűlfajtések lettek. Munkatársaival a technikai eszközök több generációját állította űzembe. A korszerű berendezések alkalmazásához következetes képzés, továbbképzés kapcsolódott.

Végzett munkája és a vezetett űzem eredményei alapján számos kitüntetésben, elismerésben részesült. Kitüntetései: Kiváló Dolgozó (13). Kiváló Bányász (1992), Munka Érdemrend bronz fokozata (1967), Munka Érdemrend ezüst fokozata (1985). Tulajdonosa a Bányász Szolgálati Érdemérem mindhárom fokozatának.

**GYÉMÁNTOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Baranyi István

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1940.02.11. Mikófalva)

oklevél száma: 184/1965.

kelte:1965.06.29.

1940.02.11-én született Mikófalván. Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában, középiskolai tanulmányait Egerben végezte. Érettségi után 2 évet dolgozott a mónosbéli szénosztályozón. 1960-ben nyert felvételt a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, nappali tagozatos hallgatóként, ahol 1965-ben bányaművelő mérnöki oklevelet szerzett. Az egyetem elvégzése után a Putnoki Bányaüzemben dolgozott 1971-ig beosztott mérnök, szellőztetési felelős, műszaki csoportvezető beosztásokban. Szintén 1965-ben bányamenő vizsgát tett és 1983-ig aktív bányamentő volt. 1970-1975 között a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen Bányamérnöki Karának levelező tagozatán bányaiipari gazdasági mérnök diplomát szerzett.

1971-ben vállalati áthelyezéssel a Borsodnádasi Aknára került aknavezetőként, felelős műszaki vezető helyettesi beosztásba. Ezt követően vállalati áthelyezéssel 1975-1980-ig Királdon, 1980-1985-ig Putnok Aknán felelős műszaki vezető helyettes beosztásban, 1985-1990 között a Putnoki Bányaüzemben műszaki főmérnök helyettesként dolgozott.

Aktív évei alatt az alábbi kitüntetésekben részesült: Kiváló Ifjú Mérnök (5 alkalommal), Kiváló Dolgozó (2 alkalommal), Kiváló Munkáért, Honvédelmi Érdemérem, Bányász Szolgálati Érdemérem (3 fokozat), valamint az OMBKE tagjaként tulajdonosa az 50 éves Sóltz Vilmos Emlékéremnek. 1990-ben korengedmény és korkedvezmény lehetőségével élve nyugdíjazását kérte. Nyugdíjasként 2007-ig tervezési és oktatási feladatokat látott el.

Dr. Bergenyei-Soós Attila

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1941.11.16. Kolozsvár)

oklevél száma: 41/1965.

kelte:1965.06.29.

Munkáját, Pécsen a Mecseki Szánbányák István aknai bányájában kezdte, gyakorló földalatti gépészeti vezetőként, majd a 150 fős gépműhely vezetőjeként. Természetesen aktív bányamentő is volt.

Közel 4 évet, mezőgazdasági vízrendszereket kivitelező építő, létesítő cég gépészeti vezetőjeként dolgozott, ahol egész megyék vízelvezetését, vízháztartását tették rendbe, ami gazdaságos és környezetbarát megoldást biztosított a sikeres mezőgazdasági termeléshez és az emberi élet kultúrtáj környezetének. (9 millió sertés, Dániát megelőző agrárium)

Közel 20 évig egy 250 fős több százmilliós termelési értéket gyártó, vegyi üzem vezetője, vezérigazgatója volt. Itt zöldmezős telepítéssel egy korszerű növényvédő szert gyártó vegyi üzemet épített, működtetett, vezetett, ami a mai napig sikeresen ad munkát az elmaradt Ormánságban, a rendszerváltást követő zűrzavar után is.

Sok bányászathoz kötődő, szakmai képesítés és szakértői jogosultság megszerzése mellett a Pécsi Tudományegyetem Közgazdasági Karán doktori címet szerzett. A közgazdaságtanban oklevelet szerzett adótanácsadói működésre.

Bodrogi Béla

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1942.02.24. Marosvásárhely)

oklevél száma: 34/1965

kelte: 1965.06.29.

1942. február 24-én született Marosvásárhelyen. A középiskolát Miskolcon, a Földes Ferenc Gimnáziumban végezte. oklevelét 1965-ben szerezte a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen, bányagépészmérnökként. 1965-től a Borsodi Szénbányák Vállalat Miskolci Bányaüzemében, Lyukóbányán dolgozott 1996-ig. 1996-tól nyugdíjas bányagépészmérnök. Jelenleg Miskolcon él.

Csethe András

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1940.03.06. Pécs)

oklevél száma: 280/1965

kelte: 1965.06.29.

1940. március 6-án született Pécsen. Itt végezte elemi és középiskolai tanulmányait. Érettségi után a Pécsi Szénbányászati Tröszt Széchenyi aknáján földalatti csillésként 2 évet dolgozott, 1960 szeptemberéig. A Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar Bányaművelő szakán diplomázott 1965-ben. Ezt követően a Mecseki Szénbányászati Trösztnél Szabolesbányán dolgozott gyakorló bányamérnökként, majd technológiai csoportvezetőként. 1968 és 1973 között az igazgatóság Tervosztályán volt főelőadó. 1973-ban négy bányászati szakterületen kapott szakértői jogosultságot, 1974-ben számítástechnikai rendszerszervező oklevelet szerzett. 1973 és 1980 között a Vállalat Vasasbánya üzemében dolgozott vezető tervező, körletvezető bányamester, termelési főmérnökhelyettes beosztásokban. 1980 és 1982 között az Igazgatóságon a műszaki fejlesztést, a kutatást, iparjogvédelmet irányította főosztályvezetőként. 1982-től 1984-ig Pécs-bányaüzem főmérnöke, felelős műszaki vezetője, majd 1987-ig üzemvezető, felelős műszaki vezetője volt. 1987-ben kinevezték a Mecseki Szénbányák Vállalat vezérigazgatójának, mely beosztást 1991-ig, a Vállalat felszámolásáig töltötte be. Ezt követően a Mecseki Bányavagyonhasznosító Részvénytársaságban dolgozott különböző vezetői beosztásokban. 2001-ben vonult nyugdíjba. 20 évig volt aktív bányamentő.

A Paksi Önkormányzat homokbányáinak felelős műszaki vezetői feladatait 1970-től 2022-ig látta el.

A Magyar Bányászati Szövetségnek 1997-2001 között elnöke, az ENSZ-EGB Szénbizottságának 1991-2001 között volt tagja. 2004-2014 között a Központi Bányászati Múzeum igazgatóhelyettese és a Pécsi Bányászati Múzeum vezetője volt. Az OMBKE-nek 1963 óta tagja. A Mecseki Csoportnak több ciklusban titkára, majd elnöke, az Országos Választmánynak szintén több ciklusban volt tagja.

Kitüntetései, elismerései: Kiváló Dolgozó több alkalommal, Bányászati és Bányamentő Szolgálati Érdemérem 3-3 fokozata, Honvédelmi Érdemrend, Magyar Mérnöki Kamara Cséti Ottó oklevél, Sóltz Vilmos-émlékérem, OMBKE tiszteletbeli tagság 2006 óta, Magyar Bányászatért szakmai érdemérem két alkalommal 2002-2012, Szent Borbála miniszteri kitüntetés 1994., a Magyar Köztársaság Elnöki Aranyérme 2000.

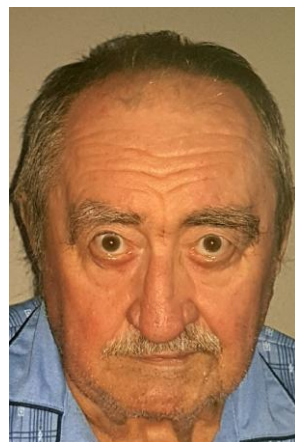
Deres Endre

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1942.09.18. Nak)

oklevél száma: 98/1965

kelte: 1965.06.22.

Dombóváron érettségizett 1960-ban. Miskolcon a Nehézipari Műszaki Egyetemen 1965-ben védte meg bányamérnöki diplomáját. Az egyetem után Komlón, Kossuth bányán kezdett dolgozni. Aknász, bányamester és termelési főmérnökhelyettes munkaköröket töltött be 1982-ig. Ezután először Zobák bányára, majd 1985. január 1-től Komló Bányaüzembe nevezték ki főmérnöki, valamint felelős műszaki vezetői beosztásra. Munkája során 28 évig volt bányamentő. Az igazgatóságon a Mecseki Szénbányák Vállalat tűzvédelmi megbízottjaként dolgozott hat éven keresztül, majd értékesítési vezető volt az 1997-ben bekövetkezett nyugdíjba vonulásáig. Az OMBK Egyesületnek egyetemista korától, több mint 30 évig volt a tagja.

Gajdócsi János

okleveles bányaművelőmérnök

(1940.05.14. Hosszúhetény)

oklevél száma: 281/1965

kelte: 1965.06.29.

1940. május 14-én született Hosszúhetényben, pedagógus családban. Az általános iskolát Hosszúhetényben végezte, majd a Komlói Gimnáziumban folytatta tanulmányait, ahol 1958-ban érettségizett. 1958 és 1960 között a Bányászati Aknamélyítő Vállalat Mecseki Körzeténél, Széchenyi-aknán dolgozott. 1960-ban felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1965-ben okleveles bányaművelőmérnökként végzett. Az egyetem elvégzése után a Mecseki Szénbányák Igazgatóságához került, majd 1965. október 11-től a vállalat Zobák Bányaüzeméhez helyezték, ahol műszaki fejlesztéssel és tervezéssel foglalkozott. 1968. augusztus 1-jétől az üzem Feltáró és Előkészítő Körleténél körletvezető-helyettesi, majd 1969. június 1-jétől 1973. december 31-jéig körletvezetői, majd 1974. január 1-jétől október 16-ig termelői bányamesteri beosztásban dolgozott. 1974. október 17-én a vállalat központjába, a Beruházási és Távlati tervezési Osztályra került, távlati tervezőként. Itt 1980. március 1-jétől osztályvezető-helyettesként a Liász-program előkészítését irányította. 1982. december 1-jétől a Beruházási Előkészítő és Építésszervezési Osztály vezetője volt, és a Liász-program megvalósításán dolgozott. 1990. február 1-jétől a megalakuló Beruházási iroda vezetőjének nevezték ki. 1993. április 1-jétől – amikor is a Pécsi Erőmű Rt. átvette a gazdaságosan üzemeltethető bányákat – a Pécsi Erőmű Rt. Fejlesztési Főmérnökségének műszaki tanácsosává nevezték ki. Feladata a bányaüzemek beruházásának koordinálása volt, különös tekintettel a külfejtésre. Utóbbi munkát nyugdíjba vonulásáig, 2000-ig végezte. A műszaki tevékenység mellett az OMBKE helyi

szervezetében is dolgozott. 1985-1997-ig a Mecseki Csoport titkára volt, majd a Választmányi Testület tagjaként 1997-2000-ig képviselte a Mecseki Csoportot.

Elismerései:

Kiváló dolgozó Oklevél és Jelvény (1960, 1983, 1985, 1988),
Vezérigazgatói Dicséret (1987, 1996, 2000),
Miniszteri Dicséret (1982),
Bányászati Szolgálati Érdemérem (bronz fokozat – 1980, ezüst fokozat – 1990).

OMBKE emlékérem:

Kiemelkedő munkáért (1990),
Mecseki helyi szervezet centenáriuma alkalmából (1998),
Z. Zorkóczi Samu Emlékérem kiemelkedő munkáért (2004),
Soltz Vilmos Emlékérem kiemelkedő munkáért (1990),
40 éves egyesületi tagságért (2003),
50 éves egyesületi tagságért (2013).

Galántai Mihály

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1942.01.30. Madaras)

oklevél száma: 189/1965.

kelte:1965.06.29.

Egész bányamérnöki pályafutása során üzemmérnöki beosztásban dolgozott:

- 1965 - 1969   Észak-magyarországi Kőbánya Vállalatnál
robbantásvezetői munkakörben.
- 1969 - 1988   Bakonyi Bauxitbánya Vállalatnál Nyirádon
robbantásvezetői és szellőztetési felelős
munkakörökben.
- 1989 - 1991   Dudari Szénbányában robbantásvezetői és
szellőztetési felelős munkakörökben.

Horváth István

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1942. 01. 02. Ajka)

oklevél száma: 37/1965.

kelte:1965.06.29.

Végzettség:

- 1960 Hell József Károly Bányagépészeti és Villamossági
Technikum
- 1965 Nehézipari Műszaki Egyetem, Bányamérnöki Kar
Bányagépészeti Szak
Okleveles bányagépészmérnök

Gyakorlati munkája során szerzett végzettségek

- 1971 Bányamentő
- 1972 Gázpalack vizsgáló
- 1986 Ipari Vezetőképző Intézet
Gépészeti és villamos részlegvezetői tagozat
- 1989 Nehézipari Műszaki Egyetem
Nagyteljesítményű folyamatos szállítóberendezések
tervezése

Munkahelyek, munkakörök:

- 1965.07.05. Középdunántúli Szénbányászati Tröszt
Padragi Bánya
gyakorló gépészmérnök
- 1966-1971 művezető
- 1971-1982 gépészeti részlegvezető
- 1982-1987 Padragi Bánya
Gépészeti Vezető

- 1987-1989 Ajkai Bányüzem Központ
gépészeti csoportvezető helyettes
- 1989-1998 Ajkai Bányüzem Központ
gépészeti csoportvezető,
gépészeti osztályvezető helyettes

Kitüntetések, elismerések:

- 1975, 1985 Bányász Szolgálati Érdemérem bronz és ezüst fokozat
- 1976, 1987 Kiváló Dolgozó
- 1981 „Veszprém Megyéért” kitüntetés ezüst fokozat
- 1998 Kiváló Bányász

Jelenleg Ajkán él mint nyugdíjas.

Dr. Janositz János

aranyokleveles bányaművelő mérnök

(1942.03.31. Csolnok)

oklevél száma: 135/1965.

kelte:1965.06.22.

1942-ben egy német nemzetiségi bányász faluban, Csolnokon született. Itt végezte az általános iskolát, majd ezt követően az Esztergomi Szent István Gimnáziumban jeles eredménnyel érettségizett. 1960-65 között a Nehézipari Műszaki Egyetem (NME) hallgatója Miskolcon.

Itt az első két évben sikeresen szerepelt a matematikai feladatmegoldó-versenyeken. A III., IV. és V. évfolyamon több, a helyi és országos diákköri konferenciákon is díjazott diákköri (TDK) dolgozatot készített.

Az egyetemen végig tagja és ötödéven titkára volt a Hosszú Miklós professzor vezette Matematikai Tudományos Diákkörnek.

1965-ben jeles eredménnyel megvédte diplomatervét.

Ezt követően a 2013-ig MTA kutatóként dolgozott a Miskolci Egyetem (korábban NME) Bányászati és Geotechnikai tanszékén (Korábban Bányaműveléstani tanszék). 1966. január 1.-ig gyakornokként, majd tudományos munkatársi és 1976-tól tudományos főmunkatársi beosztásban.

1985-től a Miskolci Egyetem címzetes egyetemi docense.

2013-tól nyugdíjasként is óraadó egy-egy szemeszterben a korábbi tanszékén.

1967-ben az NME-én műszaki doktori, 1974-ben az MTA-nál műszaki kandidátusi címet szerzett.

Kutatási feladatai mellett, a Bányaműveléstani tanszéken rendszeresen, a Matematikai tanszéken 1968 és 1975 között, az oktatásban is részt vett.

1968 és 1975 között az NME TDK tanácsának titkára volt. Az 1972-es Országos TDK Konferencia Műszaki Szekciójának sikeres miskolci megszervezéséért miniszteri dicséretben részesült.

Hallgatóként 3 hétig a francia szénbányáknál (Merlebach) volt termelési gyakorlaton. A középiskolai és egyetemi évek nyári szüneteiben összesen 1 évet különböző mélyműveléses bányauzemekben fizikai munkásként dolgozott.

Végzése után az egy-két hetes német, csehszlovák, jugoszláv, osztrák, szovjet, bolgár és román tanulmányút mellett 1968-ban három hónapig magyar állami ösztöndíjjal Lengyelországban, és 1978-ban az NSzK A. v. Humboldt ösztöndíjasaként 8 hónapig Essenben a Bergbauforschung GmbH-nál, 1992-ben három hónapig Berlinben a Műszaki Egyetemen volt tanulmányúton.

Ezeken a tanulmányutakon a tudományos kutatással kapcsolatos konzultációk mellett, mindig sikerült néhány bányauzemet és az adott tématerülettel kapcsolatos egyetemi oktatást is megismernie.

A Bányaműveléstani Tanszéken rendszeresen bekapcsolódott az ipari kutatási feladatok megoldásába. Ezek révén, valamint a hallgatói kirándulásokon és külföldi egyetemek hallgatóival megszervezett csere termelési gyakorlatok vezetése során hazánk szinte valamennyi bányauzemét megismerhette.

A szakmai érdeklődése elsősorban az ásványi nyersanyagokra vonatkozóan rendelkezésre álló információk műszaki-gazdasági értékelésére, a karsztvízzel, valamint a bányaszellőztetéssel kapcsolatos problémákra terjedt ki.

1967-ben, a szintén bányamérnöki végzettségű öccsével, Janositz Ferencsel az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület és a Dorogi Szénbányák által a dorogi bányavízvédelmi eljárások kidolgozására kiírt országos pályázatán második díjat nyertek.

Bányaszellőztetés témában Dr. Buócz Zoltán egyetemi docenssel számítógépes programrendszert fejlesztettek ki. Ennek hálózatszámítási, légszivárgási és klímaszámítási programjait több bányavállalatnál alkalmazták.

A bányaszellőztetési és klimatizálási témákban hivatalos tanulmányutakon külföldön vendégként ill. itthon vendégek fogadójaként rendszeres konzultációkat folytatott a Kassai Műszaki Egyetem, a Krakkói Bányászati és Kohászati Akadémia, a Gliwicei Műszaki Egyetem, a Clausthali Műszaki Egyetem és az Osztravai Bányászati Főiskola szakembereivel.

A Kassai Műszaki Egyetem által a szlovák és cseh szellőztetési mérnökök számára megszervezett továbbképző tanfolyamokon öt alkalommal volt vendégelőadó és vitavezető, szellőztetési és klimatizálási témákban.

A hazai bányászat visszaszorulása után kutatóként és oktatóként is elsősorban a kockázatelemzés kérdéseivel foglalkozott.

Az említett témákon túlmenően kiterjedt kutatásokat folytatott a bunkerekben, silókban tárolt ömlesztett anyagok kifolyási problémáinak, és az ömlesztett anyagok belső erőrendszereinek leírására alkalmas modell megalkotásával. A kifolyási problémák megelőzésére két bejegyzett szabadalma van.

Szaklapokban megjelent publikációinak száma 42. Hazai és külföldi konferenciákon 32 előadást tartott. A Bányászati és Geotechnikai Tanszéken mintegy 60 szerződéses kutatási munkában vett részt.

Juhász Attila József

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1942.07.25. Zalaegerszeg)

oklevél száma: 128/1965

kelte: 1965.06.29.

1942. július 25-én született Zalaegerszegen. A középiskoláját a Sümegi Kisfaludy Sándor Gimnáziumban végezte. A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen végzett okleveles bányaművelőmérnökként 1965-ben. A Bakonyi Bauxitbánya alkalmazásban üzemmérnök, felelős műszaki vezető helyettes, robbantás vezető, munkaelemző, munka és bérügyi osztályvezető, főtanácsadói munkakörökben dolgozott.

Munkaügyi szakmérnök (1980),

REFA-GRUNDSCHHEIN Munkaelemző szakmérnök (1986).

Dr. Kisbán Judit

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941.10.03. Bánhida)

oklevél száma: 288/1965.

kelte:1965.06.29.

1941. október 3-án született Bánhidán. Középiskoláját a tatabányai Árpád Gimnáziumban végezte. 1960-tól a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának hallgatója volt, ahol 1965-ben megszerezte a bányaművelőmérnöki diplomát. 1989-ben a „Fejtési tábla műrevalósági mutatóinak értelmezése valószínűségi változóként” című disszertációjával elnyerte az egyetemi doktori címet. 1995-től a Grafológiai Intézet hallgatója volt, ahol 1997-ben a grafológusi oklevelet kapott.

Az egyetem elvégzése után (1965-től 1994-ig) a Bányászati Kutató Intézet (a későbbi Központi Bányászati Fejlesztési Intézet) tudományos főmunkatársa, majd osztályvezetője lett. Kezdetben a Szellőztetési Osztályon (légvezetési hálózatok számításával) foglalkozott. Később a Bányaművelési Osztályra került. Fő kutatási témái egyrészt a bányagazdasághoz (kitermelési rendszerek gazdaságosságának és költségeinek elemzéséhez, a szénhígulás analitikus vizsgálatához, a különböző fejtéstechnológiák műszaki-gazdasági mutatóinak számítógépes programozásához) kapcsolódtak, másrészt a szénhomlokkidőlés-veszély elhárítása köré csoportosultak, harmadrészt a vágatbiztosítások (TH-gyűrűk, közethorgonyok) munkahelyi méréseire terjedt ki. Tudományos eredményeit 21 nyomtatott (azon belül 7 idegen nyelvű) publikációban, 35 kutatási jelentésben és 21 szakvéleményben tette közzé. Rendszeres munkakapcsolatban állt a Katowicei-, az Ostravai- és a Novoszibirszki Bányászati Kutató Intézetek munkatársaival.

1990-1995 között részt vett az aggteleki Béke-, majd 1996-tól 2024-ig a Baradla-barlang 1:100 léptékű térképének elkészítésében.

Kutatóintézeti munkája mellett a Zöldmező Mgtsz. homokbányájának felelős műszaki vezetője volt. A KBFI 1994-es megszűnte után a Magyar Energia Hivatalban helyezkedett el, ahol 1999-ig (nyugdíjazásáig) szakfőtanácsos volt. 2003 és 2004 között a Consultant Kft. munkatársaként részt vett a radioaktív hulladékok végleges elhelyezésének programjában.

Két fia: dr. Hullán Szabolcs (gépészmérnök, reaktortechikai szakmérnök) és Hullán Botond (építőmérnök), valamint 9 unokája van. Hobbijai a hegymászás, a vízi- és kerékpár-túrázás valamint saját szervezésű utazások egzotikus vidékeken (trópusi őserdőkben, afrikai szavannákon stb.)

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó, Bányász Szolgálati Érdemérem és Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés.

Jelenleg nyugdíjasként Budapesten él.

**Kiss Lászlóné
(Bokor Judit)**

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1942.02.04. Budapest)

oklevél száma: 55/1965.

kelte:1965.06.29.

- 1965-1972 Kőolajkutató Vállalatnál (ill. jogelődjeinél) fúrásoknál terepi geológus.
- 1972-1974 A cég szolnoki központjában földtani értelmezési feladatok (kutatási zárójelentések készítése).
- 1974-1993 A kutatási részleg támogatása számítástechnikai eszközökkel, szoftverekkel (földtani adatbázis, térképek, szelvények készítése stb.).
- 1993-2003 A MOL Rt.-hez szervezett kutatási ágazat centralizált IT tevékenységének tervezése, kontrollingja.
- 2003-tól nyugdíjas.
- 1972-1975 rendszerszervező és programozási tanfolyamok.
- 1975-1977 Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász diploma.

1965-ben házasságot kötött Kiss László olajmérnökkel, egy fiuk született 1967-ben.

Dr. Korompay Péter

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1942.11.15. Dorog)

oklevél száma: 39/1965.

kelte:1965.06.29.

Középiskolát a Hell József Károly Bányagépész és Villamossági Technikumban végezte. Oklevelet szerzett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen okleveles bányagépészmérnök (1965), és okleveles bányavillamossági szakmérnök (1971), továbbá okl. gazdasági mérnök (1979), okleveles gazdaságirányítási mérnök (1988), egyetemi doktor (1985).

Munkáját 1966-1980 a Tatabányai Szénbányánál a VI. bányaüzemben gépészeti vezetőként kezdte. 1980-1986 a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezete osztályvezetője, majd titkára, 1986-1989 az Ipari Minisztérium Főosztályvezetője, az Ipari Szénközpont vezetője. 1990 a Bányászati Egyesülés humán igazgatója. Ebben az időszakban a Szénbányászati Igazgatói Tanács Felügyelő Bizottságának elnöke, a Geomincó Igazgató Tanács elnöke, a Magyar Tudományos Akadémia Osztályközi Bányaeegészségügyi és Bányászati Ergonómiai Tudományos Bizottság tagja, a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem meghívott egyetemi előadója.

Nevéhez fűződik a „korlátozott idejű földalatti munkavégzés” kezdeményezése, kidolgozása.

Kitüntetései: Bányászat Kiváló Dolgozója 1972, Munka Érdemrend Bronz 1985, Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Georgius Agricola érme 1986 , Wahlner Aladár érme 2010, Szent Borbála miniszteri kitüntetés 2012.

Jelenleg Dorogon él, nyugdíjas, az OMBKE Dorogi Helyi Szervezete titkára, az Észak-Dunántúli Nemzetközi Bányászati Klaszter elnöke.

Kulbencz Ferenc

aranyokleveles olajmérnök

(1942.02.26. Csorna)

Oklevél száma: 24/1965

Kelte: 1965.06.

1942. február 26-án született Csornán. 1960-ban érettségizett a Csornai Hunyadi János Gimnáziumban. Egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen végezte. 1965-ben okleveles olajmérnökként, és a Budapesti Műszaki Egyetemen munkavédelmi szakmérnökként végzett 1992-ben.

Munkahelyei:

Dunántúli Kutató és Feltáró Üzem (1965-1978) – fúrómérnök, üzemegység vezető,

Kőolaj és Földgázbányászati Vállalat (1978-1989) – üzemi főmérnök, üzemvezető, EBK főosztályvezető,

Irak (1979-1980) – fúrási operatív vezető,

Rotary Fúrasi Rt. (1989-2000) – EBK osztályvezető.

Fontosabb szakmai munkái:

- irányított ferdített fúrások Lovásziban és Bázakerettyén,
- 5000 méternél mélyebb dunántúli fúrások közvetlen műszaki irányítása,
- kísérleti földgázöblítéses fúrás műszaki irányítása,
- kitörésvédelmi mentőcsapat vezetése,
- Rotary EBK kézikönyv összeállítása.

Dr. Meggyes Tamás

aranyokleveles olajmérnök

(1941.02.20. Budapest)

oklevél száma: 25/1965.

kelte:1965.06.29.

1941. február 20-án született Budapesten. A Pannonhalmi Szent Benedek-rendi Katolikus Általános Gimnáziumban érettségizett 1959-ben és kitüntetéses olajmérnöki oklevelet szerzett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen 1965-ben. Szakmai munkájának főbb területei: matematika, áramlástan, statisztika, olaj- és gázszállítás, csővezetéképítés, gázelosztó hálózatok elemzése, szemcsés anyagok hidraulikus szállítása csővezetékekben, többfázisú keverékáramlás mérési módszerei, pernyehasznosítás, optimum-kereső kísérletek, szivattyúk és kompresszorok, sugárszivattyúk, laser-Doppler turbulenciamérés, hulladéklerakók fejlesztése, talajvíztisztítás reaktív falakkal, finomszemcsés bányászati hulladékok (tailings) kezelése és rizikó-bázisú környezetmenedzsment.

Tevékenységét Magyarországon, Angliában, Németországban és az USA-ban folytatta. 1972-75-ben elvégezte a Magyar Tudományos Akadémia aspirantúráját, egyetemi doktori címet 1986-ban, PhD fokozatot 1995-ben szerzett a Miskolci Egyetemen. Az angliai University of Wolverhampton visiting professor-nak nevezte ki 2007-ben Built Environment Sustainability témakörben. 135 tanulmányt publikált, közöttük 15 könyvet magyar, német és angol nyelven. 25 kutatási projektben vett részt, 66 konferenciái előadást tartott és 10 szekcióelnöki tisztséget töltött be.

A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen az áramlástan tárgy előadásait tartotta, valamint matematika, áramlástan, csővezetéképítés, szivattyúk és kompresszorok gyakorlatait vezette. Tudományos kutató volt a City University-n Londonban 1974-75-ben és a Berlini Műszaki Egyetemen 1987-89-ben. A

Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (BAM, Berlin) alkalmazásában 1990 és 2006 között a hulladéklerakók fejlesztése (német) valamint a reaktív falas víztisztítás (Perebar) és bányászati hulladékok kezelése (Tailsafe) témájú (EU) integrált kutatási projektek szervezésében és irányításában vett részt. A University of Illinois at Chicago (USA) és az US Environmental Protection Agency (EPA) előadások tartására hívta meg az USA-ba. Tíz EU kutatási pályázat összeállításában működött közre, melyek közül öt volt eredményes. 1999-ben az Európai Bizottság DGXII Science, Research & Development Directorate EU kutatási pályázatok bírálásával bízta meg. Az Angliában kiadott Land Contamination and Reclamation Journal európai szerkesztője volt hét éven keresztül és a CRC Press (Boca Raton, Fla, USA), a Humboldt Research Award (Bonn, Németország), a John Wiley & Sons (Hoboken, NJ, USA), a Journal of Environmental Management (USA) és a Science of the Total Environment (Ann Arbor, Mich., US) kérte fel opponensnek. A Német Szövetségi Gazdasági és Technológiai Minisztérium 14 éven keresztül vette igénybe tevékenységét kutatási pályázatok bírálatánál. Kifejlesztette az English for Scientists tantárgy anyagát és hét sikeres tanfolyamot tartott a Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung kutatóinak.

A Hidromechanizáció és a Green nemzetközi környezetvédelmi konferenciasorozatok szervezésében vett részt. Az ICP mérnökiroda (Karlsruhe, Németország) magyarországi ügyvezetője volt 2006 és 2015 között. A Samarco Mining Company vasércbánya (Belo Horizonte, Brazília) szakértője volt 2010-ben. 2012-ben a Tailings Management szekciót szervezte és vezette a GeoCongress 2012 konferencián Oakland-ban (Kalifornia, USA). A Marquis Who's Who in the World listáján tíz éven át szerepelt.

Kitüntetései:

- Az év legjobb tanulmánya, Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc, 1976
- Rektori dicséret, Nehézipari Műszaki Egyetem rektora, Miskolc, 1980
- Bányász Szolgálati Érdemérem, Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa, 1982
- Eredményes Munkáért Dicséret, Művelődési Miniszter, 1987

- Dicséret, Der Präsident der Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung, 2002
- Dankurkunde, Der Präsident der Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung, 2006
- Visiting Professor, University of Wolverhampton, UK, 2007
- Aranyoklevél, Miskolci Egyetem rektora, 2015.

Nyugdíjasként Berlinben él. Matematikát és fizikát oktat angolul, és angol nyelvű környezetvédelmi könyvprojekteken és publikációkon dolgozik.

Munkácsi István

aranyokleveles olajmérnök

(1941.10.13. Szolnok)

oklevél száma: 26/1965

kelte: 1965.06.29.

1941. október 13-án született Szolnokon. Apja MÁV tiszt, anyja háztartásbeli volt. Általános és középiskoláit Szolnokon végezte. Buda Ernő keresztapja hatására jelentkezett olajmérnöki szakra. Szabadidejében zenét tanult és már 16 éves korában különböző zenekarokban játszott. Az egyetemi zenekarral 1963-ban "Ki mit tud?"-on szerepelt és kétszer is voltak a Krakkói testvér egyetemen. Jelenleg a Szolnoki Olajbányász Fúvószenekarban játszik. Az egyetem befejezése után 1965-ben a Nagyalföldi Kőolajtermelő Vállalathoz került. Szakmai gyakorlatot az Egri és az Orosházi üzemben szerzett, majd a Szolnoki Központba helyezték. Szerencséjére abban az évben fedezték fel az algyői mezőt, amelyhez szakmai tevékenysége nagy része kapcsolódik. Részt vett a próbatermelések tervezésében és kiértékelésében, a vízbesajtolásos technológia bevezetésében, rétegnyomás-mérési és rétegkezelési osztályvezető volt a kutak kivizsgálásában, vegyszeres és repesztési műveletek tervezésében és kivitelezésében. Később kútlétesítési osztályvezetőként koordinálta kiváló munkatársakkal a vállalat fúrási, kútjavítási és kútvizsgálati tevékenységét a tervezéstől a műszaki ellenőrzésig. Öröme, hogy olyan kiváló szakemberekkel dolgozhatott együtt, mint Buda Ernő, Dr. Megyeri Mihály, Dr. Pápai József és Dr. Lakatos István professzorok. Közreműködött a Dr. Lakatos István által kidolgozott polimer-szilikátos rétegkezelések üzemi alkalmazásában, melyek eredményeként százezer tonna többlet olajat termeltek Algyőn. A kilencvenes években az algyői horizontális fúrások hazai és külföldi vállalkozóit koordinálta. Később szerkesztője volt az alföldi szénhidrogén telepek vízszintes

fúrési lehetőségeit vizsgáló tanulmánynak. Valószínűleg ennek is köszönhető, hogy több mint száz vízszintes kút mélyült Magyarországon.

Mellékfoglalkozása zenész. Első zenekarukat a Bergendy fivérekkel alapították egy szolnoki gimnáziumban. Később hárman az NME zenekarába kerültek és az országos KI MIT TUD döntőben ezüst diplomát kaptak 1963-ban. Művészeti vezetőjük Koncz Tibor geológus, később ismert zeneszerző. Főként egyetemi rendezvényeken játszottak Miskolcon, Egerben, Debrecenben, Nyíregyházán. Műszaki pályafutása alatt különböző amatőr együttesekben zenélt. Nyugdíjasként a szolnoki Olajbányász Fúvószenekarban játszott egy évtizedig, a covid járvány kezdetéig.

Ónodi Tibor

aranyokleveles olajmérnök

(1941.09.21. Debrecen)

oklevél száma: 27/1965.

kelte:1965.06.29.

1941. szeptember 21-én született Debrecenben. Az általános iskolát Hajdúhadházon a Dr. Földi János Általános Iskolában, a középiskolát 1960-ban, Hajdúszoboszlón, a Dr. Högyes Endre Gimnáziumban végezte. Oklevelet szerzett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen 1965-ben okleveles olajmérnök, majd 1975-ben számítástechnikai rendszerszervező végzettséggel.

A munkát az OKGT Kőolajfúrási Üzemében kezdte fűrómérnökként a Szegedi Üzemegységénél 1965-ben. 1967-től Szolnokra került, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. 1972-ig a vállalat Műszaki Fejlesztési Osztályán, ahol a feladata az akkori új technikának és technológiának a bevezetése volt. Néhány ezek közül: automatikus utánengedő, szabályozható fűvóka, kiegyensúlyozott fűrás, fűrási műszerezés, túlnyomás előjelzés, szónikus és induktív áramlásmérők, többfázisú öblítőközeg stb.

A két utóbbiból szabadalom is lett. Az egyik a szónikus áramlásmérők fejlelrendezése, a másik a nagymélységű lyukak leürítése haböblítés közbeiktatásával.

1972-től 1974-ig az NKFÜ Kutatástervezési Osztályán, majd 1974-ben a Számítástechnikai Osztályon dolgozott. A feladata fűrások anyagigényének a tervezése volt. Ebben az időben kezdődtek a munkák az első modernnek tekinthető számítógépekkel. 1974-től a Technológiai Főosztályon dolgozott, feladata műszaki adatfeldolgozás és a fűrások szilárdságtani méretezése volt. 1974 és 1995 között szinte minden, akkor az Alföldön mélyült fűrás béléscsőméretezése a nevéhez fűződik. Emellett hidraulikai és termodinamikai problémákkal is foglalkozott, mint pl. 1990-ben az

albániai Patos olajmező mezőrehabilitációs munkálatai UNIDO szakértői beosztásban.

1995-től 2003-ig munkahelye a MOL Kutatás-Termelés Divízió Művelés Technológiai Tervezés, a munkája változatlanul a fúrások tervezése lett, ezúttal az egész országra és a MOL külföldi fúrásaira kiterjedően, kiegészítve a speciális fúrások, mint a nagymélységű, valamint a vízszintes fúrások tervezésével.

Nyelvvizsgálói: angol (1986), német (1986), orosz (1987), ezenkívül olvas spanyol, szerb és horvát nyelven.

Szakmai munkája 17 szakcikk, főleg a Kőolaj és Földgáz, valamint a Magyar Geofizika c. lapokban, valamint az OMBKE Hírlevél sorozatában.

Kitüntetései:

Kiváló dolgozó (1978, 1988), Kiváló újíto bronz (1979 dec.), Bányász szolgálati érdemérem bronz (1980), Kiváló feltaláló arany (1983), Kiváló munkáért (1986), Bányász szolgálati érdemérem ezüst (1990), A vállalat kiváló dolgozója (1990), Bányász szolgálati oklevél 35 éves (1995), Kiváló bányász (2000), Életpálya elismerés (2002), Sóltz Vilmos-émlékérem 40 éves (2004), Sóltz Vilmos-émlékérem 50 éves (2014).

2003 októbere óta nyugdíjas Szolnokon. Nyugdíjasként is végzett tervezési munkákat, főleg a Makó környéki kutak beléscső ellenőrzésében és engedélyeztetésében.

Jelenleg is részt vesz és előadásokat tart a szén-dioxidot és klímavédelmet az olajipart érintő kérdésekben.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Mérnöki Kamara tagja, 2017-től örökös tagsággal.

Pázsit Csaba

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941.04.29. Diósgyőr)

oklevél száma: 99/1965.

kelte:1965.06.29.

1941-ben született Diósgyőrben. A diósgyőri Kilián György Gimnázium elvégzése után a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányaművelési szakán (mérő ágazat) 1965-ben szerzett oklevelet.

Az Ózdvidéki Szénbányák társadalmi ösztöndíjasa volt. A vállalat Bányamérési Osztályán készítette el a diplomatervét is. Végzés után a szénbányák Királdi Bányaüzeménél üzemmérnökként alkalmazták, majd a Bányamérési Osztályon dolgozott a Borsodi Szénbányákkal történő egyesítésig. Az egyesítést követően a Bányamérési majd a Műszaki - Fejlesztési Osztályra került. A fejlesztési osztályon a kutatás fejlesztési témák és a gépi vágathajtás koordinálása volt a feladata. Később - már mint a Borsodi Szénbányák Bányamérési Osztályának időben utolsó vezetője - a földmérési és földrendezési feladatok teljes körű végzése, irányítása érdekében megszerezte az „Ingatlanrendező földmérői” jogosultságot, majd az intézmény létrehozásával egy időben 5/1996 nyilvántartási szám alatt „Hites bányamérő” lett. A Magyar Mérnöki Kamara bejegyzett Bányakár és Tájrendezési Szakértőjeként elsősorban a bányakáros panaszok kivizsgálásával, a bányászkodás okozta külszíni mozgások elemzésével, a mozgásmező határainak megállapításával foglalkozott.

A vállalat felszámolása után az osztály néhány dolgozójával létrehozott KFT-t vezette. A KFT a bányamérési, földmérési, földrendezési feladatok végzése mellett részt vett a bányászat megszűntével jelentkező kötelezettségek meghatározásában, dokumentálásában. A kötelezettségek felszámolását célzó számos tervezési feladat megoldásában vett részt. A KFT végelszámolása

után Betéti Társaságot alapított, amin belül elsősorban homokbányák létesítési és egyéb terveinek elkészítését, működésük műszaki támogatását végezte.

Dr. Pleszkáts Tibor István

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1942.10.04. Pápa)

oklevél száma: 43/1965.

kelte:1965.06.29.

1942. október 4-én Pápán született. Pápán érettségizett, majd 1960-65 között a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen tanult és bányageológusmérnöki oklevelet szerzett.

Az egyetem befejezése után a Magyar Állami Eötvös Loránd Geofizikai Intézetbe került, mely az egyedüli hazai munkahelye volt.

1965 augusztusától az alföldi szeizmikus kutatási munkálatokban vett részt, 1971-73 között Mongóliában vízkutató expedícióban dolgozott. Ezután a KGST tengerkutató programmal foglalkozott. 1978-80-ig ismét Mongóliában volt a Nemzetközi ércutató expedíció magyar részlegének vezetőjeként. 1980-tól 1990 közepéig az ELGI Nemzetközi Kapcsolatok Osztályát vezette. Szervezte az ELGI geofizikai műszer exportját a kelet-európai és szovjet piacokra. Feladata volt az ELGI Public Relation létrehozása, állandó megújítása, szinten tartása mind a magyar minisztériumokkal, tudományos intézetekkel, mind a KGST országok földtani-geofizikai szervezeteivel.

Sikeres munkát végzett kollégáival az 1985 évi EAEG Budapesti Szimpózium és Műszerkiállítás-nak a szervezésében, lebonyolításában.

1980-ban „Műszaki Egyetemi Doktor” címet nyert el a „Sekélyszeizmikus mérések módszertana” c. dolgozattal, majd 1988-ban a Külkereskedelmi Főiskolán Nemzetközi Marketing szaküzemgazdász képesítést szerzett.

Angol, német és orosz nyelvből van állami nyelvvizsgálója, szakfordítói igazolványa.

1990-től Londonban (Holwood) dolgozott a Seismograph Service Ltd. Szeizmikus kutató cégnél Kelet-európai Marketing Manager beosztásban. 1993-ban az SSL-t bekebelezte a Schlumberger, így átkerült a Geco-Prakla-hoz, ahol Hannover-ben, Londonban (Gatwick) és Moszkvában volt állandó kiküldetésben 1998. december 31-ig.

Első terepi munkája 1965-ben Abonyba, utolsó 1998-ban Nebit Dag-ba (Türkmenisztán) vezetett.

Popity József

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1942.03.24. Budapest)

oklevél száma: 48/1965.

kelte:1965.06.29.

Végzése után munkába a Bauxitkutató Vállalat balatonalmádi cégénél állt. Az első két éve beosztott felvételező geológusként telt, majd csoportvezető geológusi beosztásba került. Dolgozott a halimbai, nyirádi, kincsesbányai, bakonyszentlászlói, alsóperei, bakonyoszlopi bauxittelepek kutatásán.

1973-ban a Bauxitkutató Vállalat bekapcsolódott a Gerecse DK-i részén folyó eocén programba, amely így komplex (szén, bauxit) kutatássá vált. A fúrás kivitelezését 6-10 cég 20-30 fúrógéppel, mintegy évi 200 000 fm. terjedelemben végezte.

A bauxitkutatásban érdekelt cégek (Bauxitkutató Vállalat, Magyar Alumíniumipari Tröszt, Tatabányai Szénbányák) megegyezése szerint az egész területen (fúrás kivitelezőtől függetlenül) a bauxitkutatást vezette. Ezen munkálatok 1990-ben befejeződtek.

Vezetésével a bauxitkutatás a nézsai, óbaroki, újbaroki, szári területeken 1993-ig, a nyirádi területen 1995-ig folyt.

A Bauxitkutató Vállalat 1995-ben felszámolásra került, ezután a szakmában már nem tudott elhelyezkedni.

Repei László

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941.01.31. Hejőcsaba)

oklevél száma: 149/1965.

kelte:1965.06.29.

1941. január 31-én született, Hejőcsabán. Általános iskolát követően a Mikoviny Sámuel Bányaiipari Technikumot végezte el 1959-ben, majd a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányaművelő szakán szerzett oklevelet 1965-ben.

Munkáját a Cement- és Mészipari Országos Vállalathoz tartozó Hejőcsabai Cement- és Mészműveknél kezdte. Feladata a gyáregység bányáinak irányítása volt, a cement és mészgyártás alapanyagainak nagytömegű kitermeléssel való biztosítása. Ezt a feladatot látta el 2001. évi nyugdíjazásáig.

Kitüntetések:

- Kiváló Dolgozó (1974, 1984)
- Vállalat Kiváló Dolgozó (1976)
- Miniszteri Kiváló Munkáért (1980)

Jelenleg nyugdíjasként Miskolcon él.

Rózsási Győző

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1942.01.29. Alsómihályi)

oklevél száma: 44/1965.

kelte:1965.06.29.

1960-ben érettségizett Sátoraljaújhelyen a Kossuth Lajos Gimnáziumban. 1965-ben szerzett diplomát a miskolci Nehézipari Egyetem Bányamérnöki Kar bányageológusmérnöki szakán.

1992-ben a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen ipari szakirányú közgazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett.

1965. augusztus 1-jétől állt munkába az OKGT Alföldi Kőolajfűrészi Üzemében, mint terepi geofizikus.

1967. március 1-től az Üzem akkor megalakult Szegedi Üzeménél a Geofizikai Kirendeltség vezetője volt.

1996. november 1-től Szegeden a Magyar Államkinctár Csongrád Megyei Igazgatóságán dolgozott.

2002. január 29-től 2011. december 31-ig Szegeden a Csongrád Megyei Tanács Területfejlesztési Tanácsán dolgozott.

Szegeden él, nyugdíjas.

Sárkány Attila

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1942. 07. 25. Oroszlány)

oklevél száma: 127/1965.

kelte:1965.06.29.

1942. július 25-én született Oroszlányban. A helyi általános iskola elvégzése után az esztergomi Bottyán János Általános Gépipari Technikumban tanult tovább. 1960-ban érettségizett.

Még az évben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára. Az Oroszlányi Szénbányák Vállalat ösztöndíjasaként végezte tanulmányait. Diplomáját 1965-ben vette át.

1965 nyaratól nyugdíjazásáig az oroszlányi szénmedencében dolgozott.

A XXI-es aknán gyakorló mérnökként állt munkába. Üzemmérnöki, csoportvezető mérnöki, majd főmérnök-helyettesi munkakörök betöltését követően 1971-től az üzem felelős műszaki vezetőjének és bányamentő parancsnokának nevezték ki. 1975-től a szomszédos XVII-es akna műszaki irányításával is megbízták, mely a bánya működésének végéig (1978) tartott.

1978. október 15-től a Márkushegyi Bányaépítési Üzem felelős műszaki vezetője és bányamentő parancsnoka megbízást kapta. A bánya európai szintűre tervezett létesítményei építését irányította több kivitelező munkájának koordinálása mellett.

A bánya létesítése során több esetben felmerült a beruházási programban szereplő éves termelési kapacitás fokozásának igénye. Annak megfelelően szükséges volt átdolgozni a feltárás ütemét és a teljes lefejtési tervet, gyorsítani a fejtés-előkészítési vágatok mielőbbi megindítását.

1980. október 15-én a létrejött Márkushegyi Bányüzem főmérnökének nevezték ki. A termelés 1981. április 1-én történő indulásától a bánya eleget tett a termelési elvárásoknak.

1983. december 1-én kérésére felmentették beosztásából. A vállalat központjában műszaki-gazdasági tanácsadóként dolgozott tovább, majd osztályvezetői teendőkkel bízták meg.

1992. július 1-én az Oroszlányi Szénbányák átalakítása során létrejött Oroszlányi Bányák Kft. szervezetében műszaki főmérnöki kinevezést kapott.

1994. április 1-től a bánya-erőmű integrációjakor a Vértesi Erőmű Részvénytársaság (VÉRT) Oroszlányi Bányagazgatóságán ugyanezen munkakörben dolgozott tovább 1999-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig.

1965-től tagja az OMBKE-nek, a helyi szervezetnek több cikluson át vezetőségi tagja volt.

Munkája során számos szakmai és egyesületi kitüntetésben részesült.

Selmeciné Nagy Melinda

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1942.04.29. Sátoraljaújhely)

oklevél száma: 49/1965.

kelte: 1965.06.29.

1960-ban Miskolcon a Kossuth gimnáziumban érettségizett. 1961-65-ig az NME Bányamérnöki Kar Bányageológus szakának hallgatója. 1965-ben jó minősítéssel diplomát szerzett. Majd Dr. Richter Richárd professzor meghívja munkatársának a „csapatába”, a Bányaműveléstani Tanszékre (az MTA Bányászati Munkaközösségébe), ahol feladatául kapja a feszültségoptikai módszernek bányászati feladatokra, (vágatok környezetében kialakuló feszültségmezők vizsgálatára) történő alkalmazását. A módszert bevezette az oktatásba a Kőzetmechanika tantárgy keretén belül. Megtervezte és kivitelezte a feszültségoptikai vizsgáló berendezést. A módszer oktatásához tanszéki segédletként jegyzetet írt.

1972-től részt vett a GTE Feszültségoptikai Munkabizottsága tevékenységében. Az egyesületi tudományos társadalmi munka eredményes szervezéséért és irányításáért a tudományos egyesület 1984-ben A GTE EGYESÜLETI ÉREM kitüntetést adományozta neki. 1973-78-ig együtt dolgozott Mohamed Abdel-Latif egyiptomi aspiránssal. Közös munkájukról nemzetközi tudományos konferenciákon előadásokon számoltak be.

1990. december 30-ával nyugállományba vonult. Ezt követően a családjának és két unokájának él, tudományos műszaki munkáját lezártak tekinti.

Sólymos Ildikó
(Bucsi Szabó Lászlóné)

aranyokleveles bányageológusmérnök,
okl. hidrogeológus szakmérnök

(1941.08.20. Zalkod)

oklevél száma: 45/1965.
kelte: 1965.06.29.

Általános iskola: Kenézlő

Középiskola: Rákóczi Gimnázium, Sárospatak

Egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen végezte, ahol 1965-ben a Bányamérnöki Kar geológusmérnöki szakán kapott bányageológusmérnöki diplomát.

1965-1971: az Országos Földtani Kutató és Fúró Vállalat Észak-magyarországi Üzemvezetőségénél dolgozott, ahol terepi geológusként a bükkábrányi részletes fázisú lignitkutatásban vett részt. Feladata a fúrési magminták makroszkópos feldolgozása, dokumentálása, majd értékelése volt. A terepi munkák befejezése után a Kamerális Osztály tagjaként a kutatási zárójelentés készítésében tevékenykedett.

A későbbiek során építőanyag, konkrétan andezit kutatásával foglalkozott, a kutatási terv elkészítésén túl a fúrési mintaanyag feldolgozásával, kutatási zárójelentés elkészítésével.

1971-1988: az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság Vízkészletgazdálkodási Osztályán megalakult felszín alatti vizekkel foglalkozó csoport vezetője. Az Igazgatóság profiljának megfelelően a feladat szakmai és hatósági területekre terjedt ki, amelynek során a működési terület - BAZ megye és Heves megye jelentős része - földtani, vízföldtani adottságainak ismeretében és figyelembevételével kellett döntéseket hozni.

1972-74: Hidrogeológus szakmérnöki kurzuson vett részt a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, ahol 1975-ben kapott hidrogeológus szakmérnöki oklevelet.

1978-1980 Férje munkavállalása kapcsán a család Mongóliában élt, majd 1984-1988 Kuba következett.

Mindkettő nagy kaland volt!

1988-tól a Közép-Duna-Völgyi Vízügyi Igazgatóság Vízgazdálkodási Osztályán folytatta tevékenységét, előbb csoportvezetői beosztásban, később osztályvezető helyettesként. Ebben a minőségben a felszíni-, felszín alatti vízkészletgazdálkodási és vízrajzi tevékenység irányítását végezte.

Az Igazgatóság vízgazdálkodással összefüggő K+F tevékenységét koordinálva lehetősége nyílt egyéb szakterületek - vízellátás-csatornázás, vízrendezés, árvízvédelem - feladataiba is betekintést nyerni.

A 2249/1995.VIII.31. Kormány határozat eredményeként 1996-ban megindult az ivóvízbázisok védelemére vonatkozó célprogram kormányzati beruházásban. A beruházói feladatokat a Vízügyi Igazgatóságok kapták. Ennek a munkának az előkészítését, bonyolítását, szervezését, szakmai irányítását is végezte a KDV-VIZIG működési területére vonatkozóan.

A KHVM megbízásából felállított Munkabizottság tagjaként vett részt "Az üzemelő, sérülékeny környezetben lévő ivóvízbázisok biztonságba helyezésének módszertana és tervtartalmi követelményei" kidolgozásában.

A vízgazdálkodás különböző területein végbement jogszabályi rendezés során szakértőként közreműködött több Kormányrendelet előkészítése szakmai részének kidolgozásában.

1999-ben nyugdíjba vonult, azóta a HÁROMKŐ Bt. szakértőjeként különböző területeken folyó vízbázisvédelmi és hidrogeológiai munkákban dolgozik.

1965-ben kötött házasságot Bucsi Szabó László geofizikus mérnökkel. Ez lesz az év másik nagy jubileuma!

Két gyermekük született, Edit (1966) és Péter (1967).

Szölgyémy Pál

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1941. 09. 07. Esztergom)

oklevél száma: 40/1965.

kelte: 1965.06.29.

1965-1972	Tanárségéd a Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikumban, Esztergom-kenyérmező.
1972-1982	Tervező, műszaki vezető, karbantartás vezető különböző üzemekben, gyárakban és nyomdákban - Esztergom, Dorog, Budapest helységekben.
1982-1985	Nehézgép karbantartás vezető a nigériai, Gusauban épített gátnál.
1985-1987	Magyar munkások vezetője, a lengyelországi, gdiniai hajógyárban.
1987-1989	Munkaszervező az Intersigma cégnél.
1989-1995	Műszaki instruktork, a líbiai, miszurátai acélmű Training Centerében.
1996-2003	Munkanélküli.
2003-tól	Nyugdíjas.

Szűcs János

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941.11.28. Szekszárd)

oklevél száma: 129/1965

kelte: 1965.06.29.

1941. november 28-án született Szekszárdon. A középiskolát Szegeden végezte 1960-ban, és még ebben az évben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányaművelő szakára, ahol 1965-ben bányaművelőmérnöki oklevelet szerzett. A diploma megszerzése után a Mecseki Ércbányászati Vállalat I. számú bányáüzemében a biztonságtechnikai csoportnál kezdett dolgozni. Itt lehetősége volt az üzem felépítését megismerni. Még ebben az évben áthelyezték az épülő IV. számú bányáüzembe, ahol a feltárási munkákban először aknászként dolgozott, majd az üzem kiépülése után az érctermelést irányította bányamesteri beosztásban. 1977-től 1982-ig a vállalat Beruházási Osztályán dolgozott először tervezési csoportvezetőként, majd előkészítési önálló csoportvezetőként. Ebben az időszakban történt az V. számú Bányáüzem nagyberuházása, amelybe aktívan bekapcsolódott. 1982-ben visszakerült a IV. számú bányáüzembe, hogy a beruházási, illetve a feltárási munkákat irányítsa. Ezt követően a bányáüzem műszaki-fejlesztési csoportjából alakult „Botond” Bányászati, Környezetvédelmi, Építési és Szolgáltató Kft.-hez került felelős műszaki vezetői beosztásba. A megváltozott körülményeknek megfelelően a Kft. is változtatta tevékenységi körét, mely - a bányászati tevékenységek megszűnte után - elsősorban a bányá rekultivációs munkákra terjedt ki. Ugyanezen típusú munkákat végeztek a Mecseki Szénbányák Vállalatnál is. A rekultivációs munkák csökkenése következtében a cég tevékenységét a legnagyobb arányban a mélyépítési és környezetvédelmi munkák tették ki. A környezetvédelmi munkák nagy részét az olajjal

szennyezett talaj- és talajvíztisztítás jelentette. A Kft.-t többszörös tulajdon váltás után, jelenleg egyszemélyes tulajdonosként, mint ügyvezető igazgató irányítja. A több mint 40 éves szolgálati idő alatt többször részesült kiváló dolgozó, kiváló bányász és bányász szolgálati érdemérem kitüntetésekben.

Takácsi-Nagy András

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941.11.27. Sopron)

oklevél száma: 134/1965

kelte: 1965.06.29.

1941. november 27-én született Sopronban. Általános és középiskoláit is itt végezte. 1965-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán bányaművelőmérnöki oklevelet szerzett.

1965 és 1967 között a műszaki egyetem Ásványelőkészítési Tanszékén dr. Tarján Gusztáv professzor mellett gyakornok, majd egyetemi tanársegéd lett. 1969-től több éven keresztül részt vett az egyetemi oktatásban, mint meghívott gyakorlatvezető.

1967 és 1985 között Budapesten a Bányászati Kutató Intézet, majd a Központi Bányászati Fejlesztési Intézet Ásványelőkészítési Osztályán tudományos segédmunkatárs, munkatárs, főmunkatárs, csoportvezető, osztályvezető és főosztályvezető helyettes lett.

1985-től műszaki osztályvezetőként a Szénforgalmi Iroda GT-nél, majd 1988-tól a Bányászati Egyesülésnél helyezkedett el.

1990 és 1993 között a Szénkereskedelmi Kft. majd 1994 és 1999 között a Bányászati-, Energetikai Környezetvédelem Kft. műszaki ügyintézője volt.

1993 és 1998 között Ajkán a Bakonyi Erőmű Rt. privatizálásáig az Rt. igazgatóságának tagja volt.

1999-ben korengedményes nyugdíjba vonult, de tovább is aktívan dolgozott.

1999 és 2003 között a Duna Investment Kft.-nél a Duna Plaza bevásárlóközpont műszaki üzemeltetésénél, majd 2003 és 2008

között a Duna Investment Ingatlanfejlesztési és Vagyonhasznosító Kft.-nél dolgozott műszaki ügyintézőként.

Az érc- és szénélőkészítési kutatási témákban, a szemnagyság szerinti osztályozási feladatok megoldásában és a dúsítási technológiák kidolgozásában, majd a szénfelhasználás és energiagazdálkodás és a tüzeléstechnika területén tevékenykedett. Több cikke jelent meg a Bányászati Lapokban és a Bányászati Kutató Intézet Közleményeiben.

1982-ben a Bányászati Szolgálati Érdemérem bronz fokozatában, 1987-ben Kiváló Munkáért kitüntetésben, 2003-ban 40 éves, majd 2013-ban 50 éves egyesületi tagságért Sóltz Vilmos-émlékéremben részesült.

2008 óta nyugdíjasként Budapesten él és két lánya, 7 unokája és 12 dédunokája teszi széppé élete utolsó időszakát.

Toronyi Kálmán

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941.01.29. Tósokberénd)

oklevél száma: 96/1965

kelte: 1965.06.29.

1941. január 29.-én született Tósokberénden /ma Ajka IV. ker./ bányász családban. Szülőhelyén végezte el az általános iskolát. Az ajkai gimnáziumban érettségizett 1959-ben. Apja és vele közelebbi kapcsolatban álló bányászok elmondásából indult a bányászat iránti érdeklődése. Gyakorlati ismeretek érdekében a gimnázium utolsó nyári szünidejét a Jókai bányauzemben földalatti munkával töltötte. 1959-ben jelentkezett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára. Abban az évben a sikeres felvételi vizsga ellenére, túljelentkezés miatt nem került felvételre. Ennek ismeretében az egyetemi felvételi időpontjáig Jókai bányán végzett földalatti bányamunkát, nagyrészt széles homlokú fejtésben. Az 1960. évi szintén sikeres felvételi után felvették, 1965-ben bányaművelőmérnöki oklevelet kapott. Az egyetemi évek alatt társadalmi ösztöndíjszerződést kötött a Veszprémi Szénbányászati Tröszttel. Ez alapján a diploma átvétele után az Ajkai Bányák Kossuth aknai üzemében alkalmazták üzemmérnöki beosztásban. Itt elsősorban műszaki fejlesztéssel foglalkozott: tömegtermelő munkahelyek legkedvezőbb szemhullást biztosító robbantás technológia kísérlete, páncél láncosvonszoló önrakodás kísérlet hidraulikus áttolással stb. 1969-ben egyéni elhatározással a Bauxitbánya Vállalathoz került üzemmérnöki beosztásba. 1974-től a nyírádi bányauzem Darvas tói aknaüzemének, majd 1977-től több aknaüzemet és külfejtési területet magába foglaló nyírádi bányauzem felelős műszaki vezetője lett. Ebben az időszakban nagyobb jelentőségű feladatok voltak:

- az iharkúti előfordulás nagy vertikális és arányaiban kisebb horizontális méretű ércetestek megfelelő kapacitású fejlesztési technológiájának kialakítása,
- a bányaeépítések felgyorsulása érdekében vágathajtógép alkalmazása,
- a munkahelyi szállítás kapacitás növelés dízel hidraulikus gépek alkalmazása,
- a rögzített útpályás személy és anyag szállítás kiváltása a gumikerekes berendezésekkel,
- segédmotoros személyközlekedés ügyletes szerelők és felügyelet részére.

A fentiek sikeres megvalósítása nagy részben biztosítéka volt az üzem megbízható termelésének. 1974-87 közötti időszak nemcsak 13 év elteltét, hanem az újabb és újabb szakmai feladatok és azok megoldása feletti örömeket jelentette az időnkénti nehézségekkel együtt. 1988-tól műszaki tanácsadói feladatokat látott el, ahol elsősorban aktuális műszaki feladatokkal, másrészt megkutatott területeken bányalétesítés lehetőségeit, vonalas tervezését készítette. Ezt követően 1993-tól termelési főmérnök, majd főmérnöki beosztásba került. 1997-ben nyugdíjba vonult.

Munkája során az alábbi elismerésekben részesült:

- Kiváló dolgozó kitüntetés 5 alkalommal.
- Bányászat Kiváló dolgozója miniszteri kitüntetés egy alkalommal.
- Kiváló Újító kitüntetés 3 alkalommal.
- Műszaki alkotói díj.
- Magyar Alumínium Tröszt „Az Év Embere” kitüntetés.
- Bányászati Szolgálati Érdemérem: Bronz, Ezüst, Arany fokozat.
- OMBKE 40 és 50 éves tagság.

Várbió Gábor

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941. 11. 21. Pécs)

oklevél száma: 100/1965.

kelte: 1965.06.29.

1941. november 21-én Pécsen született. A Pécsi Széchenyi Gimnáziumban érettségizett 1959-ben.

Érettségi után 1 évet csillésként dolgozott a Pécsi Szénbányák Béke aknájában. Tanulmányait az NME Bányamérnöki Karán folytatta 1960-1965 között, a Mecseki Szénbányák ösztöndíjasaként. Így a Vállalat Széchenyi aknáján kezdett dolgozni, a műszaki osztályon.

1969-ben a központba helyezték a Bányaműszaki Osztályra, ahol az új vágatbiztosítási technológiák kidolgozásával és bevezetésével foglalkozott (panel, közzethorgony, löttbeton).

1971-től 2 évet dolgozott a Tanzánia Bányászati Hivatalnál a Mbeya-i körzetben.

Hazatérése után visszakерült a Mecseki Szénbányák Műszaki-fejlesztési osztályra osztályvezető-helyettes posztra.

1977. májustól 3 évre Ghánába szerződött az Állami Aranybánya Tarkwa-i bányájához főmérnök-helyettesi beosztásba. 1980-tól 1989-ig a korábbi beosztásában dolgozott a Műszaki Osztályon. Közben oklevelet szerzett a Külkereskedelmi Főiskola Nemzetközi Marketing Szakán. A Vállalat újonnan megalakított Marketing Osztály vezetését kapta.

Ebből az osztályból 1991-ben megalakult a 2M Mecsek Marketing kft, melynek azóta is tulajdonosa. A kft. legfontosabb feladata volt a Vállalat bányagép importjának intézése, valamint az airbreakares technológia /know-how/ külföldi értékesítése. Sikerült a technológiát Spanyolországban 4 bányavállalatnak,

Törökországban 2 bányavállalatnak, valamint Kínában egy bányászati kutatóintézetnek eladni.

A Mecseki Szénbányák megszűnése után a kft. szerződést kötött 2001-ben a spanyol Hullera Vasco Leonesa szénbányával az üzemük egy független bányamezőjében széntermelésre, magyar bányászok alkalmazásával. 2013-ig működött a szerződés a HVL-lel, átlagosan 120 magyar bányászt alkalmaztak.

Elismerések: Kiváló Dolgozó három alkalommal és Szent Borbála-
emlékérem.

Zsákay Gabriella

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1942. 02. 24. Dunavecse)

oklevél száma: 42/1965.

kelte: 1965.06.29.

Az egyetem befejezése után 1965. július elejétől 1967. december végéig az Ózdvidéki Szénbányászat Földtani Osztályán dolgozott, geológusmérnökként. Különböző fázisú zárójelentések készítésében vett részt. Nagyon jó kollégái voltak, de családi okok miatt munkáját 1968 januárjától 1970 januárjáig az Észak-Magyarországi Vízügyi Igazgatóságnál folytatta. Vízbiztonsági engedélyezésekkel foglalkozott.

1970 februárjától a Földtani Kutató és Fúró Vállalat Észak-magyarországi Kirendeltségén dolgozott hidrogeológusként. 1975-ben hidrogeológus szakmérnöki diplomát szerzett. Hidrogeológiai szakvélemények - vízföldtani naplók összeállítását készítette.

Ezt követően csoport- majd osztályvezető lett és szénkutatói tervek, jelentések készítésében és összeállításában vett részt. 1990. május 7-ig volt a vállalat dolgozója.

1967-ben ment férjhez - 1998-ban elvált. Két gyermeke van: Csaba 1969-ben, Gabriella 1978-ban született. Unokája, Benjamin 1997-ben született. Párja évfolyamtársa, Medve János.

**ARANYOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Dr. Balogh Iván

okleveles bányamérnök

(1950.12.18. Budapest)

oklevél száma: 337/1975.

kelte: 1975.06.24.

Alapképzettsége bányamérnök, geofizikus, második diplomája programozó. Főbb szakterületei a mélyfúrásgeofizika, sekélygeofizika, GIS (térinformatika), geostatisztika. Speciális feladatai megoldásakor gyakran saját programokat ír. Ismereteit a szilárdásvány kutatás, fluidum bányászat és környezetvédelmi feladatok megoldásában alkalmazta.

Diplomák, tudományos fokozatok:

1989-1992	Veszprémi Egyetem felsőfokú információ-rendszer programozó
1990	Magyar Tudományos Akadémia, Budapest műszaki tudomány kandidátusa
1984	Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc egyetemi doktor
1970-1975	Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc Bányamérnöki Kar bányageológia szak, geofizika ágazat okl. bányamérnök, <i>(az 1973/74 őszi félévet az I. M. Gubkin Olaj- és Gázipari Egyetemen végezte Moszkvában.)</i>

Munkahelyek:

2016-2020	MÁV Baross Gábor Oktatási Központ számítástechnikai oktató

- 2015-2016 **Mecsekérc Zrt.**
terepi geológus
- 2006-2015 **MOL Kutatás Termelés Divízió, Budapest**
szénhidrogén kutatási és térinformatikai szakértő
Ezen időszakon belül, 2011-ben, összekötő
Nyugat-Szibériában (Nizhnevartovsk).
- 2002-2006 **MOL Kutatás Termelés Divízió, Szolnok**
Petrofizikai Osztály
petrofizikus főmunkatárs
- 2000-2001 **R-Petro Mérnöki Iroda Kft., Budaörs**
GIS csoport vezető
- 1998-1999 **Libiai Vízügyi Hatóság**
karotázs műszaki ellenőr a Great Man-Made River
Project-en
- 1995-1998 **Veszprémi Egyetem Környezetmérnöki és
Kémiai Technológia Tanszék**
adjunktus
- 1993-1995 **Földtani Kutató és Fúró Kft., Várpalota**
főgeofizikus, környezetvédelmi részlegvezető
helyettes
- 1976–1993 **Bauxitkutató V. (Balatonalmádi)**
Geofizikai Osztály
(illetve 1990-től az osztályból kiszervezett
Terratest Kft.-nél Veszprémben)
geofizikus, sugárvédelmi megbízott, 1984-től
osztályvezető helyettes

Bársony László

okleveles bányamérnök

(1948.11.06. Tiszaújfalu)

oklevél száma: 31/1975.

kelte: 1975.06.23.

1948. november 6-án született Tiszaújfalun egy hétgyermekes parasztcsalád ötödik gyermekeként. Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában, osztott osztályokban végezte. A család anyagi lehetőségeit mérlegelve jelentkezett a MÜM 301-es számú Ipari Tanuló Intézetbe vājártanulónak, amit kitűnő eredménnyel, a Szakma Kiváló Tanulója országos versenyt megnyerve 1966 márciusában fejezett be vājár szakmunkásbizonyítványt szerezve.

Négy hónapot vājárként a Padragi Bányászati Tancsics Aknáján dolgozott. 1966. szeptember 1-én kezdte meg középiskolai tanulmányait Tatabányán, a Péch Antal Bányaiipari Aknászkepző Technikumban, ahol 1970 júniusában kitűnő minősítéssel aknász technikus oklevelet szerzett. A szénbányászat akkori visszafejlesztése miatt sajnos a végzettségének megfelelően sehol nem kapott munkát, így jelentkezett a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar Bányaművelő szakára, ahol oklevelét jeles minősítéssel 1975-ben vette kézbe. A Putnoki Bányászati Királdi Aknáján kezdett beosztott mérnökként, ahol a szellőztetési feladatokat is ellátta. 1976. április 1-én áthelyezték a Putnoki Aknaüzembe frontmérnöki beosztásba. Családi okok miatt 1977. októberében Feketevölgy II-es aknára helyezték át elővājási szervezőmérnöki beosztásba. Feladata volt a folyamatban lévő „Mintabánya” program koordinálása. 1978-ban meghívást kapott volt középiskolájába tanári munkakörbe. 1978. július 3-tól az iskola tanára, 1983. novemberétől a levelező tagozatok vezetője, 1986. június 1-től általános igazgatóhelyettes, 1989. augusztus 28-tól az iskolaegyüttes igazgatója. Az iskolaegyütteshez tartozott: a

Péché Antal Bányaiipari Aknászkepző Technikum, a Szabó József Geológiai Szakközépiskola, a Bányagépészeti és Bányavillamosági Szakközépiskola, a vágáriskola, a Középfokú Kollégium, valamint a tatabányai, miskolci, pécsi, komlói, gyöngyösi, veszprémi és tapolcai levelező tagozatok. Mérnök-tanári oklevelét 1984-ben vette át a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1995. január 1-től két cikluson át Tatabánya Megyei Jogú Város Önkormányzatának alpolgármestere, 2002 és 2006 között frakcióvezető és a Gazdasági Bizottság elnöke. 2006-2010 között a Komárom-Esztergom Megyei Önkormányzat képviselője.

2004-ben a város polgármesterének felkérésére elkészítette a Térségi Integrált Szakképzési Központok létrehozása c. pályázatot, amelynek elnyerése után annak megvalósításában, mint a Konzorciumi Irányító Bizottság elnöke vett részt 2005. október 1-től 2010. október 1-ig.

2005 augusztusában volt egy majdnem tragikus kimenetelű balesete, ami után nyugdíjazták.

1995 júniusától négy évig a Modern Üzleti Főiskola Alapítványának kuratóriumi elnöke, majd további 12 évig titkára volt. Számos civil szervezet munkájában vesz, vett részt. Ezek közül a legmeghatározóbb az OMBKE, amelynek 1972-től tagja és 2007-től jelenleg is a tatabányai helyi szervezet elnöke. Szakmai és közéleti munkájának elismeréseként számos kitüntetést kapott, ami közül a legmegtisztelőbb a város által adományozott Ezüst Turul Díj (2015). Felesége pedagógus. Négy gyermeke és hat unokája teszi mozgalmassá mindennapjait.

Bokor Balázs József

okleveles bányamérnök

(1952.07.10. Salgótarján)

oklevél száma: 251/1975.

kelte: 1975.06.24.

Bányamérnök édesapjával már általános iskolás korában többször járt mélyművelésű bányákban, Oroszlányban, ahol általános iskolai tanulmányait végezte. A Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban érettségizett 1970-ben, majd az olajbányászati szakon 1975-ben szerezte meg bányamérnöki diplomáját.

Az NME Bányamérnöki Karának Geodéziai és Bányaméréstani Tanszékén 10 éven keresztül (1975-től) oktatott geodéziát és bányászati geometriát, mint tanársegéd. 1977-1978-ban egy éven keresztül a Bányamérnöki Kar Dékáni Hivatalát vezette mellékállásban Kovács Ferenc professzor dékán felkérésére. Emellett több éven keresztül kollégiumi tanár volt, az egyetem több testületének választott tagja, mint Egyetemi Tanács, Bányamérnöki Kar Tanácsa, valamint Dr. Szilas A. Pál professzor ajánlására, mint annak utódja az Egyetem Hagyományápoló Bizottságának vezetője.

1985-től az Országos Érc-és Ásványbányákhoz csatlakozott, mert ebben az időszakban a vállalat egy fiatal és innovatív csapat vezetésével egy forradalmi termékszerkezetváltási programot hajtott végre. A vállalat budapesti központjában előbb mint területi főmérnök, majd mint létesítményi osztályvezető-helyettes dolgozott. Több vállalati beruházás előkészítésében és lebonyolításában vesz részt, többek között Pilisvörösvári Bányüzem – Mikrodolomit örlő üzem, II. Szárazvakolat gyártó üzem, Rudabánya – gipszbánya, gipsz égető és vakolatüzem.

1990-ben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász tagozatának ipar szakán kiváló minősítéssel oklevelet

---

szerzett „*A vegyes vállalat előnyei és hátrányai az Országos Érc- és Ásványbányák szemszögéből*” című szakdolgozatával. 1988-tól az OÉÁ kereskedelmi osztályán, mint termékmanager a dolomit termékek exportjának és a gipsz termékek belföldi értékesítésének a felelőse volt. 1991. január. 1-től az OÉÁ kereskedelmi igazgatóhelyettesévé nevezték ki.

1991. július 1-től Bécsben a Terranova GmbH-nál dolgozott mint az ügyvezetés asszisztense, a szlovák, cseh és magyar vegyesvállalatok marketing, termelési és értékesítési szervezeteinek felépítését támogatta, valamint az osztrák vállalat exportjáért volt felelős.

Feladata lett később leányvállalatok alapítása és felépítése, 1993-ban a Terranova Industria Slovenia, 1996-ban a Saint Gobain Weber Terranova Industria Polska, 2003-ban a Saint Gobain Weber Bulgaria. Ezeket a feladatokat, párhuzamosan több éven keresztül, bécsi irodájából sokat utazva, a helyi vállalatvezetéssel együttműködve végezte. A korban még részben nagyon újak számító eszközökkel pl. e-mail kommunikáció és mobiltelefon. Mivel előbb a francia Weber-Broutin, az európai szárazvakolat gyártás piacvezető vállalata átvette a Terranova GmbH-t, majd a Saint Gobain a világ vezető építőanyag gyártója Weber – Broutin-t (nevét Saint Gobain Weber-re változtatva), 2000-től új beosztásában, mint a Saint Gobain Weber vállalat „Marketing Director CEE” feladata lett a vállalati akvizíciók és a leányvállalatok tevékenységének a támogatása a közép- és kelet-európai régióban, beleértve Svájcot, Balti országokat, Ukrajnát és Oroszországot is. 2001-2002 között meglévő feladatai mellett az osztrák Saint Gobain Weber vállalat értékesítési és marketing vezetője lett. 2003-2007 között, mint a Saint Gobain Weber - Development Director CEE - Bulgáriát, Szlovéniát, később Magyarországot magában foglaló terület regionális vezetője volt. 2004-2007 Saint Gobain Weber magyarországi vállalatának és egyben Magyarország egyik legnagyobb dolomitbányájának ügyvezető igazgatója volt. 2007-2008. júniusa között a Saint Gobain Weber kínai leányvállalatának igazgatója Shanghaiban. 2008-2011 között a Saint Gobain Weber ausztriai vállalatát vezette, majd 2011-től 2017-ben történt nyugdíjba vonulásáig a Saint-Gobain-nek, az anyavállalatnak a piacfejlesztési és kommunikációs igazgatója volt Magyarországon és az ún. East-

Adriatic Region-ban, ami a volt Jugoszlávia területét és Albániát foglalta magába. Nyugdíjba vonulása után 4 éven keresztül mint a Saint Gobain Real Estate Hungary ügyvezetője dolgozott. Jelenleg mint karrierépítési tanácsadó a törekvő fiatalokat segíti tanácsaival a karrierépítésben.

Nős. Felesége dr. Bokor Andrea, 1997-ben a Miskolci Egyetem Bányamérnöki Karán előkészítéstechnikai mérnöki diplomát, majd jogi doktori címet az Eötvös Lóránt Tudományos Egyetem Jogi Karán és Magiszter címet a Bécsi Egyetem Jogi Karán szerzett. A Budapesti Ügyvédi kamara tagja és mint Egyéni Ügyvéd dolgozik Budapesten.

Bulyovszky Zsuzsanna

(Lengyel Lászlóné)

okleveles bányamérnök

(1949.03.06. Márianosztra)

oklevél száma: 12/1975.

kelte: 1975.06.22.

1949. március 6-án született Márianosztrán. A diósgyőri Kilián György Gimnáziumban érettségizett, ezt követően 1975-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen bányamérnöki diplomát, 1981-ben geotechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett.

Munkahelyei:

1974-1976

***Bányászati Tervező Intézet
tervező***

Bányák nyitásához kapcsolódó térképészeti feladatok végzése, talajmechanikai vizsgálatok értékelése.

1976-1979

***Földmérő és Talajvizsgáló Vállalat
tervező***

Budapest külterülete földtani térképének szerkesztéséhez szükséges adatgyűjtés értékelés, valamint a térképek előkészítése. Országos viszonylatban a földtani adatok alapján a veszélyes és kommunális hulladékok elhelyezési lehetőségeinek meghatározása, a szükséges önkormányzati egyeztetések előkészítése, részvétel az egyeztetéseken.

1979-2001 ***OLAJTERV Fővállalkozó és Tervező
Részvénytársaság
tervező***

Olajipari állomások tervezése, ajánlatok előkészítése, egyeztetése, anyagok gyűjtése, adatbázisok archiválása. Nyomvonal-, kisajátítási- és engedélyezési tervek előkészítése, adategyeztetések, a földhivatalhoz benyújtandó dokumentációk, tervek-szolgalmi, fakitermelési stb. elkészítése, az egyeztető tárgyalások előkészítése lebonyolítása.

2001-2005 ***OLAJTERV Tervező Iroda
tervező***

MATÁV és más koncessziós távközlési szolgáltatási jogot nyert társaságok részére optikai gerinc, optikai körzetkábel és egységes helyi hálózatok tervezését végző projekteken való részvétel, projekt koordinátori munkák végzése.

2005-2014 ***OLAJTERV Tervező Kft.
tervező***

Komáromi Biodízel Üzem telepítése, Vízvár északi gázmezők termelésbe állítása, Pécs vasúti töltő rekonstrukció, Stratégiai gázvezeték, Szőreg-1 Biztonsági Tárolók, Zsana (EON), Román tranzit, EMFESZ, Horvát tranzit, NABUCCO projekt koordinátori munkák végzése.

Dam Van Vuong

okleveles bányamérnök

(1952.11.20. Hanoi, Vietnam)

oklevél száma: 176/1975.

kelte: 1975.06.24.

1952-ben született Hanoi városában, Vietnámban.

1970 és 1975 között a Nehézipari Műszaki Egyetem bányaművelési szakán tanult, oklevelet 1975. június 26-án szerzett.

1975 és 1976 között gyakorlaton vett részt az Oroszlányi Szénbányánál Magyarországon.

1977 és 1990 között a Bányatechnikai Középiskolában tanított QuangNinh tartományban. 1991-től megszakította munkáját a 176. törvény szerint és szabadgazdálkodó lett.

Dienes Endre László

okleveles bányamérnök

(1951.12.24. Bódvaszilas)

oklevél száma: 336/1975.

kelte: 1975.06.24.

1951. december 24-én született Bódvaszilason.

Középiskolai tanulmányait a miskolci Földes Ferenc Gimnázium matematika-fizika tagozatán végezte. 1970-ben jeles eredménnyel érettségizett.

Érettségit követően felvételt nyert a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára. Itt a geológus mérnöki szak geofizikus mérnöki ágazatán szerzett 1975-ben jó minősítésű oklevelet.

Posztgraduális képzés során 1992-ben a Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Karán a mérnök-közgazdász képzés keretében jó minősítésű oklevelet szerzett. Oroszul beszél.

Szakmai pályafutása:

- 1975-1987 között a Magyar Állami Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet munkatársa volt.
  - 1976-ban a Gerecse geoelektromos kutatásának a témafelelőse.
  - 1977-78 között a Bükk hegységben dolgozott. 1978-tól az Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet különböző csoportjait vezette.
  - 1979-ben a Velencei-hegységben kutattak.

- 1980-82-ben a Nemzetközi Expedíció keretében Mongóliában dolgozott. Egy évet a Hentej-hegységben, egy évet a Góbiban.
- 1982-83 között az Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet mérnökgeofizikai csoportjait vezette. Főképp a Kisalföldön kutattak.
- 1983-87 között a Nemzetközi Expedíció keretében újra Mongóliában dolgozott mint az expedíció magyar kutatócsoportjának a főmérnöke. Feladata volt a földtani-geofizikai kutatás szakmai irányítása, és a 100 fő körüli tábor életének mindenre kiterjedő szervezése. Ebbe az üzemanyag ellátástól az ivóvíz beszerzéséig minden beletartozott.
- 1987-89 között a Borsodi Szénbányák Vállalatnál volt geofizikus főelőadó. Borsod minden szénbányájában kaptak feladatokat.
- 1989-1995 között az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság igazgatóhelyettese volt. Letette a közigazgatási alapvizsgát. A környezet- és természetvédelemben ez alatt a 6 év alatt átfogó szakismeretekre tett szert.
- 1995-től mérnökökből álló, fő profilját tekintve mérnöki szaktanácsadói társaságot, az ENVIRA Kft.-t vezeti. A vállalkozás egyik pillére az általános és specifikus környezetvédelmi tervezés. Példaként hozható fel, hogy a hazai nehézvegyipar vezető társaságának összes gyárára az általuk készített tanulmányok alapján adták ki egységes környezethasználati engedélyt. E téren kiemelkedőnek ítéltető tevékenységük.
- Vállalkozásuk másik pillére a vízügyi és talajmechanika témájú tervezés, a környezet- és természetvédelemmel kapcsolatos állapotfelmérések. Pl. talaj- és talajvízszennyezések részletes tényfeltárása, kármentesítési monitoring és kármentesítés műszaki beavatkozás tervezése. Az ezeknek a munkáknak a végzéséhez szükséges szakértői és tervezői jogszolgáltatásokkal rendelkezik.

Tagja a Magyar Mérnöki Kamarának. Regisztrációs száma: 05-0588.

**Farkas Andrásné Karászi
Katalin**

okleveles bányamérnök

(1952.05.01. Miskolc)

oklevél száma: 28/1975.

kelte: 1975.06.23.

1952. május 1-én született Miskolcon. Iskoláit Miskolcon végezte. Középfokú tanulmányát a Földes Ferenc Gimnázium matematika-fizika tagozatán végezte.

1970-ben kezdte tanulmányait a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, Bányaművelési szakon.

Az egyetemet 1975-ben végezte el.

Az egyetem befejezése után Az Érc- és Ásványbányák Egri Kutató és Termelő Műveinél, a Központi Kutató Laboratóriumban kezdett dolgozni, ahová hároméves tanulmányi szerződése szólt.

A munkája az Érc- és Ásványbányák üzemeinek és termékeinek vizsgálata, és ásványelőkészítési munkálatainak elvégzése volt. A laboratóriumban csoportvezető, majd laborvezető helyettes lett.

1992-ben az Érc- és Ásványbányák privatizációja után az Omya Eger Kft. laborvezetőjeként helyezkedett el.

1999. február 10-én szerzett diplomát a Bánki Donát Műszaki Főiskola Minőségbiztosítási Szakmérnöki Szakán. A szakmérnöki képzés elvégzése után az Omya Eger Kft. minőségbiztosítási vezetője lett. 2011-ben ment nyugdíjba.

Farkas Béla

okleveles bányamérnök

(1950.10.10. Bodrogkeresztúr)

oklevél száma: 401/1975.

kelte: 1975.06.25.

52 éve házas, 2 gyermeke van.

A középiskolát Miskolcon végezte el a Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban, ahol 1969-ben technikus oklevelet szerzett. A középiskola elvégzése után a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára jelentkezett és előfelvételt nyert az 1970-71 tanévre. Tanulmányai folytatása előtt 1969. szeptember 1-től 1970. augusztus 3-ig tényleges katonai szolgálatot teljesített.

1970-től 1975-ig egyetemi tanulmányait a Bányamérnöki Kar Olajbányászati szak Gázipari ágazatán végezte.

„Az a fajta egyetemi légkör abban az időben különösen, de ma is magával ragadja az embereket. Kitüntetés itt tanulni, egész életünket meghatározza.”

Első és „egyetlen” munkahelye az OKGT volt, ami ma már MOL Rt. néven működik tovább.

Már 1971-ben tanulmányi szerződést kötött az OKGT KVV-vel, ezért itt kezdett dolgozni 1975. augusztus 1-től, azzal a kis szépséghibával, hogy a vállalat éppen akkor vált ketté vezetékipítő és szállító (KVV és GOV) vállalattá. A választás lehetőségét megkapva a GOV-ot választotta. Területi referens munkakörben élesben volt kénytelen megtanulni a használatbavételi engedélyek beszerzéséig vezető munkát, főleg a bányaműszaki hatóságok szigorú, de segítőkész munkatársaitól.

1980-tól a kápolnásnyéki üzem műszaki vezetőjeként az Észak-Dunántúl gáz- és olajellátásáért volt felelős.

1987-től az Országos Diszpécsterszolgálat munkatársa lett, ahol a számítógépes munkák alaposabb megismerése után a megalapított Energetikai Információs Szolgálat csoportvezetőjének nevezték ki.

A csoport Siófokra költöztetésével egyidőben rábízták a székesfehérvári bázistelep vezetését. Sikeres, jó eredményeket hozó munka után súlyosbodó betegsége miatt közös megegyezéssel megvált szeretett munkahelyétől.

2005-től éli a rokkantnyugdíjasok átlagos életét azzal a különbséggel, hogy szeretett családján kívül körbeveszik kedvenc számítógépei a hozzájuk tartozó eszközökkel.

Dr. Federer Imre

okleveles bányamérnök

(1951.10.05. Baja)

oklevél száma: 252/1975.

kelte: 1975.06.24.

1951. október 5-én született Baján, középső gyermekként az ötgyermekes családban. Szülei néptanítók voltak. Édesapja 1920-ban született, amikor a szegedi vasútállomáson egy vagonban laktak, mivel ebben az évben telepítették ki a családját a Vajdaságból.

A középiskolát Baján a III. Béla Gimnáziumban jeles érettségivel végezte, ezután anyai nagybátyja tanácsára a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre jelentkezett és felvételt nyert.

A pályaválasztását döntően befolyásolta, hogy mindkét anyai nagybátyja bányamérnök volt. Az első évet a Bányamérnöki Kar Bányaművelő Szakon végezte, majd ezután az Olaj-és Gázmérnöki Szakon szerzett olajmérnöki diplomát.

Az egyetemi tanulmányok mellett a TDK munkájában is részt vett. Tanulmányi eredményei elismeréseként Tanulmányi Emlékérmet kapott.

1975. július 4-én friss olajmérnökként a Nagyalföldi Kőolaj Fúrási Üzemben (NKFÜ) fúromérnök beosztásban Szegeden-Kiskundorozsmán helyezkedett el. Itt csoportvezető, fúrási üzemegység vezető beosztásokban dolgozott. A munkába állás után 1975. július 12-én megnősült, felesége Orczy Gabriella tanárnőként végzett. Később Szegeden két kislányuk született.

1980-ban áthelyezték Szolnokra, a Kőolajkutató Vállalat Középföldi Üzemébe, ahol 1980-1982 között üzemi főmérnök beosztásban dolgozott. A Középföldi Fúrasi Üzem 1982. évi eredményei alapján elnyerte az Élüzem címet.

1983. február 1-től áldozva az oktatásért és a kutatásért, munkahelyet váltott, a Miskolci Egyetem Olajmérnöki tanszékére került, ahol Dr. Szepesi József egyetemi docens mellett eleinte egyetemi tanársegédként, később adjunktusként, majd docensként dolgozott.

Nagy váltás volt a mélyfúró iparágból az egyetemi oktatásba kerülni, Dr Szepesi József „Jóska bácsi” ebben is sokat segített.

A rendszerváltás után ismét lehetősége volt a mélyfúrások kivitelezésében is részt vennie. A makói kutatásokban tervezőként és szakértőként vett részt, a penészleki kutatásoknál pedig felelős műszaki vezető volt.

2000-től 2015-ig az IWCF European Branch elnöke és az IWCF Nemzetközi Board tagja volt.

1991-ben a Tempus project keretében Az Institut Francais du Petrole, Parizs, kutatóintézetben féléves kutatásban vett rész, ezen kutatás alapján készítette el a kandidátusi disszertációját.

1987-ben szerezte meg a műszaki doktori címet és 1996-ban védte meg „Summa Cum Laude” minősítéssel a kandidátusi disszertációját, amit 1998-ban Ph.D tudományos fokozatnak ismertek el.

2000-ben alapította meg a magyar és angol nyelven működő „Well Control Training Centre” iskolát, ami azóta is nemzetközi minősítéssel működik. 2013. évi nyugdíjazásától itt dolgozik, mint IWCF instruktorként.

Dr. Gergely László Mihály

okleveles bányamérnök

(1951.11.02. Szeged)

oklevél száma: 324/1975.

kelte: 1975.06.25.

1951. november 2-án született Szegeden. Középiskolai tanulmányait Szegeden a Radnóti Miklós Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsga letétele után felvételt nyert Miskolcra a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, amelynek az olajbányászati szak gázipari ágazatán köztársaság ösztöndíjjal tanult.

Az 1975-ben megszerzett diploma után az Olajtermelési Tanszéken kezdte munkáját mint tanszéki mérnök. Itt több lehetősége volt tudásának bővítésére, kutatásokba való bekapcsolódásra, szakmai cikkek önálló vagy társszerzői publikálására. Elsősorban gázvezeték hálózat digitális szimulációjával, távvezeték optimális nyomvonalának meghatározásával, valamint lyukadás ellenőrzésével foglalkozott.

1981-ben doktorált. Disszertációjának címe: Nagynyomású gáztávvezeték váratlan törésénél fellépő veszély csökkentésére alkalmas számítógépes felügyeleti rendszer.

A következő években informatikai ismereteit folyamatosan bővítette, több programozási nyelvben dolgozott. Az Olajtermelési Tanszéken státusz problémák adódtak, ezért különböző vállalatoknál informatikusként vállalt munkát, és a termelés irányítási rendszerük fejlesztésével foglalkozott.

Később az állami szférába került, köztisztviselői vizsgát tett, és az államigazgatáshoz kapcsolódó informatikai feladatokat látott el nyugdíjazásáig.

György Pál

okleveles bányamérnök

(1951.01.22. Szécsényfalu)

oklevél száma: 364/1975.

kelte: 1975.06.25.

1951. január 22-én született Szécsényfalun. 1969-ben a Bottyán János Gép- és Műszeripari Technikumban műszeripari technikus oklevelet, 1975-ben a Nehézipari Műszaki Egyetemen bányamérnöki oklevelet, 1982-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen gazdasági szakmérnöki oklevelet, 1995-ben a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen MBA (szakirányú szakokleveles menedzser) oklevelet szerzett.

Főbb tanfolyamok, képesítések:

- gázrendszer magántervező
- nyomástartó edény szakértő
- gázhálózat tervező
- Dale Carnigale vezetőképző

1975. június 30-tól a KÖGÁZ Közép-dunántúli Gázszolgáltató és Szerelő Vállalatnál (majd Részvénytársaságnál) dolgozott mint

- gyakorló mérnök (1975.06.30-tól),
- beruházási előadó (1976. február 1-től),
- üzemi mérnök (1976. július 1-től),
- üzemvezető (1978. május 15-től),
- üzemigazgató (1986. augusztus 15-től),
- vezérigazgató (1990. május 1-től).

2001. január 1-től saját vállalkozását vezette 2021-ig.

Tevékenysége három nagy szakaszra tagolható:

- Az újudvari propán-bután gáztöltő üzem, ezt követően a palackjavító és nyomáspróbázó üzem létesítésében való részvétel (gépészet és műszerezés), majd a fokozottan tűz- és robbanásveszélyes 160 fős üzem vezetése.
- A KÖGÁZ vállalat, majd részvénytársaság vezetése. A gázvezeték építési, gázellátási igények nagymértékű növekedésének, a számítástechnikai alkalmazások bevezetésének, a társaság átalakításának, az ingadozó privatizációs szándékok, majd a privatizációs folyamat menedzselése a változó politikai akaratok és széljárások közepette.
- Saját tulajdonú vállalkozás létrehozása és működtetése csavarok és más menetes alkatrészek előzetes bevonatolása, rögzítő és/vagy tömítő anyaggal.

Társadalmi tevékenységei:

- Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület
- Mérnöki Kamara Gázszakosztály

Kitüntetései:

- Vállalati Kiváló Dolgozó (1978, 1987)
- „Kiváló Munkáért” miniszteri kitüntetés (1980)
- Eötvös Loránd-díj (1998)

Harsányi Árpád

okleveles bányamérnök

(1948.08.19. Furta)

oklevél száma: 53/1975.

kelte:1975.06.23.

Friss diplomával 1975. június 30-án a Mecseki Szénbányák Kossuth bányáüzemében helyezkedett el. Vájártanuló, bányaiipari technikum végzettséggel és diplomával a meredek széntelevi fabiztosítású fejtésmód irányítását és tervezését végezte 1975 és 1976 között.

1977 és 1978 között a bányaszellőztetés vezető-helyettese volt. 1979 és 1980 között a közel szintes széntelevok lefejtését SOW-50 típusú, lépegető keretes biztosításának és 2K-52-es típusú kétmarótárcsás szénfejtőgép üzembe helyezését, a dolgozók betanítását és technológiájának kidolgozását végezte.

1981 és 1985 között a gázkitörésveszély elhárítását irányította. Az ehhez szükséges gyakorlatot Zobák bányáüzemben szerezte meg. Dolgozott azon a munkahelyen védekezési eljárásban, ahol 1981. augusztus 8-án provokációs robbantáskor gázkitörés következett be.

A Mecseki Szénbányák bányáüzemeinek összevonására került sor és létrejött Komló bányáüzem Kossuth-Zobák-Béta összevonásával. Az összevont üzemekben a szénporrobbanásveszély elhárítását, pormérést és a személyenként felfektetett Porterheltségi törzslap számítógépes feldolgozását irányította 1986-2000 között.

Az MTA Pécsi Akadémiai Bizottság tagja lett és több előadást is tartott. Bányamentő szolgálatáért elismerésben részesült.

Szilikózisban és oszteoporózisban megbetegedett és kezelés alatt áll.

A mecseki szénbányászat teljes bezárásával szolgálati ideje elegendő volt a bányásznyugdíj megszerzéséhez és 2000. évben bányász nyugdíjas lett.

Horváth Károly

okleveles bányamérnök

(1951.04.26. Devecser)

oklevél száma: 319/1975.

kelte: 1975.06.25.

1951. április 26-án született Devecserben. *Szülei:* Horváth Sándor bányász, Szabó Pál Jolán hivatali kisegítő. *Házastársa:* Laki Andrea Márta tanító. *Gyermekei:* Zsolt (1986), Katalin (1991).

Iskolai és egyéb végzettségei: Állami Általános Iskola Ajka-Bódé (1957-1965), Latinka Sándor Gépipari Technikum Szombathely (1965-1969) általános gépipari technikus, Nehézipari Műszaki Egyetem (1970-1975), okleveles bányamérnök, bányagépész és bányavillamosság szak.

Munkahelyei: Közép-dunántúli Szénbányászati Tröszt, majd Veszprémi Szénbányák Vállalat Jókai Bánya (1975-1993), Bakonyi Erőmű Zrt. Ajkai Bányászati Igazgatóság (1993-2005).

Beosztásai: üzemmérnök, gépműhely vezető, földalatti főművezető, mechanikus részlegvezető, gépészeti vezető, gépészeti szakértő, gépészeti csoportvezető, gépészeti, villamossági és előkészítő osztályvezető.

Szakmai tevékenysége: Közvetlen termelés irányítóként, majd különböző szintű gépészeti és villamos vezetői beosztásokban részt vett a bánya technikai és technológiai megújításában. Személyesen irányította a komplex biztosító berendezések, közte az első számítógép vezérlésű elektrohidraulikus rendszerrel felszerelt páncélpajzsos frontfejtés szerelését, üzembe helyezését és üzemeltetését. Műszaki fejlesztés területén vezette az új, gépi jövesztési technikák, valamint a folyamatos szállító berendezések kapacitásának és a szállítás biztonságának növelésére irányuló kísérleteket. A hazai bányászatban elsőként alkalmazták több

szállító berendezésen az UCD sebességváltó hajtóművet. A bánya földalatti és külszíni berendezései villamos energia és automatizálási rendszerének korszerűsítésével az üzembiztonság növelése mellett jelentős anyag és energia megtakarításokat értek el.

Az Ajkai Bányászati Igazgatóságon először a bányaüzem legnagyobb költségigényű hidraulikus és termelő berendezéseinek karbantartását, az igénybe vett külső szolgáltatásokat koordinálta, felügyelte. 2001-től gépészeti és villamossági, előkészítő osztályvezető. Az eddigi szakterületek mellett irányította a szénszállítási és előkészítési tevékenységet is.

Szakmai tapasztalatai, ismeretei révén aktívan közreműködött az erőmű-bánya integrációban, az új működési modell és a minőségbiztosítási rendszer kialakításában. 2005-től 2013-ig egyéni vállalkozóként szervezte és irányította a Bakonyi Erőmű Zrt. bányái bezárásával kapcsolatos rekultivációs, kötélpálya és egyéb épületbontásokkal, bányakárok elhárításával kapcsolatos munkákat, bányagép értékesítéseket.

Szakmai tevékenysége mellett fontosnak tartotta ismereteinek átadását is. Felkért előadóként éveken át oktatta a bányászati szaktárgyakat a felnőttképzésben, és vizsgáztatott különböző szakiskolákban.

A bányászati hagyományok ápolását, megőrzését tevékenyen segítette, és aktívan részt vállalt a társadalmi szervezetek munkájában is. Az OMBKE mellett több szakmával kapcsolatos szervezetnek, alapítványnak jelenleg is tagja.

Nyugdíjasként lakóhelye, Ajka és elsősorban Bódé és az ajkai bányászat történetével, meghatározó személyiségei szellemi örökségének, a szakma emlékeinek megőrzésével foglalkozik. A kutatott témákkal kapcsolatosan rendszeresen tartott és még ma is tart előadásokat, és több írása is megjelent helyi lapokban. 2021-től az Ajkai Bányászati Múzeum szakmai vezetője.

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó, Kiváló Munkáért, Bányász Szolgálat Érdemérem, Borbála Emlékérem, Bakonyi Erőmű Részvénytársaságért Emlékérem, 50 éves Ajka Városért, Hell-Bláthy díj, Művészeti Nívódíj, Sóltz Vilmos-emlékérem, Magyar Arany Érdemkereszt.

Illés Miklós

okleveles bányamérnök

(1950.06.21. Ibrány)

oklevél száma: 254/1975.

kelte: 1975.06.24.

1950. június 21-én született Ibrányban. Egyetemi tanulmányait 1970 és 1975 között végezte, a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, olajbányászati szakon.

Szakmai útja:

1975-1978	OKGT Dunántúli Kutató és Feltáró Üzem fűrómérnök
1978-1981	Kőolaj és Földgázbányászati Vállalat Kiskunsági Üzem (KFV) fűrési, lyukberendezési részlegvezető
1981-1982	Rumaila és Magnoon olajmezők, Irak head of team
1983-1985	KFV Kiskunsági Üzem fűrési üzemegység vezető
1985. 2. féléve	Hat hónapos technológiai továbbképzés, USA
1985-1986	KFV Kiskunsági Üzem üzemi főmérnök
1985-1990	KFV Nagykanizsa műszaki vezérigazgató-helyettes
1990-2001	Rotary Fűrési Zrt. vezérigazgató

2001-2003	IM Consulting21 Bt., Nagykanizsa vállalkozó mérnök
2004-2005	Rotary Fúrás Zrt. vezérigazgató
2005-2011	Bányavagyon Hasznosító Kht., Budapest ügyvezető igazgató
2011-	IM Consulting21 Bt., Nagykanizsa mérnök iroda vezető

Kiss Péter Gábor

okleveles bányamérnök

(1952.01.31. Kunszentmárton)

oklevél száma: 412/1975.

kelte: 1975.06.25.

Iskolái:

1966-1970 József Attila Gimnázium, Kunszentmárton

1970-1975 Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc
Bányamérnöki Kar, Bányageológia szak

Munkahelyei:

1975-1977 Bauxitkutató Vállalat, Balatonalmádi

1977-1992 Bükkaljai Bányaüzem, Kazincbarcika

1992-1996 Edelény Bánya, Múcsony

1996-2001 Feketevölgy Bánya Kft., Felsőnyárád

1999-2003 AES Borsodi Energetikai Kft., Lyukóbánya

1996- ENVIRA 96 Kft., Miskolc
(1996-tól társtulajdonos napjainkig)

Az egyetem elvégzése után két évig a bauxitkutatásban dolgozott. Kezdetben Nyírádon beosztott geológusként, majd az akkoriban kezdődő Iharkút-Németbánya kutatáson csoportvezető geológusként.

A volt Borsodi Szénbányák Vállalat különböző üzemeiben, illetve jogutódjainál több, mint 25 évet dolgozott gyakorló geológusként. Feladatai elsősorban a klasszikus bányageológiára (bányabeli szelvényezés, víztelenítési feladatok tervezése, földalatti fűrészi csoport vezetése, kutatási feladatok megoldása, MEO, ásványvagyon nyilvántartás stb.) irányultak. Feketevölgyön és

Lyukóbányán a klasszikus geológusi feladatokon túlmenően már megbízásai voltak különféle környezetvédelemmel kapcsolatos munkák elvégzésére, éves környezetvédelmi hatósági jelentések elkészítésére.

A Borsodi Szénmedencében folytatott bányászkodás megszűnte után, több, mint 10 évig egyéni mérnöki vállalkozást folytatott, elsősorban a bányabezárási feladatokkal kapcsolatosan.

1996-tól kezdődően napjainkig az ENVIRA 96 Mérnöki, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. társtulajdonosa. Vállalkozói megbízásai kapcsán, ma már jórészt környezetvédelmi feladatokkal, az ipari tevékenység (benne a még megmaradt bányászat) környezetre gyakorolt hatásainak elemzésével (környezeti hatástanulmányok, teljesítményértékelés, bányászati és vízföldtani tervezés, földtani szakértés stb.) foglalkozik.

A Magyar Mérnöki Kamara tagja, regisztrációs száma: 05-594. Többféle tervezői és szakértői jogosultsággal rendelkezik. A Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Mérnöki Kamara Etikai és Fegyelmi Bizottságának 2001-2016 között tagja, majd 2017-2024. között elnöke. 2025. januárjától Magyar Mérnöki Kamara első fokú Etikai és Fegyelmi Bizottságának választott tagja. Hosszú időn keresztül, 1994-2012 között, a Magyarhoni Földtani Társulat Észak-magyarországi Területi Szervezetének titkára volt. Miskolcon él.

Latrán Béla

okleveles bányamérnök

(1949.09.10. Kistokaj)

oklevél száma: 418/1975.

kelte: 1975.06.25.

1949. szeptember 10-én született Kistokajban. Egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, bányageológiai szakon végezte, ahol 1975-ben szerzett bányamérnöki oklevelet.

Pályafutása:

1974-1990	Országos Földtani Kutató és Fúró Vállalat hidrogeológus, anyagfeldolgozó geológus, kutatásirányító geológus
1981, 1982, 1986	Mongóliai Vízkutató Expedíció vezetőgeológus
1990-2020	Geokomplex Kft. főgeológus, földtani igazgatóhelyettes 2008-tól, ügyvezető igazgató
1990-1994	Miskolc Város Önkormányzati Képviselő
1996-1999	MIVÍZ Rt. Igazgatótanácsa igazgató
1990-2002	Miskolc Város: Környezet- és természetvédelmi bizottsági tag
2018-2024	Magyarhoni Földtani Társulat Észak- Magyarországi Területi Szervezet vezetőségi tag

1992-2018	Karbolith Bt. vezetőtervező, főgeológus
2011-2016	Terra Mina Bt. ügyvezető, műszaki vezető
2011-2016	Bábony Bentonit Kft. ügyvezető
2017-	Bentorex Kft. felelős műszaki vezető

Jelentősebb szakmai munkái:

Földtani kutatási tervek: Miskolc-É bksz. 1977; Kápolna-Füzesabony előzetes lignit 1982; Dusnok előzetes bksz.1982; Hidasnémeti kavics 1996.; Zsujta kavics 1997; Mezőcsát kavics 1998; Ormosbánya Kopaszhegy bksz.1998; Onga kavics 2006; Felsőzsolca kavics 2006; Komjáti lignit 2006; Sajókeresztúr kavics 2007; Hódmezővásárhely homok 2014; Demjén riolittufa 2016; Kisgyőr agyagpala 2019.

Bányászati kutatás, zárójelentések: Bükk hg. ÉNy-i előtér bksz. 1978; Tardona-Peres előzetes bksz. 1981; Bokod-Dél bksz. 1988; Oroszlány Márkus hegy II, Márkushegy III, Dobai külfejtés bksz. 1990. Hidasnémeti kavics 1996.; Zsujta kavics 1997; Mezőcsát kavics 1998; Ormosbánya Kopaszhegy bksz. 1998; Onga kavics 2014, Demjén riolittufa 2018; Kiskinizs kavics 2018; Tállyai Andezit 2018; Mikepércs homok 2020; Hejőpapi IX. kavics mezőbővítés 2021.

Vízföldtani-víz kutatási zárójelentések: Sóskúti-1; Szentlászló vize -É; Váli víz -É; Alcsútdoboz-3 karsztvíz megfigyelő kutak 1980; Kelet-Mongóliai (Gun-Bulaag) vízkutatás 1982; Hidasnémeti szerkezetkutató fúrás vízföldtan 1984; Szuhafő község vízföldtani kutatás 1991; Ózd környékének víz és hévízföldtani értékelése 1992; Miskolc térségi Vízbázisok vízföldtani értékelése 1996-1998; Alacsony arzén-tartalmú vízbázis kutatása Gyula térségében 2003; Cigánd város és környezete összefoglaló vízföldtani értékelésére 2006; Ózdi A. M. hűtővízellátás alternatív megoldásai 2017.

Vízbeszerzési szakvélemények, kiviteli tervek: Bain Csadmaany (Közép Mongólia) 1986; Szuhafő, Bogács 1991; Alsószuha, Zádorfalva, Ragály, Trizs 1992; Baskó, Cserépváralja, Igrici, Mezőkövesd-Bogács, Ózd-Susa 1993; Ládbesenyő, Hernádbüd, Vámosgyörk 1994; Karácsond, Mályinka 1995., Miskolc-É, Miskolc-K 1997; Szikszó hévízkút 1998, Kunágota 2004; Ócsa 2006; Cigánd hévízkút, Alsószuha termálvízkút 2007; Sajószentpéter termálvízkút 2008; Felsőzsolca termálvízkút 2009; Berente termálvízkút 2010; Alsólánc Termálkút, Komaróc Termálkút, Nagykövesd Termálkút 2014;

Sérülékeny földtani környezetű települési vízbázisok biztonságba helyezése (vizsgálat, értékelés, terv): Elek 2000, Szikszó 2000, Nagykamarás, Bükkszék, Medgyesegyháza, Gerendás 2001, Tiszalök 2002, Újkígyós 2003, Battonya, Kunágota, Dombegyháza 2004, Szarvaskő, Baktalórántháza 2005, Mezőgyán, Kaszaper, Nagybánhegyes 2006, Kaba 2009, Fényeslitke, Komádi 2010, Gyula- Elek- Dél, Hajdúböszörmény 2011, Hajdúdorog 2012, Kaszó, Kálmánca, Lad- Patosfa, Rinyabesenyő, Rinyaújnép, Böhönye, Kiskorpád, Kutas, Nemesvid, Somogysimony, Tapsony, Vése 2019,

Környezeti Hatástanulmányok: Pénzpataki hordalékfogó és tótisztítás EKHT 1997; Sajószentpéteri hulladéklerakó EKHT 1998; Mezőcsáti kavicsbánya EKHT 1998; Sajókeresztúri kavicsbánya EKHT 1999; Eleki megszüntetett hulladéklerakó környezetvédelmi felülvizsgálata 2002; Kistokaj környezetvédelmi programja 2004; Egerbakta Diabázsbánya EKHT 2006; Tiszaújvárosi Strandfürdő használtvizének elővizsgálata 2015.

Környezetvédelmi vizsgálatok, Tájrendezési tervek: Diósgyőr-Fényeskői kőfejtő 1995; Harsány riolittufabánya 1997; Kisgyőr palabánya, Ibrány homokbánya 2000, Eleki felhagyott agyagbányák 2002, Paszab homokbánya 2002.

Összegezve, nagy kalandba vágott az, aki a 20. század hetvenes éveiben geológusként a földtani kutatás felé vette az irányt, amikor a szakma, a rendszerváltásig tartó 15 évben, az utolsó fellángolását élte. Az eocén, miocén pannon nyersanyag kutatásnak része volt, a kitermelés vízföldtani hatását vizsgáló hidrogeológiai kutatás is, valamint az észlelő kúthálózat kiépítése. A felsorolt kutatási fajták mindegyikében kipróbálhatta magát. Érdekes volt ezekben részt

venni. Makroszkópos rétegleírást készíteni több ezer folyóméter maganyagról, szerethető feladat volt nemkülönben a hidrós vizsgálatok és az ezeket értékelő kutatási zárójelentések készítése.

Élmény volt együtt dolgozni a nagy öregekkel, az eocénos Kopek Gáborral vagy a miocén specialista Radócz Gyulával. És még lehetne sorolni a MÁFI vagy az OFKfV kiváló geológusait, hidrogeológusait.

De nem volt kisebb kaland a rendszerváltást követő három évtized sem. A Földtani Kutató geológusai sikeresen váltottak. Az általuk 1990-ben alapított Geokomplex Kft.-nek kezdettől fogva főgeológusa lett, majd 2008-tól egyben ügyvezetője is. A Társaság Kelet-Magyarország legjelentősebb földtani-vízföldtani profilú tervező és kivitelező cégévé vált. 2020-ban eladta üzletrészét azóta önálló földtani szakértőként vannak kisebb munkái.

Társadalmi szerepvállalásai közül említést érdemel, hogy hallgatóként 4 évig volt az egyetemi lap satirikus rovatának vezetője, az 1972. és a 1974. évi Húzótüske elkészítésében is közreműködött.

26 alkalommal volt szakestélyen kontrapunkt, utoljára Sopronban, ahol a két egyetem 50 évvel korábbi kapcsolatfelvételét ünnepelték közös szakestéllyel. Tagja az MhFt-nek.

Szeretett felesége Jeney Edit matematikus, újságíró 2018-ban elhunyt. Egy gyermekük született. Erzsébet az ELTE-n elvégezte a geológus (Bsc) szakot, majd az Óbudai Egyemen a Mérnök-informatikus szakot.

Legeza Miklós

okleveles bányamérnök

(1950.05.18. Tiszacsege)

oklevél száma: 194/1975.

kelte: 1975.06.24.

1950. május 18-án született Tiszacsegén. Egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, bányaművelési szakon végezte, ahol 1975-ben szerzett bányamérnöki oklevelet.

Mérnöki pályafutását az Országos Érc-és Ásványbányák Dunántúli Művei /Pilisvörösvár/ központjában kezdte. 1976-tól a Bakonyi Bauxitbánya Vállalatnál, illetve annak jogutódainál dolgozott.

1976-1980	Nyirád Bányaüzem üzemi mérnök, szellőztetési megbízott
1980-1985	Iharkút külfejtés felelős műszaki vezető helyettes
1985-1989	osztályvezető helyettes a vállalat központjában.
1989-1990	Nyirád Bányaüzem felelős műszaki vezető helyettes
1990-1993	Halimba Bányaüzem körletvezető, felelős műszaki vezető helyettes
1993-2001	Halimba Bányaüzem üzemvezető

1998-ban Halimba bányaüzem irányítása alá került az Iharkúti külfejtés is. 2001-től 2008-ig bányászati fejlesztési vezetőként dolgozott a Bakonyi Bauxitbányánál, ill. a MAL Zrt.-nél.

Molnár Gábor

okleveles bányamérnök

(1952.08.23. Jászberény)

oklevél száma: 361/1975.

kelte: 1975.06.25.

Iskolai végzettség:

- 1980 KSH Nemzetközi Számítástechnikai Oktató és
Tájékoztató Központ
okl. rendszerszervező
- 1975 Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc
Bányamérnöki Kar, Bányageológia szak

Idegen nyelvismeret: angol

Szakmai pályafutás:

- 2014.06.01. - EMOGÁ Észak Magyarországi Gáz
Kereskedelmi Kft.
kereskedelmi igazgató
- 2012.12.01 - Central European Gas Trade Kft.
2014.05.31. ügyvezető igazgató
- 2012.01.01. - Magyar Gázipari Egyesülés
2012.10.29. „v.a.” végelszámoló
- 2004.05.01. - Magyar Gázipari Egyesülés
2011.12.31. ügyvezető igazgató
- 2003.11.01. - MOL Rt. Földgáz Divízió
2004.04.30. Üzletfejlesztési vezető
Koordinálja a földgázüzlet piacbővítési és
üzletfejlesztési feladatait

-
- 2001.11.01. - 2003.10.31. MOL Rt. Földgáz Divízió
Földgázellátási szervezet megbízott vezetője.
Az üzletfejlesztési teendők ellátása mellett irányította a MOL Rt. gázértékesítési működési engedélyére épülő tevékenységeket és az országos gázigények kielégítéséhez szükséges források rendelkezésre állásáért felelt.
- 2000.12.01. - MOL Rt. Földgáz Divízió
Földgázszállítási szervezet vezetője
A gázüzleti leányvállalatok megalakításakor a MOL Rt. Földgázszállító Rt. első vezérigazgatója.
- 1999.12.15. - MOL Rt. Gázkereskedelem és Energetika Divízió
földgáz értékesítési vezető.
Feladata a társaság nagykereskedelmi gázértékesítésének irányítása.
- 1991-1999 A MOL Rt. Energetikai Információs Központjának, az ENINFO-nak a vezetője.
- 1987-1991 OKGT Központi Diszpécser Szolgálat vezetője
- 1979-1987 OKGT Központi Diszpécser Szolgálat diszpécser
- 1975-1979 Gáz- és Olajszállító Vállalat (GOV)
Országos Diszpécser Központ
üzemmérnök

Szakmai-közéleti tevékenység:

- 1996 és 2003 között a MOL Rt. gázüzletének képviselője volt a genfi székhelyű ENSZ-EGB Gáz Központjában.
- 2012-ig a Dunagáz Rt. szakmai oktató programjában rendszeres meghívott előadó volt.
- 1998-2001 között a MOL Rt. tulajdonosi képviselője volt a ZAB Zemplén-Abaúj Gázszolgáltató Rt.-ben.

- Alapító tagja a Magyar Mérnöki Kamara Gázipari Tagozatának.
- 2004 és 2014 között Ipari szakértői engedéllyel rendelkezett a kőolaj-, kőolajtermék- és földgázszállítás, valamint a földgáz- és PB elosztás szakágazati témakörökben.
- 2004-2011 között iparági képviselőként meghívott tagja volt a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar Tanácsának.
- 2004-2011 között képviselte a hazai gázipart külföldi gázszakmai szervezetekben és a magyar hatóságok és hazai társ szakmai szervezetekkel folytatott együttműködés során
- 2007 és 2011 között az EUROGAS Elosztói Bizottságának alelnöke volt Brüsszelben.
- Rendszeresen részt vett a hazai és külföldi szakmai konferenciákon, előadásokat tartott a magyar gázpiacról, valamint a gázszolgáltatás aktuális kérdéseiről.
- 2009. év óta elnökségi tag az ETE Gázszakosztályában.
- 2019. év óta a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal által nyilvántartott aktív energetikai szakreferens.

Elismerések:

- 2009-ben a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar által adományozott „Pro Facultate Rerum Metallicarum” érdemérem tulajdonosa.
- 2010. évben PROMÉTHEUS Díjban részesítette a Nemzeti Fejlesztési Miniszter.
- 2024. évben az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület Elnöksége Segner János-András díjjal tüntette ki.

Dr. Munka Margit

okleveles bányamérnök

(1952.05.26. Tata)

oklevél száma: 406/1975.

kelte: 1975.06.25.

1952. május 26-án született Tatán. Középiskoláit Budapesten, a Patrona Hungariae Gimnáziumban és a Leövey Klára Gimnáziumban végezte. Utóbbiban érettségizett 1970-ben. Ebben az évben kezdte meg egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának olajbányászati szakán, ahol 1975-ben a gázipari ágazaton kitüntetéses mérnöki diplomát szerzett.

Az egyetemi diák- és közéletben végzett kiemelkedő munkájának elismeréseként az évfolyam Becsületdiplomáját neki ítelték. Egyetemi évei alatt gázhálózatok számítógépes modellezésével foglalkozott. Tudományos Diákköri munkájával több díjat is nyert, a Tanulmányi Emlékérem ezüst és arany fokozatát is többször kiérdemelte.

Az egyetem elvégzése után Miskolcon a Magyar Tudományos Akadémia Olajbányászati Kutatólaboratóriumában kezdett el dolgozni. 1981-től, hazai tevékenysége mellett Ausztriában, a Leobeni Bányászati Egyetem Rezervoárméchanika és Ábrázoló Geometria Tanszékének tudományos munkatársa, majd egyetemi tanársegédje volt.

1978-ban a NME Bányamérnöki Karán doktori címet szerzett „summa cum laude” minősítéssel. Doktori disszertációjának címe: A polimeres kőolaj kiszorítási eljárás szimulációs módszereinek értékelése. 1983-ban a Magyar Tudományos Akadémián sikeresen megvédte kandidátusi értekezésének téziseit. Kandidátusi értekezésének témája: Matematikai modell a hidrodinamikai

---

diszperzió leírására és annak alkalmazása a diszperziós és retenciós jellemzők meghatározására.

Fő munkaterülete: matematikai modellek fejlesztése új kőolaj termelési eljárásokra, mint például polimer elárasztás, gőzelárasztás, tenzides eljárások stb. Szerzője, ill. társszerzője számos hazai, ill. külföldi szaklapban megjelent publikációnak és konferencia előadásnak. Aktív éveinek utolsó szakaszában, volt egyetemi professzorával Pápay Józseffel együtt rendszereztek a kőolajtelepek számítógépes szimulációja terén szerzett mind elméleti, mind gyakorlati tapasztalataikat. Ennek eredményeként az Akadémiai Kiadónál két könyvük jelent meg, amelyekre Amerikában is felfigyeltek:

- 2001-ben „*4D Numerical Modeling of Petroleum Reservoir Recovery*” címmel, amit Dr. Pápay Józseffel társszerzőként írt és
- 2003-ban „*Development of Petroleum Reservoirs. Theory and Practice*” címmel, ahol az évek során összegyűlt hatalmas anyag szerkesztői munkáit látta el.

Nyugdíjazása előtti években a Leobeni Bányászati Egyetemen vállalt óraadói munkát, mind a Rezervoármechanika, mind az Ábrázoló Geometria Tanszéken. 2012-ben nyugdíjba ment.

Dr. Nagy Lajos

okleveles bányamérnök

(1951.08.26. Ózd)

oklevél száma: 175/1975.

kelte: 1975.06.24.

1951. augusztus 26-án született Ózdon. Nős, házastársa Dr. Nagy Lajosné (leánykori neve: Egyed Margit Paula). Gyermekei Andrea és Zsolt.

ISKOLAI VÉGZETTSÉGEK

1957 - 1965	Bartók Béla Általános Iskola, Ózd
1966 - 1970	Szabó József Geológiai Technikum, Budapest Geológus technikus
1970 - 1975	Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc Okleveles bányamérnök
2007 - 2010	Mikoviny Sámuel Doktori Iskola, Miskolc PhD. oklevél
2011 - 2013	MBA közgazdász

MUNKAHELYEK

1975 - 1985	Borsodi Szénbányák Farkaslyuki Bányaüzeme, Ózd üzemmérnök - aknavezető főmérnök
1985 - 1990	Mátraaljai Szénbányák Egercsehi Bányaüzem, Egercsehi Üzemi főmérnök – Igazgató

1990 - 2015 Országos Érc- és Ásványbányák majd Omya
Hungária Kft., Eger
Műszaki igazgató
Ügyvezető igazgató
Vezérigazgató

2015-től nyugdíjas és saját Kft.-ben mint tervező és bányászati szakértő tevékenykedik, elsősorban működő bányák gazdaságossági vizsgálatait, szünetelő bányák újra nyitásának terveit, gazdaságossági vizsgálatait végzi. Építési hatóság felkérésére szakvélemény készítés, földalatti üregek tervezése, kivitelezésének irányítása.

NYELVTUDÁS

Német, középfokú C típusú nyelvvizsga.

TÁRSADALMI SZEREPVÁLLALÁS

Országos Magyar Bányász Kohász Egyesület exelnöke

Egercsehi Bányász Baráti Kör elnöke

Heves Megyei Mérnök Kamara FEB tag

Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja, Bányász Munkabizottság tagja

Egri Fertálmesteri Testület tagja

Nagy Sándor

okleveles bányamérnök

(1951.04.11. Gyöngyös)

oklevél száma: 175/1975.

kelte: 1975.06.24.

1951. április 11-én, Gyöngyösön született. Általános iskolába és gimnáziumba Gyöngyösön járt, középiskolai évei alatt zenekart alapított barátaival együtt, valamint kézilabdázott és futballozott is. Érettségi (1969) után a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányaművelési szakán tanult tovább, ahol 1975-ben szerzett diplomát okleveles bányamérnökként. Ezt követően a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász szakát végezte el 1982-ben, később pedig a szervezés-vezetés szakot 1988-ban. Oroszul, németül és angolul tanult.

Munkahelyei:

1975 és 1983 között az Országos Érc- és Ásványbányák recski rézércművénél dolgozott előbb beosztott bányamérnökként, majd üzemgazdasági csoportvezetőként, végül üzemgazdasági osztályvezető lett. 1983-ban, kinevezését követően az Országos Érc- és Ásványbányák Vállalati Központjába helyezték át és Budapestre költözött. 1984 és 1986 között üzemgazdasági osztályvezető, 1986 és 1990 között közgazdasági főosztályvezető volt, majd 1990 és 1993 között vezérigazgatóként dolgozott, amely során az Országos Érc- és Ásványbányák privatizációjának megvalósítását is levezette.

A vállalat privatizációját követően 1993-ban, társaival együtt megalapította és ügyvezetője lett az Ásványbányák Kft.-nek, amelyhez 4 üzem tartozott. A cég 50%-ban angol tulajdonosi körbe tartozott, végül 100%-ban magyar lett.

1999-ben létrehozta a családi tulajdonú Grécze Kft.-t, amelynek főtevékenysége lakóingatlan-hasznosítás.

Ezt követően megalapította az Innováció-2000 Kft.-t, melynek ügyvezetője és többségi tulajdonosa lett. A cég bányászati kutatás-fejlesztéssel, valamint a mátraszelei riolittufa bánya irányításával foglalkozott.

1998 és 2022 között a Kvarchomok Kft. többségi tulajdonosa és ügyvezetője volt. A Kft. világviszonylatban is egyedülálló homokot termel, a pannon-tengeri üledékes ásványi homok teljesen tiszta, semmilyen szennyeződést nem tartalmaz, sokféle felhasználási területe van.

2014-ben többségi tulajdonosa és ügyvezetője lett a jelenlegi, bentonit nevű agyagásványt kitermelő AXIS Bentonit Kft.-nek. A pétervásárai székhelyű társaság a bentonit alapú termékpiac egyik vezetőjeként macskaalmok és takarmánybentonitok mellett saját fejlesztésű, nemesagyag (bentonit) alapú natúrkozmetikumokat és gyógyhatású állatápoló szereket állít elő.

Kitüntetései, társadalmi tevékenységei:

„Kiváló Dolgozó” több alkalommal, Miniszteri Dicséret, Szent Borbála Érdemérem, Magyar Bányászatért kitüntetés.

Több szócikket írt bányászati lapokban, valamint előadásokat tartott az érc- és ásványbányák témában, a Magyar Bányászati Szövetség elnökségi tagja volt korábban, aktív szerepet vállalt a bányászati vállalatok fejlesztéséért, fennmaradásáért.

Családja:

Nős, két gyermeke és három unokája van, Budapesten él.

Nguyen Huu Oanh

okleveles bányamérnök

(1951.04.19. Thanh Hoa, Vietnam)

oklevél száma: 417/1975.

kelte: 1975.06.25.

1951. április 19-én született Thanh Hoa városában, Vietnámban.

1970 és 1975 között a Nehézipari Műszaki Egyetem bányageológia szakán tanult, oklevelet 1975. június 25-én szerzett.

1979-1983 között az 1:200.000 léptékű, a Ha Tinh-Ky Anh hidrogeológiai alaptérkép és jelentés szerzője.

1990-2005 között az 1:50.000 léptékű, Thanh Hoa síkság Cam Xuyen-Ky Anh terület hidrogeológiai alaptérkép jelentés főszerkesztője.

2000-2007 között a Thanh Hoa, Nghe An, Ha Tinh tartományok hidrogeológiai vizsgálati eredményeinek összefoglalása, főszerkesztő és szerző.

Lemagasabb pozíciója: Hidrogeológia-építési geológiai csoport vezetője (2F)

2011-től nyugdíjas.

Dr. Nguyen Manh Hoang

okleveles bányamérnök

(1951.10.08. Yen Bai, Vietnam)

oklevél száma: 414/1975.

kelte: 1975.06.25.

1951. október 8-án született Yen Bai tartományban, Vietnámban.

1970 és 1975 között a Nehézipari Műszaki Egyetem bányageológiai szak geológusmérnöki ágazatán tanult, oklevelet 1975. június 25-én szerzett.

1992-ben hidrogeológiai témában egyetemi doktori oklevelet vehetett át.

Munkahelyei:

1976-1988 Vietnám (2-es Föderáció), Geológiai Főosztály
főmunkatárs

1988-1989 Egyetem utáni gyakorlat, majd a Vízgazdálkodási
Kutató Intézetnél (VITUKI) helyezkedett el.

1993 Megalapítja a Goldenstar Kft. vállalatot, amelynek
máig igazgatója.

2013-tól nyugdíjas.

Nguyen Quang Xuan

okleveles bányamérnök

(1950.06.21. Quang Binh, Vietnam)

oklevél száma: 306/1975.

kelte: 1975.06.24.

1950. június 21-én született Quang Binh tartományban, Vietnámban.

1970 és 1975 között a Nehézipari Műszaki Egyetem bányageológia szak geofizika ágazatán tanult, oklevelet 1975. június 24-én szerzett.

1975 és 1976 között gyakorlaton vett részt az OKGT-nél Magyarországon.

Munkahelyei:

1976-1985 TrungTrungBo Geológiai Föderáció, QuyNhon város

1985-1987 Déli Geológiai Térképészeti Föderáció, HCM város megbízott

1985 Gyakorlat Budapesten, Magyarország

1987 Gyakorlat Budapesten, Magyarország

1988-2010 TrungTrungBo Geológiai Föderáció, QuyNhon város
Föderáció Szervezet-Adminisztrációi Osztályvezető

2010 évtől nyugdíjas.

Nguyen Van Binh

okleveles bányamérnök

(1950.05.12. Thanh Hoa, Vietnam)

oklevél száma: 308/1975.

kelte: 1975.06.24.

1950. május 12-én született Thanh Hoa tartományban, Vietnámban.

1970 és 1975 között a Nehézipari Műszaki Egyetem bányageológia szak geofizika ágazatán tanult, oklevelet 1975. június 24-én szerzett.

Munkahelyei:

- 1976-1979 36-os Geológiai Föderáció
geofizikai állomás vezető
- 1979-1980 Mekong-Delta Olaj&Gáz Vállalat
Vietnam Olaj & Gáz-ügyi Főosztály
karotázs megbízott állomás vezető
- 1982-1985 Nam Đinh városi Pártbizottsági Propaganda Osztály
szakértő
- 1986-1989 Thanh Hoa városi Pártbizottsági Gazdasági Blokk
irodavezető
- 1989-1997 Vy Hoang Közösség Elnöke, Nam Dinh város
- 1997-2004 Petrolimex Ha Nam Ninh személyzeti osztályvezető;
Petrolimex Ha Nam igazgató (Petrolimex Vietnam)
- 2004-2010 Petrolimex Vietnam Szakszervezet
elnökhelyettes
2010. májusától nyugdíjas.

Nguyen Van Thac

okleveles bányamérnök

(1952.10.13. Quang Binh, Vietnam)

oklevél száma: 27/1975.

kelte: 1975.06.23.

1952. október 13-án született Quang Binh tartományban, Vietnámban.

1970 és 1975 között a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem bányaművelési szakán tanult, oklevelet 1975. június 23-án szerzett.

Az egyetemi éveit követően, 1975 augusztusától 1976 júliusáig a tapolcai Bakonyi Bauxitbánya Vállalat Nyirád Bányájánál gyakorlaton vett részt.

1976-1986 Khe Cham-Mong Duong szénbánya
Technikai Osztályvezető

1986-1989 Khe Cham szénbánya
Igazgatóhelyettes (Cam Pha szénvállalat)

1989-1994 Cam Pha Szénvállalati Iroda
Vezetőhelyettes

1994-1999 Cam Pha Széntervező
Központi Igazgatóhelyettes

1999-2009 Vietnámi Szén-Ásványi Ipari Group
Technikai Technológiai Osztályvezetőhelyettes

Külföldi munkavégzés:

- Oroszország (1983. június – 1983. november)
- Japán (1993. szeptember – 1993. október)

Pallaghy Barnabás

okleveles bányamérnök

(1951.08.30. Dévaványa)

oklevél száma: 407/1975.

kelte: 1975.06.25.

1951. augusztus 30-án született Dévaványán. Egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, olajbányászati szakon végezte, ahol 1975-ben szerzett bányamérnöki oklevelet.

1978-ban környezetvédelmi szakmérnök oklevelet szerzett, ezt követően részt vett több műszaki, menedzsment tanfolyamon, tréningen, konferencián.

Szakmai életútja:

- 1975-1977   **Városi Tanács Eger**
bányamérnök
város alatti pincerendszer, környezetvédelem
- 1977-1985   **NKfV Egri Üzeme** (Nagyalföldi Kőolaj és Földgáztermelő Vállalat)
termelési mérnök, üzemegységvezető,
üzemvezető, üzemigazgató
kőolajtermelés, termikus kőolajtermelési eljárások fejlesztése
- 1986-1992   **NKfV Hajdúszoboszlói Üzeme**
üzemigazgató
kőolaj és földgáztermelés, földalatti gáztárolás
- 1992-1994   **MOL Rt. Kutatás-Termelési Ágazat**
termelési-szállítási igazgató (Szolnok)
a hazai kőolaj és földgáz termelés-szállítási egységek integrálása a MOL-ba.

Patay Tibor

okleveles bányamérnök

(1950.07.26. Szeged)

oklevél száma: 409/1975.

kelte: 1975.06.25.

1950. július 26-án született Szegeden. Egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, olajbányászati szakon végezte, ahol 1975-ben szerzett bányamérnöki oklevelet.

Szakmai életútja:

1973. 09.13.   Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat
(tanulmányi szerződés alapján)
Kardoskúti Üzem, Kútjavítási Üzemegység
Kútjavító mérnök
- 1974.10.01.   OKGT Nagyalföldi Kutató és Feltáró Üzem
Orosházi Üzemegység, Kútjavítási Részleg
Kútjavító mérnök
(a kútjavítást átszervezték a termeléstől a fúráshoz)
- 1975.05.01.   OKGT NKFÜ
Szegedi Üzemegység, Kútjavítási Részleg
Kútjavító mérnök
- 1978.09.01.   Kőolajkutató Vállalat (névváltozás az OKGT-
nél)
Középföldi Üzem
Üzemi főmérnök

- 1980.01.01. Kőolajkutató Vállalat
Szegedi Üzem, Kútjavítási Üzemegység
Üzemegységvezető
- 1982.03.01. Kőolajkutató Vállalat
Szegedi Üzem, Fúrasi Üzemegység
Üzemegységvezető
- 1983.04.01. Kőolajkutató Vállalat
Külföldi Vállalkozási Igazgatóság
Tunézia, üzemvezető
- 1983.10.15. Kőolajkutató Vállalat, Szolnok
Cementezési és Rétegserkentési Üzem
Üzemvezető
(1985.05.01.-07.31. USA, olajipari iskolák,
tanfolyamok)
- 1986.04.01. Kőolajkutató Vállalat, Szolnok
Technológiai Főosztály Folyadéktechnológiai
Osztály
Osztályvezető ill. helyettes főosztályvezető
- 1990.05.01. Kőolajkutató Vállalat, Szolnok
Anyagellátó Üzem
Üzemi főmérnök
- 1991.03.01. Kőolajkutató Vállalat, Szolnok
Fúrasi Főosztály Fúrástechnológiai Osztály
Osztályvezető
- 1991.10.01. Kőolajkutató Vállalat, Szolnok
Technológiai igazgató
(1993.08.01-től Kőolajkutató Rt.; 1997.08.01-
től MB Kőolajkutató Rt.)
- 1999.06.25. Egyéni vállalkozó
- 2001.10.15. Tanácsadó az MB Kőolajkutató Rt.-nél egyéni
vállalkozóként.
Egyéni vállalkozóként tanácsadó különböző
cégeknél.

2005-2006 SZÉSZEK („GKM „osztály”)
vezető főtanácsos

2006-2011 MB 2001 Kft.
műszaki vezető

Tanácsadó és tervező egyéni vállalkozóként kútmunkálati cégek számára: BVH NK Kft., KELLY Kútmunkálati Kft., ROTAQUA Kft., VIKUV Rt., HOST Kft., Toreador Kft., TXM Kft., MB Kőolajkutató Rt., MB 2001 Kft., ATHOS Kft. TIW Magyarország Kft. stb.

2011.10.05-től nyugdíjas.

Dr. Pethő Gábor

okleveles bányamérnök

(1952.06.01. Sajószentpéter)

oklevél száma: 335/1975.

kelte: 1975.06.24.

Sopronban és Miskolcon járt általános iskolába, középiskolai tanulmányait a miskolci Földes Ferenc Gimnázium matematikai tagozatán jeles eredménnyel fejezte be 1970-ben. Ugyanebben az évben a NME Bányamérnöki Kar bányageológiai szak geofizikai ágazatára 1970-ben vették fel, ahol 1975-ben nukleáris mélyfúrás geofizika témakörben védte meg diplomatervét. 1975-78 között az OKGT Dunántúli Kutató és Feltáró Üzeménél (Nagykanizsa) mélyfúrás geofizikus munkakörben dolgozott, feladata nyitott és béléscsovezett fúrólukak szelvényezése volt. A NME majd a ME Geofizikai Tanszékén tanszéki mérnökként (1978-89), tudományos munkatársként (1989-96) majd tudományos főmunkatársként (1997-2015) alkalmazták. 2015-ben nyugdíjba ment, nyugdíjas éve alatt óraadó volt. 2017-től egyetemi magántanár. Műszaki egyetemi doktori címét summa cum laude minősítéssel 1984-ben, a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot 1994-ben szerezte meg, ez alapján 1996-ban a ME-en PhD fokozatot kapott. Ugyanitt a dr. habil. címet 2016-ban nyerte el.

Kutatási területe alkalmazott és környezetgeofizika. Takács Ernő professzor munkatársaként kezdetben érces kőzetminták gerjesztett polarizációja és hazai bauxitminták izotermális remanens mágnesezettsége laboratóriumi mérésének módszerfejlesztése volt. Elektromágneses (EM) méréseket bányászati, mérnökgeofizikai, vízbázis védelemi és geológiai térképezési módszerfejlesztési céllal végzett. Összetettebb szerkezeti viszonyokra az elektromos dipólus források elektromágneses terének numerikus modellezése területén végzett több évtizedes kutatómunkát. A kifejlesztett programrendszer széles körű felhasználást nyert, többek között a termikus kőolaj-kihozatal növelő eljárás alkalmazására is. Kutatási

eredményeit mintegy 30 kutatási jelentésben közölte, a megbízó elsősorban az OKGT majd a MOL Rt. volt. Két elektromágneses geofizikai OTKA pályázatnak (1999-2001 és 2005-2009) volt a témavezetője. A Tempus, a Kutató Egyetemi, a CritiCEL és a Kútfő TÁMOP projektekben tananyag fejlesztést, ill. földtani térképezést elősegítő geofizikai módszerfejlesztést valósított meg. Az elért eredményeket részben társszerzőkkel mintegy 60 publikációban, továbbá külföldi egyetemi és konferencia előadásokon (Aarhus, Amszterdam, Athén, Aveiro, Bécs, Delft, Dublin, Gdansk, Ismalia, Isztanbul, Oulu, Párizs, Sinaia) is ismertette.

1979-től vett részt az egyetemi oktatásban, kezdetben több éven át terepi- és laboratóriumi gyakorlatokat, 2000-től főleg előadásokat tartott. Fontosabb oktatott tárgyak (melyekhez jegyzet vagy oktatási segédlet is készült) BSc és MSc szinten: Geofizika alapjai, Radiometria és sugárvédelem, Földtudományi praktikum 1., Applied geophysics, Global environmental geophysics, Geophysical interpretation and prospecting; PhD képzésben: FD módszer alkalmazásai az EM terek modellezésében; geotermikus szakmérnöki és olajmérnöki szakirányú továbbképzési szakon: Speciális geofizikai ismeretek.

Aktívan részt vesz a szakmai közéletben. A Magyar Geofizikusok Egyesületének (MGE) 1974-től tagja, a MGE elnökségi tagja (1997-2002), a MGE Jelölő Bizottságának elnöke (2006-2012) volt. A MTA Geofizikai Tudományos Bizottságának tagja (1999-2023), 2013 és 2018 között annak titkára volt. Tagja volt az European Association of Geoscientists and Engineers egyesületnek (1993-2009). Az European Integration Studies (2004-2020) és a Magyar Geofizika (2009-től) folyóiratoknál szerkesztő bizottsági tag.

Elismerései, kitüntetései: Miniszteri Dicséret (1988), Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozat (1991), Széchenyi ösztöndíj (2002-2005), Renner János Emlékérem (2006), Csókás János díj (legjobb gyakorlati cikk, 2014), 40 éves Bányász Szolgálati Oklevél (2016), Miskolci Egyetemért Érdemérem (2016), Egyed László Emlékérem (2018).

Házasságából két lány született, mindkettő három-három unokával örvendeztette meg szüleiket.

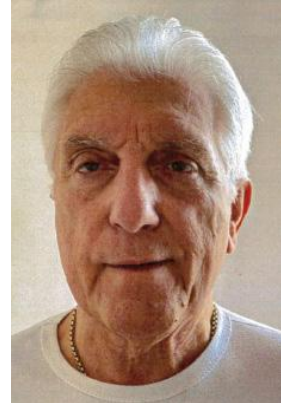
Sass Tibor Albert

okleveles bányamérnök

(1950.12.12. Egerfarmos)

oklevél száma: 416/1975.

kelte: 1975.06.25.

1950. december 12-én született Egerfarmoson. Iskoláit Miskolcon végezte. A Földes Ferenc Gimnáziumban érettségizett, majd 1969-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar bányageológiai szak geológusmérnöki ágazatára nyert felvételt.

Diplomáját 1975-ben szerezte meg, mint okleveles bányamérnök.

Ebben az évben elhelyezkedett az Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóságon, ahol felszínalatti vízgazdálkodási szakhatósági feladatokat látott el közel 11 éven keresztül, kezdetben főelődóként, majd az utolsó 4 év alatt csoportvezetőként.

Sokrétű szakmai érdeklődése miatt munkahelyet váltott, 1986-ban a Miskolci Megyei Jogú Város Önkormányzatánál helyezkedett el, mint vízgazdálkodási, környezetvédelmi főtanácsos. Közel 26 évig dolgozott az Építési és Környezetvédelmi Osztályon, ahol a felszín alatti vízgazdálkodási és környezetvédelmi feladatokat látta el. A 2010-ben bekövetkezett nyugdíjazását megelőző utolsó 5 évben szakmai főtanácsnoki beosztásban dolgozott.

Nős, 50 éve házas, 2 gyermeke és 1 unokája született.

Severnyák János

okleveles bányamérnök

(1951.01.30. Abaújszolnok)

oklevél száma: 139/1975.

kelte: 1975.06.24.

1951 január 30-án született Abaújszolnokon. 1970-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar bányaművelési szakára nyert felvételt, ahol 1975. június 21-én bányamérnök oklevelet szerzett.

Munkahelyei:

AGROBER Miskolci Kirendeltség, 1975-1979, szerkesztő-tervező

Borsodi Szénbányák Vállalat, 1979-1994

Borsodi Szénbányák, Bükkaljai Bányauzem, 1979 – 1991

- frontmérnök (Tervtáró) 1979-1983,
- fa. körletvezető /elővájás, fenntartás, fa. szállítás/ (Szeles-akna) 1983-1984,
- fejtési körletvezető (Szeles-akna) 1984-1986,
- műszaki csoportvezető (üzemi Igazgatóság) 1986-1987,
- műszaki főmérnökhelyettes (üzemi Igazgatóság) 1987-1989,
- aknavezető (Szeles – akna és Edelény IV. akna) 1989-1991.

Borsodi Szénbányák Igazgatóság

- bizt. technikai osztályvezető helyettes 1991-1993,
- biztonságtechnikai osztályvezető 1993-1994.

Borsodi Bányavagyon-hasznosító Rt.

- műszaki főmunkatárs 1994-2004,
- műszaki igazgató-helyettes 2004-2005.

Bányavagyon-hasznosító Kft.

- fióktelep-vezető 2005 -2023.

Saját résztulajdonú társaságokban (PAX-Ker. Bt., AGRICOLA-94 Bt.) 1993-tól 2022-ig robbantásvezető, felelős műszaki vezető volt.

Sili István

okleveles bányamérnök

(1951.10.10. Környe)

oklevél száma: 51/1975.

kelte: 1975.06.23.

Általános iskolai tanulmányait Környén kezdte el, ahova édesapja családját 1947-ben Csalló-közből telepítették, majd édesanyja szülővárosában, Pannonhalmán fejezte be. A Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban érettségizett 1970-ben, majd Miskolcon bányaművelési szakon bányamérnöki diplomát szerzett 1975-ben.

További végzettségek, jogosítványok:

- 1993: Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem, közgazdasági szakokleveles mérnök
- Földtani szakértő, Hites bányamérő
- 2003-2012: Bányászati tervező, szakértő

Felesége Juhász Adrianna Mária tanítónő, akivel 1975-ben házasodtak össze. Két felnőtt gyermekük van.

Szakmai tevékenységét a Tatabányai Szénbányák Vállalat K-I Bányaüzemében kezdte. A bányaüzem a VI/a, XII. és XIV. aknaüzemből állt, ahol a mezőbeli kitermelés mellett jellemző volt összekötő vágatokkal, új lejtősaknával az aknapillérek szénvagyonának kitermelése. Kezdetben beosztott mérnök, majd bányaüzemi mérnökségvezető, majd szellőztetési felelős volt 1981-ig. A munkaköréhez kötődő feladatai mellett részt vett egyéb szakterületek mérnöki feladatainak, problémáinak megoldásában.

A 1982 és 1987 közötti években a Csordakúti bányaüzemben műszaki csoportvezető, felelős műszaki vezető helyettes volt.

1987 szeptemberében a Mány I./a akna megnyitásával kapcsolatos munkák tervezésére, operatív irányítására kapott megbízást. Távozása előtt kidolgozta a mélyszinti bányamező feltárásának koncepcióját, melyet tudomása szerint meg is valósítottak.

1989. június 1-től a Veszprémi Szénbányák Dudari Bányaüzemében volt felelős műszaki vezető, majd egy súlyos autóbalesetből felépülve 1993-ban a Balinkai Bányaüzemben kezdett dolgozni műszaki csoportvezetőként a bánya 2003. évi bezárásáig.

A meglévő tervezési feladatai mellett közreműködött a Bakonyi Erőmű Zrt.-be történő integráció, majd a privatizációhoz kapcsolódó műszaki, gazdasági előkészítő munkákban.

A bányaüzemben az 500 m mélység alatti képlékeny kőzetkörnyezetben a fejtési kísérő vágatok fokozott tönkremenetelének megelőzésére, csökkentésére megoldást dolgozott ki, melynek megvalósítása a kezdeti fázisban elakadt a bánya bezárása miatt.

2005. január 1-től nyugdíjas. Az első 10 évben 2 kisebb bányában volt felelős műszaki vezető, továbbá szakértői anyagokat készített Dudar községet érintő bányakáros ügyekhez. Szabadidejében családja kutatással foglalkozott.

A második 10 évben több kavics-, homok-, dolomit- és tőzgebányában felelős műszaki vezető, földtani szakértő Győr-Moson-Sopron és Veszprém vármegyében. Emellett több új bányanyitáshoz, bányatelek bővítéshez készített és jelenleg is készít ásványi anyag kutatási tervet, továbbá vízügyi létesítményekhez, építményekhez kapcsolódó földtani szakvéleményt.

1976-tól OMBKE tag.

2001-ben a Bakonyi Erőmű Zrt. Riethmüller Ármin-émlékéremmel tüntette ki.

**Simon Balázné
(Gál Anikó Gyöngyi)**

okleveles bányamérnök

(1949.10.09. Debrecen)

oklevél száma: 402/1975.

kelte: 1975.06.25.

Az érettségivel egyidőben, 1968-ban műszaki rajzoló képe­­sítést szerzett. Műszaki rajzolóként dolgozott Debrecenben a Mezőgazdasági Gépgyárban. 1969-ben eredményesen felvételizett a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar olajbányász szakára.

Az egyetem elvégzése után 1975-ben Szegeden, az Olajterv­­nél kezdett el dolgozni, mint tervező mérnök. Olajipari berendezések (mérőrendszerek, próbatermelő berendezések, tartályok, szeparátorok, fáklyák és befutósorok) tervezése, tervdokumentációk összeállítása volt a feladata.

1977 őszétől 1981-ig GYES-en volt. Két gyermekük született, András és Zsuzsa. Férje, Simon Balázs ekkor fű­­ró­mér­­nök­ként, később különböző vezető beosztásban és helyeken dolgozott.

1981-ben Hajdúszoboszlóra kerültek, ahol először a fű­­rási üzemben, majd az NKFV Hajdúszoboszlói Üzemében dolgozott termelési mér­­nök­ként, majd részleg­­vezető­ként. A kútkar­bantartó, rétegyomásmérő és termelés­­szám­­olási csoportok munkáját irányította az üzem illetékességi területéhez tartozó olaj- és gázmezőkön.

1986-ban Szolnokra költöztek, ahol az NKFV Termelési Főosztály Olajtermelési osztályára került. Az egri, orosházi, hajdúszoboszlói és kiskunhalasi üzemek olaj­­mező­inek művelési és olajtermeléssel kapcsolatos feladatainak összefogásával és koordinálásával foglalkozott.

A MOL 1991-es megalakulása után a Gáztermelési osztályon a hazai gázmezők és gáztárolók operatív termelésirányításával, havi elszámolásaival foglalkozott, projektekben vett részt.

2000-től 2008-as nyugdíjazásáig a Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség szolnoki irodájában dolgozott, ahol a szolnoki területhez tartozó szénhidrogén termeléssel kapcsolatos engedélyek és határozatok kiadásával, valamint az előírások betartásának ellenőrzésével foglalkozott.

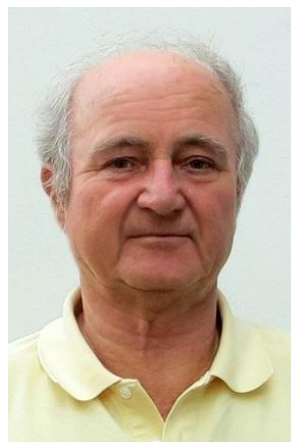
Steiner László

okleveles bányamérnök

(1951.07.28. Hollóháza)

oklevél száma: 255/1975.

kelte: 1975.10.24.

Miskolcon a Földes Ferenc Gimnázium matematika-fizika tagozatán letett érettségi után előfelvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre, ahol tanulmányait 11 hónapos katonai szolgálat után kezdhette meg 1970-ben. Diplomáját a Bányamérnöki Kar Olajbányászati ágazatán 1975-ben védte meg.

Munkáját Tiszaújvárosban (akkor még Leninváros) a Tiszai Kőolajipari Vállalatnál (TIFO) gyakornokként kezdte és a százhalombattai finomítóban eltöltött néhány hónapos gyakorlatszerzés után TIFO-ban épülő Kombinált Üzem műszakvezetőjévé nevezték ki. Részt vett az épülő üzemek műszaki terveinek zsűrizésében, a kivitelezési munkák ellenőrzésében, a kezelőszemélyzet betanításában és később az elkészült létesítmények üzembe-helyezési folyamatában.

1982-től az üzemcsoport GOK és Claus üzemeinek üzemvezetőjévé nevezték ki. 1987-től az üzemcsoport vezetőjének helyetteseként dolgozott, majd 1991-től a Kombinált Üzemcsoport vezetésével bízták meg.

A vezetési ismeretek elsajátításához, valamint a munka- és tűzvédelmi feladatok ellátását segítő tanfolyamok elvégzésén kívül 1985-ben beiratkozott a NME Gazdaságmérnöki szakára, amit 1988-ban végzett el. 1994-től 1996-ig az Open University Business School három évfolyamát végezte el, ahol korszerű menedzseri, gazdasági és marketing ismeretekkel gazdagodott. 1996-ban megbízást kapott a hatékonyságjavítás projekt keretében a TIFO termelési unit vezetésére.

2001-től a TIFO vezetésével bízták meg, amit 2006-ig végzett, majd ezt követően termelési szakértőként a TIFO és a százhalombattai Claus üzemek technológusi feladatait látta el.

Munkáját 1995-ben a Magyar Olajiparért ezüst fokozatával ismerték el. 2010-ben pedig a Tiszai Finomítóban végzett munkáját MOL Életpálya elismeréssel jutalmazták.

2013-tól nyugdíjas.

Szóts Tibor

okleveles bányamérnök

(1951.01.23. Szekszárd)

oklevél száma: 30/1975.

kelte: 1975.06.23.

A Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, bányaművelési szakon szerzett okleveles bányamérnöki végzettséget.

Bányamérnöki pályafutása a Közép-dunántúli Szénbányák Dudari Bányáüzemében kezdődött. Az 1975 és 1980-as évek között üzemmérnöki, szellőztetési felelősi, és körletvezetői munkakörökben dolgozott.

A korszerűbb bányászati technológiák megismerése iránti vonzódása miatt 1980-ban az Oroszlányi Szénbányák Márkushegyi Bányáüzemében helyezkedett el. Kezdetben a szellőztetési megbízott feladatait látta el. A termelés 1981-ben történt beindításától 1984-ig biztonsági főmérnöki, illetve helyettesi beosztásban dolgozott.

1984. év novemberétől 1993-ig a Tatabányai Kerületi Bányaműszaki Felügyelőségen területi főmérnöki beosztásban az Oroszlányi, illetve a Dorogi Szénbányák üzemének hatósági felügyeletét látta el.

1986-ban munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

1993-tól 2009-ig Budapesten a Magyar Bányászati Hivatalban, illetve jogutódjánál a Magyar Bányászati és Földtani Hivatalban dolgozott:

- 1993-tól a Szilárdásvány Bányászati Osztály vezetője,
- 1999-től a Bányaműszaki Főosztály vezetője,

- 2006-tól 2009-ig szakmai tanácsadó volt.

2010-től 2015-ig nyugdíjasként a Magyar Bányászati és Földtani Hivatalnál és a Bányakapitányságoknál, mint munkáltatóknál a munkavédelmi szakfeladatokat látta el.

Munkáját miniszteri oklevéllel (2002), illetve Kiváló Bányász (1997), és Szent Borbála Érem (2009) kitüntetéssel ismerték el.

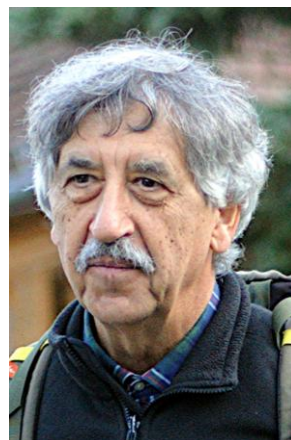
Dr. Szunyogh Gábor

okleveles bányamérnök

(1951.08.27. Budapest)

oklevél száma: 350/1975.

kelte: 1975.06.25.

1951-ben született Budapesten. Az általános- és középiskolát az ELTE Apáczai Csere János gyakorlati iskolájában végezte, majd a Nehézipari Műszaki Egyetem bányagépészeti és bányavillamossági szakán szerzett diplomát.

1975-től az NME Fizika Tanszékének volt tudományos segédmunkatársa, ahol (tudományos diákköri munkáinak folytatásaként) a villámok fizikájával foglalkozott. Azt vizsgálta, hogy hogyan befolyásolja a villámok becsapási helyét a föld geológiai szerkezete, illetve a villámok milyen károkat okozhatnak a föld alatti létesítményekben. Ebből a témából írta (1979-ben) műszaki doktori disszertációját.

1979-től a Központ Bányászati Fejlesztési Intézet (KBFI) Bányaművelési Osztályán folytatta tudományos kutatásait. Fő témája a gépesített biztosítószerkezetek és a fedőkőzet együttműködésének munkahelyi vizsgálata, túlterhelődési jelenségeik értelmezése és matematikai modellezése volt. Ez adta kandidátusi disszertációjának alapját, melyet 1989-ben védett meg. Foglalkozott továbbá a váratlan kőzetomlások valószínűségelméleti értelmezésével, valamint a barlangok omlásveszély-elhárításával. A KBFI és a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Szibériai Tagozatának Bányászati Intézete között fennálló tudományos együttműködés keretében 1982-ben fél évet töltött Novoszibirszkben, majd 1989-ig további 13 alkalommal végzett hosszabb-rövidebb ideig helyszíni tanulmányokat a Szovjetunióban.

1992-ben, a KBFI felszámolásakor meghívást kapott a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskolára (BDTF) azzal a céllal, hogy vegyen részt az ott folyó karsztmorfológiai kutatásokban, és pedíg a karsztosodással járó folyamatok elméleti-fizikai modellezésével. Ezt a munkát a Természetföldrajzi Tanszéken kezdte, majd később a Fizika Tanszéken folytatta (miután felkérték a tanszék vezetésére). Matematikai modellt állított fel a lepusztuló mészkőfelszínek (karrmezők) alakjának időbeli alakulására, és bizonyos barlangi formák (gömbfülkék) fejlődésének leírására. Eredményeit habilitációs téziseiben foglalta össze, ezért 2005-ben elnyerte a professzori címet.

1993-ban Mádl Ferenc köztársasági elnök kinevezte főiskolai tanárrá. Olyan tárgyak felelőse lett, melyek előadásához szükséges tudást az NME alapozó tárgyai biztosítottak számára: mechanika, hőtan, áramlástan, hidrológia, térképészet stb. Alapvetően új tantárgyként kidolgozta és meghonosította a „dinamikus földrajzot”. Ennek célja, hogy feloldja a matematikától távol álló tanárok (földrajz-történelem, földrajz-magyar, földrajz-testnevelés stb.) matematikával szembeni rossz előítéletét. Lényege, hogy közismert földrajzi folyamatok egyszerű, mindössze középiskolai ismereteket igénylő elméleti modellezésével megmutassa a matematika és fizika hasznát, illetve helyét a valóság leírásában.

2005-ben (elhagyva a BDTF-et) az Országos Műszaki Múzeum budapesti központjában helyezkedett el, ahol az általános gépészeti gyűjtemény főmuzeológusa lett. Létrehozta a „Mobileum” fantázianevű állandó kiállítást: 130 db, a múzeum raktárában „porosodó” vízturbinákból, gőzgépekből és belső égésű motorokból berendezett egy (gyári hangulatot tükröző) gépcsarnokot, visszaidézve másfél száz év gépfejlesztéseinek fontosabb stádiumait. Különlegessége, hogy a látogatók bemehetnek a gépek közé, és alkatrészeit saját kezűleg megmozgatva, megforgatva kipróbálhatják. Kifejlesztett egy „kismérnök-képzőnek” nevezett múzeumpedagógiai programot, mely a kiállított gépeken végzett különböző feladatok megoldása révén megismerteti és megszeretteti a tanulóifjúsággal a gépészmérnöki hivatást.

2005-től másodállásban a Budapesti Műszaki Főiskola (később Óbudai Egyetem) Bánki Donát Gépész és Biztonságtechnikai Mérnöki Karán az ábrázoló geometria, géprajz, gépelemek és

mérnöki fizika tárgyakat adta elő, illetve alapító törzstagja volt a 2011-ben megalakult Doktori Iskolának. Kidolgozta két tantárgy (Géprajz, gépelemek, gépszerkezetek I. és Műszaki ábrázolás) teljes elektronikus oktatási anyagát. 2013-ban a hallgatóság az „év tanárává” választotta. 2017-ben nyugdíjba vonult.

Az Aggteleki Nemzeti Park megbízásából (dr. Kisbán Judit bányamérnökkel) 1990 és 1995 között elkészítette a Béke-barlang, majd 1996-tól 2024-ig a Baradla-barlang 1:100 méretarányú, nagy pontosságú térképét.

Munkássága során 7 könyvet, 9 interneten közzétett elektronikus oktatási anyagot és 128 szakcikket írt. 120 szakelőadást tartott tudományos konferenciákon. Idegen nyelven 2 könyvrészlete és 28 cikke jelent meg, 18 előadása hangzott el.

Kitüntetései: Tanulmányi Emlékérem (1975), Pro Natura díj (1996), Kadić Ottokár díj (1997), Magyar Érdemrend Lovagkeresztje (2025).

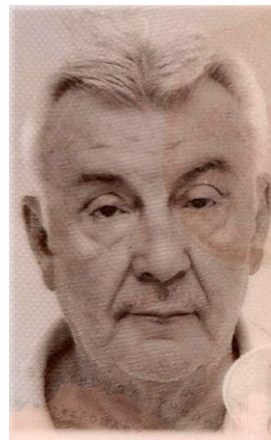
Tatár György István

okleveles bányamérnök

(1952.08.26. Miskolc)

oklevél száma: 256/1975.

kelte: 1975.06.24.

1952. augusztus 26-án született Miskolcon. 1970-ben nyert felvételt a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1975-ben a Kar olajbányászati szak olajbányászati ágazatán bányamérnöki diplomát szerzett.

Szakmai útja:

- 1975 és 1976 között fúrómérnökként dolgozott a Balatonalmádi bauxit magfúró cégnél.
- 1976 nyarán disszidált Hollandiába.
- 1977-től 1986-ig az Amoco Netherlands cégnél olajmérnök beosztásban dolgozott.
- 1986-1995 között saját cégeivel olajipari berendezéseket szállított az OKGT – MOL részére
- 1995-től pénzügyi tanácsadó.

Ujszászi József Róbert

okleveles bányamérnök

(1952.07.24. Cegléd)

oklevél száma: 333/1975.

kelte: 1975.06.24.

Alapfokú és középfokú tanulmányait Miskolcon végezte. 1970-ben érettségizett a Földes Ferenc Gimnáziumban. Még abban az évben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára. 1975-ben a Kar bányageológiai szak geofizikai ágazatán bányamérnöki diplomát szerzett.

Munkahelyek, beosztások, tevékenységek:

1975-1981 *Bauxitkutató Vállalat, Balatonalmádi*
terepi geofizikus

- Bauxit-, szén- és vízkutató fúrások karotázs mérései kivitelezése, kiértékelése.
- Neutronaktivációs módszerrel végzett bauxitminősítés rutinszerű alkalmazása fúrólukban.
- Hidrogeológiai célú mélyfúrási geofizikai szelvényezések és áramlásmérések.

1981-1997 *Eötvös Loránd Geofizikai Intézet*
tudományos munkatárs

- Felderítő és részletes bauxitkutatás a Bakony hegységben felszíni geoelektromos módszerekkel. (VLF, PM, VES); Rendszeres időközi jelentések fúrási javaslatokkal.
- Kubai-Magyar Geológiai Expedíció a kubai Oriente tartományban. (1987-1990). Geológiai

térképezés, és nyersanyagkutatás geofizikai módszerek támogatásával (radiometria, magnetometria, VES).

- Elektromágneses módszertani vizsgálatok, tesztmérések: földradar, indukciós EM (Geonics sorozat), időtartománybeli tranziens elektromágneses módszer (TEM).
- Regionális vízkutatás a Duna-Tisza közén geoelektromos módszerek (VES, TEM, IP) alkalmazásával.
- Sekélytranziens (PROTEM) módszer alkalmazása radioaktív hulladékok elhelyezésére irányuló környezetvédelmi célú projektekben.
- Tranziens EM kutatás külföldi projektekben:
  - Kisérleti érckutató tranziens szondázások az Altáj hegységben (Szovjetunió, Geofizikai Intézet, Novosibirsk, 1986.)
  - Édesvíz-sósvíz határ helyzetének meghatározása víztározó aljzatban tranziens szondázásokkal (Kuba, Batabano, 1987.)
  - Olajtároló szerkezetek magnetotellurikus kutatása TEM kiegészítéssel (Törökország, Taurus Project, 1992.),
  - Geotermikus energiaforrások kutatása TEM szondázással (Indonézia, Sumatra, Sarulla Project, 1993.)

1997-2003 *ER-PETRO Kft., Budaörs*

geofizikus szakértő

- Víztermelő fúrások karotázs szelvényezéseinek műszaki ellenőrzése, kiértékelése Líbiában (Great Man-Made River Project, General Water Authority, 1997-2000).
- Digitális geológiai térképezés Líbiában. (Haruj Project, 2003).
GPS és kézi digitális adatgyűjtő eszközök felhasználására alapozott térinformatikai rendszer (GIS) üzemeltetése terepen.
- Geológiai térképek, geofizikai szelvények félautomatikus digitalizálása MicroStation,

Intergraph MGE és Geomedia software alkalmazásával az adatok Oracle adatbázisba integrálásához. (2002-2003).

- 2004-2008 *Járdányi Pál Zeneiskola, Budapest*
rendszergazda
- Iskolai honlap elkészítése, rendszeres aktualizálása.
- 2008-2010 *Ulysses Kft., Budapest*
informatikus
- Oracle adatbázis üzemeltetés, SQL programtesztelés.
- 2010-2013 *GAMA Power Systems Inc.*
geofizikus szakértő
Disi-Amman Water Conveyance System Project,
Jordánia
- Víztermelő kútmező kivitelezésének és termelésbe állításának műszaki ellenőrzése. A kutak víztermelési paramétereinek meghatározása, az optimális szűrőzések kialakítását célzó mélyfúrás geofizikai mérések értelmezése (WellCad). CCTV műveletek.

2014-től a nyugdíjas éveit élvezzi.

Váci Gyula

okleveles bányamérnök

(1951.03.30. Budapest)

oklevél száma: 415/1975.

kelte: 1975.06.25.

1951. március 30-án született Budapesten. 1970-ben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1975. június 25-én bányageológiai szakon szerzett diplomát.

Munkahelyei:

- 1975-1976 *Bauxitkutató Vállalat, Balatonalmádi*
Mérnök-tervező
Tevékenysége: Bauxitkutatás vízföldtani kapcsolatai a Dunántúlon.
- 1976-1984 *Észak Magyarországi Vízügyi Igazgatóság, Tervezési Osztály, Miskolc*
Talajmechanikai Laborvezető, védelemvezető, tervező
Tevékenysége: Az igazgatóság egész területén árvízvédelmi, vízrendezési és vízellátási, csatornázási és tisztítási feladatok megoldása.
Nagyobb projektek: a tiszai gátrendszer megerősítése, kivitelezési monitorig, BVK PVC III. szennyvíztisztítás, (ebből lett az első szabadalma).
Tokaji halastavak, tiszadorogmai árvédelmi körzet védelmi munkák, Észak-magyarországi ipari körzetek környezeti kárainak felmérése, geotechnikai káresemények megszüntetése (pl. műemléképületek alap-megerősítése, csúszások,

suadások stabilizálása, mikrocölöpözés, kihorgonyzás, rézsűvédelem stb.).

Az igazgatóság tervezési tevékenységén belül a geotechnikai és kontrolling tevékenység irányítása, árvédekezés műszaki feladatok.

1984-1989 *CEC Mérnöki Szolgáltatások Leányvállalat, Budapest*

Műszaki igazgató

Balatonkenese magaspart csúszások stabilizálása a MÁV vonalon, Eplényi MÁV alagút beszakadás rekonstrukciós munkái, Közúti völgykeresztelés stabilizálása Ligetfalvánál, MÁV alagútelő stabilizálás Becskénél, Tőzeges vasúti pályaszakasz alépitmény megerősítés Bak-Guttorfölde, Herend-Városlőd vasútvonal alépitmény rekonstrukció, Túrjei vasúti bevágás víztelenítés, alépitményi rekonstrukció, Balaton déli magaspartok stabilizálása, Százhalombatta olajfinomító szénhidrogén szennyezések megszüntetése stb.

A cég teljes szakmai irányítása.

1989-2006 *GEOTORR Mérnöki Szolgáltatások Kft. Rt. ZRt., Budapest*

Ügyvezető igazgató

Szennyvízes projektek mellett a szennyvízszolgáltatás üzemeltetésének megszervezése, szennyvíztisztítási eljárások kidolgozása, Feltárás nélküli közműépítés bevezetése és fejlesztése a cégnél, szennyvízberuházások bonyolítása forráshiányos önkormányzatok esetén, közbeszerzések bonyolítása, jogszabályi követések, rendszerkövetés és képviselés az állami szerveknél (ÁSZ, Államkincstár, APEH, Közigazgatási Hivatalok stb.)

- 1995- *FRIKOBÉR Mérnöki Kft.*
Műszaki igazgató
Környezetvédelmi beruházások, elsősorban hulladékös projektek, valamint haváriaesetek elhárítása, környezeti károk felszámolása, területek kármentesítése.
Elsősorban műszaki, beruházási tanácsadás.
- 2006- *GEOTORR Mérnöki Szolgáltatások Zrt. (2007. 01.10.-tól ETS-Építő Zrt.), Budapest*
Tanácsadó
A céget egy spanyol befektetőnek adták el és csak olyan tanácsadó tevékenységet vállalt a feleségével, amely nem kötött.

Referenciái:

- Pápa város csatornázás, Nyúl, Écs, Pannonhalma, Ravazd, Tarjánpuszta csatornázás, Gyömrő, Maglód, Lébény Balatonszemes csatornázás, Páty csatornaépítés, Alcsútdoboz, Tabajd csatornaépítés, Herceghalom csatornázás, Pusztaszabolcs csatornázása, Békéscsaba csatornaépítés.
- Csongrád árvédelmi réselés, Püspökladány, Dombóvár Pécs, szivárgó és résfal kármentesítés MÁV fatelítőtelepeken, Tokorcs alépitményi hibák megszüntetése MÁV vonalon.
- A Fővárosi Vízművek részére vízvezetéképítés, rekonstrukciók elsősorban nagy átmérőjű GÖV vezeték és feltárás nélküli vezetéképítések (Pl.: Kossuth tér 1200-as SENTAB vízvezetékrekonstrukció, Széll Kálmán tér feltárás nélküli SENTAB vízvezeték rekonstrukció stb.)
- Műemlékvédelemmel kapcsolatos munkák, amelyeket eredményesen végeztek az Országgyűlés Hivatala megbízásából: Kossuth Lajos tér felújítása – Öntöttvas korlátok és kandeláberek rekonstrukciója. Sümegen rendelkeznek egy polimerbeton üzemmel, amelynek termékeit több esetben használták műemléképületek felújításához.

További kivitelezett projektjei:

- Kecskeméti Mercedesz bővítés víziközművek
- Szirmabesenyő résfal és résfúrások
- Fót 600-as víznyomócső nodig rekonstrukció
- Csomád település csapadékvíz elvezetése
- KFC stadion (Komarno) rekonstrukció, víziközművek

Jelenleg nyugdíjas és elfoglaltságot keres magának olyan területen, ahol hasznosítani tudja a lassan 50 év alatt megszerzett ismereteit.

Vágó István

okleveles bányamérnök

(1952.04.11. Tatabánya)

oklevél száma: 351/1975.

kelte: 1975.06.25.

1952. április 11-én született Tatabányán. 1975-ben a diplomavédés után a Tatabányai Szénbányák Keleti Bányaüzemének XII/a aknájához került beosztott mérnöki státuszba. Itt lengyel szénnyaló, függősínes kötélpályás anyagszállító rendszer, valamint várpalotai páncélpajzs telepítésében és üzemeltetésében vett részt.

Az 1978. február 16-i sűjtólégrobbanás után felgyorsultak a függőakna pillérek termelésbe vonásának előkészületei. Még ebben az évben tagja lett a megalakult Nagyegyházi Bányaüzem csapatának. 1980-ban a Nyugati Bányaüzem gépészeti és villamossági vezetőjének nevezték ki. 1984-ben a Borsodi Szénbányák Lyukóbányai Bányaüzeméhez került, előbb gépészeti körletvezető helyettes, majd körletvezetői beosztásba. Az 1996-os privatizáció után a termelési kiszolgálási részleget irányította.

Nyugdíjazása után a Svedala Metso cégek területi képviselője volt. A Lasselsberger nyékládházi kavicsbányájánál felelős műszaki vezető beosztást töltött be.

Jelenleg aktív nyugdíjasként tölti a mindennapjait három gyermekével és két egyetemista unokájával.

Varga Tibor

okleveles bányagépészeti és
bányavillamossági üzemmérnök

(1945.11.11. Kál)

oklevél száma: 41/1975.
kelte: 1975.10.29.

1964-ben bányagépész és bányavillamossági technikus oklevelet szerzett az esztergom-kenyérmezői Hell József Károly Bányagépészeti és Bányavillamossági Technikumban.

Első munkahelye a Mátraaljai Szénbányák Ecsédi Külfejtésén volt, ahol kotrósegédként dolgozott. 1965. januárjától technikus tanárként oktatott anyaiskolájában, a Hell-ben (egészen 2000-ig). 1969-ben az esztergom-kenyérmezői Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikumban bányagépész és bányavillamossági szaktechnikus oklevelet szerzett. 1971-ben műszaki tanári oklevelet kapott a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszaki tanár szakán. 1975-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán bányagépészeti és bányavillamossági üzemmérnök képesítést szerzett. Folyamatosan tanított elméleti és gyakorlati tárgyakat. 1990 és 1996 között gyakorlati oktatásvezető pozíciót töltött be. 2000-tól, az iskolák összevonása után az esztergomi Bottyán János Műszaki Szakközépiskolában tanított, 2005-től 2009-ig már nyugdíj mellett.

Az Egyetem Szenátusa aranydiploma adományozásával ismerte el értékes szaktanári tevékenységét.

Vasvári Éva

okleveles bányamérnök

(1952.01.19. Budapest)

oklevél száma: 408/1975.

kelte: 1975.06.25.

1952. január 19-én született Budapesten. Miskolcon a Kilián György Gimnázium matematika-fizika tagozatán 1970-ben érettségizett, majd felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának Olajbányászati Szakára. Diplomáját gázipari ágazaton 1975-ben védte meg jeles eredménnyel.

Munkáját Tiszaújvárosban (a régi nevén Leninvárosban) kezdte meg az akkor épülő Tiszai Finomítónál gyakornokként. 1977-ben a TIFO Tárolóterének és az épülő Benzinkeverő és Etilező Üzem művezetőjének nevezték ki. Feladata az épülő üzemek kivitelezési munkáinak ellenőrzése, a kezelőszemélyzet betanítása, majd az elkészült létesítmények üzemeltetése.

1985-ben a Tiszai Finomító Energia Főosztályra helyezték energetikus csoportvezető beosztásba. Feladata volt a Finomító energiaellátásának biztosítása, a felhasznált energia elszámolása és az energiaszolgáltatási rendszer fejlesztési elképzeléseinek kidolgozása.

1990-ben bekerült képviselőként Tiszaújváros önkormányzatába, ahol 6 cikluson át volt önkormányzati képviselő. Tiszaújváros önkormányzata képviselői munkáját 2016-ban Szent István díjjal és Tiszteletbeli képviselő cím adományozásával jutalmazta.

1998-2006 között 2 ciklusban országgyűlési képviselő volt. Az Országgyűlés Gazdasági, Környezetvédelmi és Szociális és Egészségügyi bizottságának tagja.

2010-től nyugdíjas.

Dr. Virág Margit

okleveles bányamérnök

(1952.08.03. Tiszaoszlár)

oklevél száma: 411/1975.

kelte: 1975.06.25.

1970-ben érettségizett a miskolci Kossuth Gimnáziumban, majd a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar bányageológiai szakának geológusmérnöki ágazatán 1975-ben szerezte meg diplomáját. Pályaválasztásának fő motivációja a természet szeretete, a természetközeliség keresése volt.

Az egyetem elvégzése után a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság Vízgazdálkodási Osztályán (1975-2000) a felszín alatti vizek szakterületén előadóként, majd csoportvezető főtanácsosként közel 25 évet dolgozott. A munkahelyválasztás terén tett döntés nagy jelentőségű volt számára. Az itt töltött évek meghatározták a választott szakma iránti szeretetét és elhivatottságát. Vízügyes tevékenysége során feladatai közé tartozott többek között a mélyfúrású kutak létesítésének szakágazati szakvéleményezése, a kivitelezés műszaki-szakmai ellenőrzése, a felszín alatti vizek szakterületén adódó vízkészlet gazdálkodási, vízbázis védelmi feladatok ellátása, irányítása, vízkút-fúrók minősítése, széleskörű együttműködés a különböző tervező, tudományos intézményekkel, részvétel számos K+F feladat végzésében. Aktívan vett részt különböző környezetvédelmi programokban, projekteken. 2000-2006 között a VIZITERV Consult Kft.-nél dolgozott, mint vezető tervező. A 2006-2016 közötti időszakban pedig a VIZITERV Environ Kft.-nél (mint alapító tag) tevékenykedett vezető tervezői, főmérnöki beosztásban. Saját vállalkozás keretein belül is (2022 nyaráig) végzett tervezői, szakértői munkát.

1985-ben orosz nyelvből felsőfokú, 1991-ben pedig angol nyelvből középfokú nyelvvizsgát szerzett.

Posztgraduális képzés keretében a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kar vízkészletgazdálkodási szakmérnöki szak műszaki hidrogeológia ágazatán 1996-ban kiváló minősítéssel kitüntetéses szakmérnöki oklevelet szerzett. 2012-ben felvételt nyert a Mikoviny Sámuel Földtudományi Doktori Iskolába. A PhD értekezésének címe *„Felszín alatti vízáradó összletek komplex hidrogeológiai vizsgálata a Felső-Tisza vidéken”*, melyet 2013. júliusában védett meg.

Jelentős projektek:

1992-1993. Országhatárral osztott vízbázisok védelme, témafelős.

1996-2000. A Felső-Tisza vidéki Vízügyi Igazgatóság működési területén a Vízbázisvédelmi Célprogram területi előkészítése és végrehajtása, területi koordinátor.

2000-2007. Vízbázisvédelmi diagnosztikai munkák – országos és helyi szinten, projektvezető.

2009. Vízbázisvédelmi feladatok a magyar-ukrán határtérségben, az EGT és a Norvég Finanszírozási Mechanizmus által támogatott „Határon átnyúló együttműködés fejlesztése a magyar-ukrán határtérségben” c. tanulmányterv, szakértő.

2001. Az EU vízügyi keretirányelvet figyelembe vevő vízgyűjtő feltárás kísérleti elvégzése (K+F) KHVM, szakértő.

2000-2004. A Szamos folyó határon átnyúló alluviális összletének hidrogeológiai vizsgálata [NATO Science forPeace – rövidítve SQUASH – Project, Miskolci Egyetem, Műszaki Egyetem Bukarest (Románia), Liege-i Egyetem (Belgium)], témavezető, szakértő.

2004-2005. Az Észak-Alföldi Régió Ivóvízminőség-javító Program II. ütem- II/1. előkészítési szakasza, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Ivóvízminőség-javító Program helyzetfeltáró tanulmánya, témavezető. 2006-2008. Az Észak-Alföldi Régió Ivóvízminőség-javító Program II. ütem- II/2. előkészítési szakasza- Elvi engedélyes tervezés, Kohéziós Alap nagyprojekt előkészítése” (AQUAPROFIT,-FŐMTERV-MÉLYÉPTERV-ÖKO Konzorcium) projekt koordinátor Szabolcs-Szatmár-Bereg megye területére.

2008-2010. Az EU Vízkeretirányelv végrehajtására irányuló országos-, részvízgyűjtő- és az alegységi vízgyűjtő-

gazdálkodástervezési munkák, területi koordinátor (Tisza részvízgyűjtő).

2015. „A KEOP-1.3.0/2F/09-2010-0019” azonosító számú projekt generál kivitelezői feladatainak elvégzéséhez kapcsolódóan a Szatmári Ivóvízminőségjavító Projektcsoport területéhez tartozó ivóvízellátó rendszerek ivóvízbiztonsági terveinek elkészítése, projektvezető.

Szakmai publikációinak és előadásainak száma több mint 100-ra tehető. Részt vett számos hazai és külföldi szakmai rendezvényen és tanulmányúton (Japán, Hollandia, Románia, Belgium, Ukrajna, Franciaország).

Meghívott előadóként a Miskolci Egyetemen több ízben tartott előadást vízbázisvédelem, ivóvízminőség-javítás, vízgyűjtő-gazdálkodás-tervezés, operatív területi vízbázisvédelmi témakörben. Számos diplomaterv opponenseként is közreműködött. A Nyíregyházi Főiskola Környezet- és vízgazdálkodási szakmérnök szakirányú továbbképzési szakán környezet- és vízgazdálkodási projektervezés és menedzsment témakörben négy évet oktatott.

Szakmai szervezeti tagságok: MHT (1990), MMK (1997), MTA köztestületi tag (2013).

Kitüntetések: A METESZ Szabolcs-Szatmár megyei közgyűlése által adományozott KABAY JÁNOS Díj (2013), a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Karának Tanácsa által adományozott PRO FACULTATE RERUM METALLICARUM érem (2016), valamint a Magyar Hidrológiai Társaság által adományozott PRO AQUA emlékérem (2019).

Vu Ngoc Minh

okleveles bányamérnök

(1952.01.01. Habac, Vietnam)

oklevél száma: 317/1975.

kelte: 1975.06.24.

1952. január 1-én született Bac Giang városában, Vietnámban.

1970 és 1975 között a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, bányageológia szakon geofizikai ágazaton tanult.

Munkahelyei:

1975-1992

PetroVietnam

vállalat vezető, igazgató

1992-2017

Vietnám-Japán Olaj & Gáz Vállalat

senior technikai tanácsadó

1977 szeptemberétől 1978 márciusáig Franciaországban, 1989 augusztusától 1990 márciusáig Indiában vett részt gyakorlaton.

2017-től nyugdíjas.

Vu Nhu Van

okleveles bányamérnök

(1952.06.22. Hanoi, Vietnam)

oklevél száma: 29/1975.

kelte: 1975.06.23.

1952. június 22-én született Hanoi városában, Vietnámban.

1970 és 1975 között a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán, a bányaművelési szak geofizikai ágazatán tanult.

Munkahelyei:

1975-1984

Ha Lam Szénbánya

Hon Gai város, Quang Ninh tartomány
munkabiztonsági osztályvezetőhelyettes (1978 -
1984)

1984-2002

Munkaügyi Felügyelőség

Munkaügyi és Szociális Minisztérium
munkabiztonsági felügyelőségi vezetőhelyettes
(2002)

2002-2012

Munkabiztonságügyi Főosztály

Munkaügyi és Szociális Minisztérium
főosztályvezető-helyettes és megbízott vezető

Dr. Zergi István

okleveles bányamérnök

(1951.01.05. Márianosztra)

oklevél száma: 141/1975.

kelte: 1975.06.24.

1951. január 5-én Márianosztrán született. Általános iskolai tanulmányait Márianosztrán kezdte el, 6.-os korától pedig Vácon a Petőfi Sándor Általános Iskolába járt. Középiskolai képzése Budapesten a Szabó József Geológiai Technikumban volt, ahol 1969-ben technikus oklevelet szerzett. Egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen okleveles bányamérnökként (NME 141/1975) 1975-ben fejezte be.

Egyetemi végzését követően a NME Geodéziai és Bányaméréstani Tanszékén először tanszéki mérnök beosztásban kapott állást, majd pedig egyetemi adjunktusként dolgozott. Oktatási-kutatási feladatai megoldása során geodéziával, bányaméréssel és bányászati geometriával foglalkozott. Részletes kutatásokat folytatott ipari geodéziai, sztereofotogrammetriai és geostatistikai tématerületeken.

Tudományos tevékenységének eredménye mintegy 43 szakcikk, és az 1983-ban megszerzett műszaki doktori oklevele (NME 618.). 1984-ben elnyerte a 35 évnél fiatalabb mérnökök számára országosan meghirdetett „Gedeon Tichamér” pályázatot.

A tanszéki kutatási-fejlesztési feladatok során több mint 50 ipari munkában vett részt, amelyek deformáció-mérések, fotogrammetriai értékelések, bányafelmérések, bányatelek-fektetés, bányászati geometria és geostatistika témakörökben kerültek kidolgozásra.

Kifejezetten a geodéziához, illetve a földméréshez kapcsolódó bányamérési munkákat végzett a következő területeken: Recsk, Kincsesbánya, Keszeg, Tornaszentandrás, Ómassa, Rátka, Mád,

---

Mezőzombor, Putnok, Mályi, Fehérgyarmat, Sátoraljaújhely. Mindezekén túlmenően e témákhoz kapcsolódó további feladatok megoldásában is részt vett a következő helyszíneken: Budapest (metró mozgólépcsők beállításai), Fényeslitke, Hajdúszoboszló (olajtartályok deformációmérései), Paks Atomerőmű (reaktortartályok helyzetellenőrző mérései), ÉRV (víztározók mozgásvizsgálata).

1987-ben geodéziai szakértői engedélyt szerzett (MÉM 3642/1987), majd 1990-ben – minősítés után – bekerült az Ingatlanrendező Földmérők országos névjegyzékébe (FM 1044/1990), amelyek kapcsán számos ipari geodéziai és bányaméréstani feladat megoldásához kérték ki a szakvéleményét.

1990-től a korábbi Mérnök Egylet, majd pedig a Magyar Mérnöki Kamara tagja lett.

1994-től saját vállalkozást is elkezdett. A ZERGI és TÁRSA Bt. néven megnyitott mérnökirodája elsősorban bányatérképek készítésével foglalkozott, és egyéb geodéziai-bányászati feladatok megoldásához nyújtott mérnöki szolgáltatást.

A szakma megfelelő szintű műveléséhez az 1996-ban megalkotott Bányatörvény alapján vizsgát tett, és megkapta a Hites Bányamérő minősítést (MBH 87/1996). Ezzel párhuzamosan előbb bányászati szakértői (MBH 402/1996), majd később bányászati szaktervezői (BOMÉK 250/2002) engedélyt szerzett. Ezen szakmai jogosítványok birtokában főleg Észak-Magyarországon, de néhány esetben a Dunántúlon is, számos bányászati feladat megoldásában vett részt, amelyekből az egyik jelentősebb az OMYA-EGER Kft. Berva-völgyi gyárának 5 évig tartó, mintegy 9 milliárd forintos beruházással épült, rekonstrukciós munkálatainak geodéziai irányítása volt.

Jelenleg nyugdíjas, de nyugállományba vonulásának kezdetétől a Miskolci Egyetem Műszaki Föld- és Környezettudományi Karának Geodéziai és Bányaméréstani Intézeti Tanszékén címzetes egyetemi docensi beosztásban, mint gyakorlatvezető, még több évig segítette az egyes tanszéki szaktárgyak gyakorlati oktatását. Megbízásos munkahelyi kötelezettségei mellett önálló mérnökként még továbbra is tevékenykedik.

Címzetes egyetemi docensi címét az MFK javaslatára 2016. július 1-én kapta meg, elismerve a 40 éves kiemelkedő színvonalú oktatói, kutatói és nevelőtanári munkáját. Az OMBKE Bányamérő Szakcsoportja 2021-ben Tiszteletbeli Hites Bányamérő (51-es számú) címmel értékelte színvonalas szakmai munkáját. Az MFK végzős hallgatói pedig többször is, legutóbb 2023-ban, tiszteletbeli évfolyamtársuknak választották.

A Műszaki Föld- és Környezettudományi (Bányamérnöki) Kar és a képzés történetének főbb eseményei

- 1735 Szervezett iskolarendszerű bányászati és kohászati szakember képzés megindulása, tanulmányi idő: 2 év.
- 1762 Döntés az Akadémia létrehozásáról.
- 1770 Bányászati Akadémia teljes kiépülése, egységes három évfolyamos bányászati-kohászati szakemberképzés (mérnökképzés) létrejött.
- 1846 A képzési idő 4 évre emelkedik.
- 1872 Az egységes „bányász” képzés négy speciális szakra válik szét, a képzési idő ismét három évre csökken.
- Bányászati szak,
  - Gépészeti-építészeti szak,
  - Fémkohászati szak,
  - Vaskohászati szak.
- 1919 Menekülés Selmecebányáról, Sopronban történő letelepedés.
- 1934 Az intézmény a budapesti József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem soproni Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Karaként működik.
- 1935 Egységes kohómérnökképzés megindulása. Kilenc féléves oktatási rend bevezetése.

- 1947 Bányakutató-mérnöki szak indítása.
- Földtani-geofizikai kutatási irány,
  - Fluidumbányászati irány.
- 1949 A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem létrehozása, kezdetben Sopronban, majd Miskolcon működő Bányamérnöki és Kohómérnöki Karokkal. Tíz féléves oktatási rend bevezetése, új szakok megindítása.
- Olajmérnökképzés,
  - Geológus mérnökképzés,
  - Geofizikus mérnökképzés,
  - Bányagépészmérnök képzés.
- 1959 A Bányamérnöki Kar szaktanszékei és a teljes képzés átköltözése Sopronból.
- 1968 Hidrogeológus-mérnökgeológus képzés beindítása.
- 1974 Új egységes tanterv elfogadása négy szakkal.
- 1985 Környezetvédelmi képzés (szakirány) indítása.
- 1986 Moduláris tanterv, az önálló bányagépészmérnök képzés megszűnése.
- 1992 Új tanterv elfogadás, új szakok indítása.
- Környezeti mérnöki szak,
  - Előkészítéstechnika mérnöki szak.
- 1997 Geográfus szak indítása.
- 2000.01.01. A Bányamérnöki Kar elnevezés Műszaki Földtudományi Kar névre változik.
- 2006.05.01. A Bolognai képzési rendszernek megfelelően, kétciklusú képzés bevezetése.

- 2009 A Földtudományi mérnöki és a Hidrogeológus mérnöki angol nyelvű mesterképzési szakok akkreditációja.
- 2013 A kizárólag angol nyelven indított Olajmérnöki mesterképzési szak akkreditációja.
- 2014 A Szénhidrogén-kutató földtudományi mérnök mesterképzési szak akkreditációja.
- 2014 A MOL intézeti tanszék megalapítása.
- 2016 A Bányászati és Földtani Szakigazgatási Intézeti Tanszék megalapítása
- 2016 Duális képzési program megvalósítása az alábbi szakokon:
- Műszaki földtudományi alapképzési szak,
  - Környezetmérnöki alapképzési szak,
  - Földrajz alapképzési szak,
  - Geográfus mesterképzési szak,
  - Olajmérnöki (angol nyelven) mesterképzési szak.
- 2018 Duális képzési program megvalósítása a Hidrogeológus mérnöki mesterképzési szakon (magyar és angol nyelven).
- 2019 A Műszaki Földtudományi Kar logójának megújítása.
- 2019 Duális képzési program megvalósítása az Olaj- és gázmérnöki mesterképzési szakon.
- 2020 Duális képzési program megvalósítása az alábbi szakokon:

- Földtudományi mérnöki mesterképzési szak,
  - Bánya- és geotechnikai mérnöki mesterképzési szak
- 2023 január 1-től a korábban hét intézetből álló Kar öt intézettel működik, így a kutatási kompetencia területek a korábbinál szorosabban egymás mellé rendelhetővé váltak. Az öt új intézet: a Bányászat és Energia Intézet, a Földrajz-Geoinformatika Intézet, a Nyersanyagelőkészítés és Környezettechnológia Intézet, a Nyersanyagkutató Földtudományi Intézet, és a Víz- és Környezetgazdálkodás Intézet. Hivatalosan a kar szervezeti struktúrájába integrálódott az Alkalmazott Földtudományi Kutatóintézet is, miáltal a kar kutatási potenciálja és az ipari igényeket kiszolgáló lehetőségei is erőteljesen bővültek.
- február 1-től a Kar neve megváltozott, az új neve Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar.
- 2024 Az alábbi szakirányú továbbképzési szakokok létesítése és indítása:
- Geotermikus szakirányú továbbképzési szak
  - Városüzemeltető szakember szakirányú továbbképzési szak
  - Bányászati és ipari robbantástechnikai szakmérnök szakirányú továbbképzési szak

MŰSZAKI FÖLD- ÉS KÖRNYEZETTUDOMÁNYI KAR

Dékán: Prof. Dr. Mucsi Gábor *egyetemi tanár, PhD*
Helyettesek: Dr. Madarász Tamás *egyetemi docens, PhD*
Dr. Szalontai Lajos *egyetemi docens, PhD*
Dr. Szunyog István *egyetemi docens, PhD*

Alkalmazott Földtudományi Kutatóintézet

Igazgató: Dr. Baracza Máttyás Krisztián *tudományos főmunkatárs*

Bányászat és Energia Intézet

Intézetigazgató: Dr. Szunyog István *egyetemi docens*

Bányászati és Geotechnikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Debreczeni Ákos Elemér *egyetemi docens*

Olajmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Turzó Zoltán *egyetemi docens*

Gázmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Vadászi Marianna *egyetemi docens*

MOL Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Dmour Hazim Nayel Abdelfattah *egyetemi docens*

Földrajz-Geoinformatika Intézet

Intézetigazgató: Dr. Vágó János *egyetemi docens*

Természetföldrajz Intézeti Tanszék

Vezető: Prof. Dr. Dobos Endre *egyetemi tanár*

Társadalomföldrajz Intézeti Tanszék

Vezető: Siskáné Dr. Szilasi Beáta *egyetemi docens*

Geoinformatikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Vágó János *egyetemi docens*

Geodéziai és Bányaméréstani Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Havasi István *egyetemi docens*

Nyersanyagelőkészítés és Környezettechnológia Intézet

Intézetigazgató: Dr. Nagy Sándor Márton *egyetemi docens*

Mechanikai Eljárástechnikai Intézeti Tanszék

Vezető: Prof. Dr. Faitli József *egyetemi tanár, az MTA doktora*

Bioeljárástechnikai és Reakciótechnikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Mádainé Dr. Üveges Valéria *egyetemi adjunktus*

Nyersanyagkutató Földtudományi Intézet

Intézetigazgató: Dr. Mádai Ferenc *egyetemi docens*

Alkalmazott Ásványtani Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Kristály Ferenc *tudományos főmunkatárs*

Földtan - Teleptani Intézeti Tanszék

Vezető: Prof. Dr. Zajzon Norbert *egyetemi tanár*

Geofizikai Intézeti Tanszék

Vezető: Prof. Dr. Szabó Norbert Péter *egyetemi tanár, az MTA doktora*

Bányászati és Földtani Szakigazgatási Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Takács Ernő *földtudományi szakreferens*

Víz- és Környezetgazdálkodás Intézet

Intézetigazgató: Dr. Madarász Tamás *egyetemi docens*

Hidrogeológiai-Mérnökgeológiai Intézeti Tanszék

Vezető: Prof. Dr. Szűcs Péter *egyetemi tanár, az MTA levelező tagja*

Környezetmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Tóth Andrea *egyetemi docens*

Mérnökgeológiai és Építőmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Kovács Balázs *egyetemi docens*

A MŰSZAKI FÖLD- ÉS KÖRNYEZETTUDOMÁNYI KARON JELENLEG MŰKÖDŐ SZAKOK, SPECIALIZÁCIÓK

ALAPKÉPZÉSEK

MŰSZAKI FÖLDTUDOMÁNYI ALAPSZAK

(képzési idő 7 szemeszter)

- Bánya- és geotechnika mérnök specializáció
- Nyersanyag-előkészítés mérnök specializáció
- Olaj- és gázmérnök specializáció
- Víz- és nyersanyagkutató mérnök specializáció

KÖRNYEZETMÉRNÖKI ALAPSZAK

(képzési idő 7 szemeszter)

- Hulladékgazdálkodás specializáció
- Természeti erőforrás és környezetbiztonság specializáció

FÖLDRAJZ ALAPSZAK

(képzési idő 6 szemeszter)

- Geoinformatika specializáció

MESTERKÉPZÉSEK

(képzési idő 4 szemeszter)

ALAPANYAGGYÁRTÁSI FOLYAMATMÉRNÖK MESTERKÉPZÉSI SZAK *(angol és magyar nyelven)*

BÁNYA- ÉS GEOTECHNIKAI MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

- Bányászat és geotechnika specializáció
- Nyersanyagelőkészítés specializáció

FÖLDTUDOMÁNYI MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

(angol és magyar nyelven)

- Geológia specializáció
- Geofizika specializáció
- Geoinformatika specializáció
- TIMREX specializáció

GEOGRÁFUS MESTERKÉPZÉSI SZAK

- Geoinformatika specializáció

GEOINFORMATIKA MESTERKÉPZÉSI SZAK

HIDROGEOLÓGUS MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

(angol és magyar nyelven)

KÖRNYEZETMÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

(angol és magyar nyelven)

- Környezeti eljárás technikai modul
- Hulladékgyűjtési és kármentesítési modul

OLAJ- ÉS GÁZMÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

OLAJMÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK *(angol nyelven)*

SZÉNHIDROGÉN-KUTATÓ FÖLDTUDOMÁNYI MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK *(angol nyelven)*

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSEK

(képzési idő 4 szemeszter)

- Bányászati és Ipari Robbantástechnikai Szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Földgázellátási Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Geotermikus Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak

- Geoturisztikai szakember szakirányú továbbképzési szak
- Hidrogénellátási Szakember és Hidrogénellátási Szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Hulladékkezelési és -hasznosítási szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Klímaadaptációs Szakmérnök és Klímaadaptációs Szakember szakirányú továbbképzési szakok
- Munkavédelmi és Munkavédelmi Szakmérnök szakirányú továbbképzési szakok
- Olajmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Precíziós Talajtérképezési Szakmérnök és Precíziós Talajtérképezési Szakember szakirányú továbbképzési szakok
- Szénhidrogén-ipari Nyersanyagkutató Szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Tűzvédelmi Szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Városüzemeltető Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak

DOKTORI KÉPZÉS

Mikoviny Sámuel Földtudományi Doktori Iskola

(képzési idő 4 év)